

Lovtidende A

2026

Udgivet den 14. maj 2026

26. april 2026.

Nr. 461.

Bekendtgørelse af lov om forsikringsvirksomhed i tværgående pensionskasser, livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber m.v. (lov om forsikringsvirksomhed)¹⁾

Herved bekendtgøres lov om forsikringsvirksomhed i tværgående pensionskasser, livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber m.v. (lov om forsikringsvirksomhed), jf. lovbekendtgørelse nr. 169 af 16. februar 2025, med de ændringer, der følger af § 1, nr. 1-4, 8-14, 17-19 og 21, i lov nr. 711 af 20. juni 2025, § 3 i lov nr. 1636 af 16. december 2025 og § 5, nr. 1, 4 og 5, i lov nr. 1638 af 16. december 2025.

De ændringer, der følger af § 1, nr. 15, 16 og 20, i lov nr. 711 af 20. juni 2025 om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, lov om betalinger, lov om etablering af statsgaranti på en del af ejendomskreditaftalerne i landdistrikterne og forskellige andre love (Tværgående pensionskassers og forsikringsselskabers adgang til at eje og drive skov, vilkår for adgang til betalingssystemer for udbydere af betalingstjenester og etablering af statsgaranti på en del af ejendomskreditaftalerne i landdistrikterne m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da de træder i kraft den 2. juli 2026, jf. § 6, stk. 3, i lov nr. 711 af 20. juni 2025.

De ændringer, der følger af § 1, nr. 5-7 og 22, i lov nr. 711 af 20. juni 2025 om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, lov om betalinger, lov om etablering af statsgaranti på en del af ejendomskreditaftalerne i landdistrikterne og forskellige andre love (Tværgående pensionskassers og forsikringsselskabers adgang til at eje og drive skov, vilkår for adgang til betalingssystemer for udbydere af betalingstjenester og etablering af statsgaranti på en del af ejendomskreditaftalerne i landdistrikterne m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da de træder i kraft den 10. januar 2030, jf. § 6, stk. 4, i lov nr. 711 af 20. juni 2025.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), EU-Tidende 2009, nr. L 335, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/58/EU af 11. december 2013 om ændring af direktiv 2009/138/EF (Solvens II) for så vidt angår datoerne for dets gennemførelse og anvendelse og datoen for ophævelse af visse direktiver (Solvens I), EU-Tidende 2013, nr. L 341, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/50/EU af 16. april 2014 om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder, EU-Tidende 2014, nr. L 128, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed), EU-Tidende 2014, nr. L 153, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat, EU-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (omarbejdning), EU-Tidende 2016, nr. L 2, side 19, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab (aktionærrettighedsdirektivet), EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2022/2556/EU af 14. december 2022 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU, 2014/65/EU, (EU) 2015/2366 og (EU) 2016/2341 for så vidt angår digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153-163, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet, EU-Tidende, L af 14. november 2024.

De ændringer, der følger af § 5, nr. 2, 3 og 6, i lov nr. 1638 af 16. december 2025 om ændring af lov om kapitalmarkeder, lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsforeninger m.v. og forskellige andre love (Ophævelse af national prospektgrænse, delvis ophævelse af forbud mod aktieklasser i finansielle virksomheder, forsikringsselskaber og fondsmæglerselskaber, ændring af offentliggørelseskrav ved optagelse til handel på en multilateral handelsfacilitet, styrkelse af Finanstilsynets uafhængighed m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da de træder i kraft den 5. december 2026, jf. § 15, stk. 10, i lov nr. 1638 af 16. december 2025.

Afsnit I

Generelle bestemmelser

Kapitel 1

Anvendelsesområde

Forsikringsselskaber

§ 1. Denne lov finder anvendelse på forsikringsselskaber, jf. § 9, stk. 1, nr. 1, og virksomhed omfattet af §§ 2-7.

Finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder

§ 2. For finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder finder § 67, stk. 1, § 82, kapitel 10, § 95, § 100, § 105, stk. 7, § 107, stk. 1, §§ 133, 138, 165, 170-172 og 174, kapitel 17, §§ 259-262 og 267-275, § 277, stk. 3, § 280, stk. 1, 2 og 5-8, og §§ 283, 284, 301-307, 309 og 312-319 anvendelse.

Stk. 2. For finansielle holdingvirksomheder finder §§ 142-144, 146 og 151 desuden anvendelse.

Stk. 3. For forsikringsholdingvirksomheder finder §§ 166 og 167 desuden anvendelse.

Stk. 4. For finansielle holdingvirksomheder, jf. § 9, stk. 1, nr. 9, der er den øverste modervirksomhed i en koncern, og for forsikringsholdingvirksomheder, jf. § 9, stk. 1, nr. 10, der er den øverste modervirksomhed i en koncern, hvor mindst en af dattervirksomhederne er et gruppe 1-forsikringsselskab, finder §§ 126-130 anvendelse.

Filialer

§ 3. For filialer her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den virksomhed, der er nævnt i §§ 14-18, i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 49-51, 55-59, 67, 69, 71-76, 174, 259, 260 og 269, § 270, stk. 1 og 3, og §§ 271, 272, 274, 275, 281, 283, 291, 294-296, 299, 302, 305-307 og 312-319 anvendelse med de afvigelser, som er fastsat i eller i henhold til international aftale.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på filialer her i landet af forsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, med de afvigelser, som filialforholdet nødvendiggør, eller som er fastsat i eller i henhold til international aftale.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om filialer omfattet af stk. 2, herunder regler om kapitalforhold m.v., og regler om, at filialer omfattet af stk. 2 skal udøve deres aktiviteter i et datterselskab.

Stk. 4. Selskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske aktieselskaber finder anvendelse på de i stk. 2 nævnte filialer.

Tjenesteydelser

§ 4. For tjenesteydelser her i landet ydet af forsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 52-54, 59, 67 og 71-76, § 269, stk. 1, og §§ 283 og 305-307 anvendelse med de afvigelser, som er fastsat i eller i henhold til international aftale.

Stk. 2. For tjenesteydelser ydet her i landet af forsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, finder § 60 og §§ 305-307 anvendelse med de afvigelser, som er fastsat i eller i henhold til international aftale.

SE-selskaber

§ 5. Bestemmelser om bestyrelsen eller bestyrelsesmedlemmer i § 9, stk. 1, nr. 6, § 111, stk. 1, § 112, § 117, stk. 1, nr. 1 og 3, § 139, stk. 2, § 193, stk. 11 og 12, og § 245 finder alene anvendelse på tilsynsorganet eller medlemmer heraf i SE-selskaber med et tostrengt ledelsessystem med de fornødne tilpasninger.

Stk. 2. Bestemmelser om bestyrelsen eller bestyrelsesmedlemmer og bestemmelser om ledelsen i § 19, stk. 1, nr. 1, §§ 42, 82, 96, 97, 105, 110, 121-124 og 138, § 170, nr. 2, § 171, nr. 2, §§ 181, 182 og 208, § 244, stk. 1, § 267, stk. 2 og 3, § 272, § 276, stk. 2, nr. 2, § 280, § 302, stk. 2, nr. 7, og stk. 3, og §§ 312-319 finder ud over ledelsesorganet og medlemmerne heraf desuden anvendelse på tilsynsorganet eller medlemmer heraf i SE-selskaber med et tostrengt ledelsessystem med de fornødne tilpasninger.

Leverandører og underleverandører

§ 6. For leverandører og underleverandører til outsourcingvirksomheder finder § 269, stk. 1, § 270, stk. 4, og §§ 305-307 anvendelse.

Coassurancevirksomhed

§ 7. Finanstilsynet kan fastsætte særlige regler eller afvigelser for coassurancevirksomhed.

§ 8. (Ophævet)

Kapitel 2

Definitioner

§ 9. I denne lov forstås ved:

- 1) Forsikringsselskab:
 - a) Skadesforsikringsselskab: Et aktieselskab, der har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed, jf. § 14.
 - b) Gensidigt selskab: Et selskab, der ejes af forsikringstagerne, jf. § 237, og som har tilladelse til at udøve livs- eller skadesforsikringsvirksomhed, jf. § 14.
 - c) Livsforsikringsselskab: Et aktieselskab, herunder et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsselskab, jf. § 250, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, jf. § 14.
 - d) Tværgående pensionskasse: En forening eller sammenslutning, jf. § 247, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, jf. § 14.
 - e) Genforsikringsselskab: Et aktieselskab, der har tilladelse til at udøve genforsikringsvirksomhed, jf. § 14.
- 2) Pengeinstitutter, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, litra a, i lov om finansiel virksomhed.
- 3) Realkreditinstitutter, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, litra b, i lov om finansiel virksomhed.
- 4) Fondsmæglerselskaber, jf. § 13, stk. 2, jf. stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.
- 5) Investeringsforvaltningsselskaber, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, litra c, i lov om finansiel virksomhed.
- 6) Modervirksomhed: En virksomhed, som har en eller flere dattervirksomheder.
- 7) Dattervirksomhed: En virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed.
- 8) Koncern: En modervirksomhed og dens dattervirksomheder, jf. § 10.
- 9) Finansiel holdingvirksomhed: En modervirksomhed, der ikke er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller et investeringsforvaltningsselskab, i en koncern, hvor mindst en af dattervirksomhederne i koncernen er et forsikringsselskab, og hvor mindst 40 pct. af den samlede balancesum for koncernen og modervirksomhedens associerede virksomheder vedrører den finansielle sektor, jf. dog 2. pkt. og stk. 5. En modervirksomhed er ikke en finansiel holdingvirksomhed, hvis de finansielle dattervirksomheder i koncernen udelukkende er forsikringsvirksomheder. Modervirksomheden vil i stedet være en forsikringsholdingvirksomhed, jf. nr. 10, eller en blandet forsikringsholdingvirksomhed, jf. nr. 11.
- 10) Forsikringsholdingvirksomhed: En modervirksomhed, hvis hovedvirksomhed er at erhverve og besidde kapitalandele i dattervirksomheder, når disse dattervirksomheder udelukkende eller hovedsagelig er forsikrings- eller genforsikringsvirksomheder eller tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsvirksomheder, og mindst en af disse dattervirksomheder er en forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed. En forsikringsholdingvirksomhed er ikke en finansiel holdingvirksomhed, jf. nr. 9.
- 11) Blandet forsikringsholdingvirksomhed: En modervirksomhed, som hverken er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab, et investeringsforvaltningsselskab, en tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsvirksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed, og som ejer mindst en dattervirksomhed, der er forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed.
- 12) Associeret virksomhed: En virksomhed, i hvilken en anden virksomhed og dennes dattervirksomheder besidder kapitalandele og udøver en betydelig indflydelse på dens driftsmæssige og finansielle ledelse, men som ikke er en dattervirksomhed af den anden virksomhed. En virksomhed og dennes dattervirksomheder formodes at udøve betydelig indflydelse, hvis de tilsammen besidder 20 pct. eller mere af stemmerettighederne.
- 13) Eksponering: Summen af alle mellemværender med en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, der indebærer en kreditrisiko for virksomheden, og kapitalandele udstedt af kunden eller af en blandt en gruppe af indbyrdes forbundne kunder. For så vidt angår bestemmelser om eksponerings i §§ 117-120 og 173, undtages følgende mellemværender:
 - a) Ved valutatransaktioner: Mellemværender, som er opstået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion, i et tidsrum på 48 timer efter at betaling har fundet sted.
 - b) Ved køb eller salg af omsættelige værdipapirer: Mellemværender, der er opstået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion, i et tidsrum på 5 arbejdsdage efter at betaling har fundet sted eller de omsættelige værdipapirer er leveret, afhængigt af hvilken dato der ligger først.
 - c) Ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af omsættelige værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank eller tilbud om clearing, afvikling og deponering af finansielle instrumenter til kunder: Mellemværender vedrørende forsinket modtagelse af finansiering og andre mellemværender, der opstår som følge af kundeaktiviteten, og som ikke varer længere end den følgende arbejdsdag.
 - d) Ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af omsættelige værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank: Intradagmellemværender med institutter, der yder disse tjenester.
- 14) Snævre forbindelser:
 - a) Direkte eller indirekte forbindelser af den i nr. 8 angivne art,
 - b) kapitalinteresser, hvorved forstås en virksomheds direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed, eller
 - c) flere virksomheders eller personers fælles forbindelse, jf. litra a, med en virksomhed.

- 15) Filial: En afdeling, som retligt udgør en ikke selvstændig del af et forsikringsselskab, og som udøver virksomhed af den art, som virksomheden har tilladelse til.
- 16) Captivegenforsikringsselskab: Et genforsikringsselskab, der er ejet af et realkreditinstitut, et pengeinstitut, et fondsmæglerselskab eller et investeringsforvaltningsselskab eller af en koncern eller gruppe underlagt koncerntilsyn efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) eller af en virksomhed, der ikke er et realkreditinstitut, et pengeinstitut, et fondsmæglerselskab eller et investeringsforvaltningsselskab, og som udelukkende har til formål at yde genforsikringsdækning for risiciene i det eller de selskaber, som virksomheden tilhører, eller i det eller de selskaber i koncernen, som det er en del af.
- 17) Gruppe 1-forsikringsselskab: Et forsikringsselskab, som udøver grænseoverskridende virksomhed i henhold til §§ 61, 62 eller 63 eller forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed omfattet af en eller flere af forsikringsklasserne 10-15 i bilag 1, medmindre de udgør accessoriske risici, eller et selskab, som i 3 på hinanden følgende år har opfyldt mindst en af følgende betingelser, jf. dog §§ 15 og 17:
 - a) Selskabets årlige bruttopræmie overstiger 5 mio. euro.
 - b) Selskabets samlede forsikringsmæssige bruttohensættelser eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er overstiger 26,6 mio. euro.
 - c) Selskabet er en del af en koncern, og koncernens samlede forsikringsmæssige bruttohensættelser eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er overstiger 26,6 mio. euro.
 - d) Selskabet udøver genforsikringsvirksomhed, som overstiger 0,6 mio. euro af selskabets bruttopræmie, 2,7 mio. euro af dets forsikringsmæssige bruttohensættelser eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er, 10 pct. af dets bruttopræmier eller 10 pct. af dets forsikringsmæssige bruttohensættelser eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er.
- 18) Gruppe 2-forsikringsselskab: Et forsikringsselskab, der ikke er et gruppe 1-forsikringsselskab.
- 19) Accessoriske risici: Forsikringsrisici, som er omfattet af en forsikringsklasse i bilag 1, og som ikke kræver særskilt tilladelse efter § 14, stk. 1, fordi risiciene indgår i den primære risiko, som forsikringsselskabet har fået tilladelse til, og fordi risiciene angår et forhold, der er dækket af den kontrakt, der dækker den primære risiko. Forsikringsklasserne 14, 15 og 17 kan ikke være accessoriske risici til andre forsikringsklasser.
- 20) Outsourcing: Et arrangement af en hvilken som helst art mellem et forsikringsselskab og en tjenesteyder, hvor tjenesteyderen enten direkte eller gennem videreoutsourcing udfører en proces, en tjeneste eller en aktivitet, som forsikringsselskabet ellers selv ville have udført.
- 21) Outsourcingvirksomhed: Et forsikringsselskab, der outsourcer aktiviteter til en leverandør.
- 22) Leverandør: En virksomhed, som varetager outsourcete opgaver for outsourcingvirksomheden.
- 23) Videreoutsourcing: En leverandørs outsourcing af opgaver, som denne varetager i henhold til en aftale med outsourcingvirksomheden, til en underleverandør og underleverandørens eventuelle videreoutsourcing af opgaverne til næste led i kæden af underleverandører samt eventuel videreoutsourcing til andre led i kæden af underleverandører.
- 24) Kompetente myndigheder: De nationale myndigheder, der ved lov eller anden forskrift er bemyndiget til at udøve tilsyn med virksomhedstyper omfattet af denne lov.
- 25) Solvenscertifikat: Et certifikat, hvoraf det fremgår, at gruppe 1-forsikringsselskabet opfylder solvenskapitalkravet og minimumskapitalkravet i henhold til §§ 154 og 155.
- 26) ISPV (Insurance Special Purpose Vehicle): En juridisk person, som afdækker risici for forsikringsselskaber, og som finansierer sin dækning af sådanne risici udelukkende ved hjælp af udbyttet fra obligationsudstedelse eller andre finansieringsordninger, hvor tilbagebetalingskravet for dem, der har stillet kapital til rådighed, er efterstillet de genforsikringsforpligtelser, der følger af en aftale indgået mellem den juridiske person og forsikringsselskabet.
- 27) Standardformlen: En matematisk formel til opgørelse af et gruppe 1-forsikringsselskabs solvenskapitalkrav, jf. § 154, der fastlægges af Europa-Kommissionen i medfør af artikel 111 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).
- 28) Matchtilpasning: En tilpasning af den risikofrie rentekurve efter § 158, stk. 1, for en udvalgt portefølje af forsikringsforpligtelser, hvor gruppe 1-forsikringsselskabet har investeret i aktiver, hvis betalingsstrømme afspejler betalingsstrømmene for forsikringsforpligtelserne.
- 29) Volatilitetsjustering: En justering af den risikofrie rentekurve efter § 158, stk. 1, der sikrer, at nutidsværdien af de forsikringsmæssige hensættelser til solvens opgøres under hensyntagen til de investeringer, som gruppe 1-forsikringsselskabet har foretaget.
- 30) Reel ejer: En fysisk person, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler.
- 31) Captiveforsikringsselskab: Et forsikringsselskab, der er ejet enten af et realkreditinstitut, et pengeinstitut, et fondsmæglerselskab eller et investeringsforvaltningsselskab eller en koncern eller en gruppe underlagt koncerntilsyn efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om ad-

- gang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) eller en virksomhed, der ikke er et realkreditinstitut, pengeinstitut, fondsmægler-selskab eller investeringsforvaltningsselskab, og som udelukkende har til formål at yde forsikringsdækning for risiciene i det eller de selskaber, som virksomheden tilhører, eller i det eller de selskaber i koncernen, som det er en del af.
- 32) Hjemland for gruppe 1-forsikringsselskaber:
- a) Ved skadesforsikring den medlemsstat, hvor det forsikringsselskab, der dækker risikoen, har hovedsæde.
 - b) Ved livsforsikring den medlemsstat, hvor det forsikringsselskab, der påtager sig en forpligtelse, har hovedsæde.
 - c) Ved genforsikring den medlemsstat, hvor genforsikringsselskabets hovedsæde er beliggende.
- 33) Værtsland for gruppe 1-forsikringsselskaber: En anden medlemsstat end hjemlandet, hvor et forsikringsselskab har en filial eller udbyder tjenesteydelser. I forbindelse med livsforsikring og skadesforsikring er værtslandet
- a) den medlemsstat, hvor et forsikrings- eller genforsikringsselskab udbyder tjenesteydelser,
 - b) den medlemsstat, hvor forpligtelsen består, hvis forpligtelsen er dækket af et forsikringsselskab eller en filial i en anden medlemsstat, eller
 - c) den medlemsstat, hvor risikoen består, hvis risikoen er dækket af et forsikringsselskab eller en filial i en anden medlemsstat.
- 34) Koncerntilsyn efter solvens II-direktivet er det tilsyn, som udøves med:
- a) Virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2.
 - b) Gruppe 1-forsikringsselskaber, hvis modervirksomhed er en blandet forsikringsholdingvirksomhed.
 - c) Gruppe 1-forsikringsselskaber, hvis modervirksomhed har sit hovedsæde i et land uden for Den Europæiske Union, og hvor modervirksomheden er en tredjelandsforsikringsvirksomhed, et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 212, stk. 1, litra f og g, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) med senere ændringer.
- 35) Koncerntilsynsførende efter solvens II-direktivet: Den tilsynsmyndighed, der blandt flere berørte landes tilsynsmyndigheder udpeges som ansvarlig for samordning og udøvelse af koncerntilsyn med grænseoverskridende koncerner omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) med senere ændringer.
- 36) Finite reinsurance: Genforsikring, hvor den eksplicitte maksimale tabsrisiko udtrykt som den maksimale overførte økonomiske risiko, der opstår som følge af en betydelig overførsel af forsikrings- og timingrisiko, overstiger præmien i hele aftalens løbetid med et begrænset, men betydeligt beløb, når mindst et af følgende kendetegn er til stede:
- a) Eksplicit og omfattende hensyntagen til pengenes tidsværdi eller
 - b) aftalebestemmelser til udligning af forholdet mellem parterne med hensyn til økonomisk erfaring over tid med henblik på at opnå den tilsigtede risikooverførsel.
- 37) Store risici:
- a) Risici under forsikringsklasserne 4-7, 11 og 12 i bilag 1.
 - b) Risici under forsikringsklasserne 14 og 15 i bilag 1, når forsikringstageren udøver industri- eller handelsvirksomhed eller liberal virksomhed og risiciene vedrører denne virksomhed.
 - c) Risici under forsikringsklasserne 3, 8-10, 13 og 16 i bilag 1, når forsikringstageren opfylder mindst to af følgende betingelser:
 - i) Forsikringstageren har en balancesum på mindst 6,2 mio. euro.
 - ii) Forsikringstageren har en årlig nettoomsætning på mindst 12,8 mio. euro.
 - iii) Forsikringstageren har i det seneste regnskabsår haft 250 eller flere fuldtidsansatte.
- 38) Forsikringsdistribution:
- a) Den virksomhed, der består i at rådgive om, foreslå eller udføre det indledende arbejde i forbindelse med indgåelse af forsikringsaftaler, at indgå sådanne aftaler eller at medvirke til administrationen og opfyldelsen af sådanne aftaler.
 - b) Den virksomhed, der består i levering af oplysninger om en eller flere forsikringsaftaler i overensstemmelse med kundernes valgte kriterier via en hjemmeside eller andre medier og udarbejdelse af en prioriteret liste over forsikringsprodukter, der omfatter pris- og produktsammenligninger eller rabat på prisen for en forsikringsaftale, hvis kunden er i stand til direkte eller indirekte at indgå en forsikringsaftale via det pågældende medie.
- 39) Forsikringsadministrationsfællesskab: Et organiseret samarbejde mellem to eller flere forsikringsselskaber, herunder pensionskasser, om såvel administrative funktioner som investeringsmæssige dispositioner.
- 40) Variable lønde: Aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel. Ved aflønning i forbindelse med udøvelse af forsikringsdistribution, jf. nr. 38, forstås alle former for fast og variabel løn, provisioner, honorarer, andre betalinger og fordele, som tildeles eller udbetales til en fysisk eller juridisk person med henblik på udøvelse af forsikringsdistribution.
- 41) Kønsneutral aflønningspolitik: En aflønningspolitik baseret på lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi uanset den ansattes køn.

- 42) **Fratrædelsesgodtgørelse:** Enhver form for betaling, som modtageren opnår ret til i forbindelse med sin fratrædelse, og som ikke
- udgør løn eller værdi af personalegoder i opsigelsesperioden,
 - udgør rimelig kompensation for påtagelse af konkurrenceklausuler eller kundeklausuler eller
 - følger af præceptiv lovgivning.
- 43) **Arbejdsulykkesforsikringsbestand:** Bestand af lovpligtige ulykkesforsikringer tegnet i henhold til lov om arbejdsskadesikring. Voldsskadesforsikringer efter § 49 a i lov om arbejdsskadesikring er omfattet af et forsikringsselskabs arbejdsulykkesforsikringsbestand, uanset om voldsskadesforsikringen er tegnet som en udvidet del af en arbejdsulykkesforsikring, eller om den er tegnet selvstændigt.

Stk. 2. Ved kapitalinteresser forstås en virksomheds direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed.

Stk. 3. Ved kvalificeret andel forstås direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af forsikringsvirksomheden eller forsikringsholdingvirksomheden.

Stk. 4. Ved kapitalandele forstås andele i aktieselskaber (aktier), i anpartsselskaber (anparter) og i andre virksomheders egenkapital.

Stk. 5. En modervirksomhed, der har været omfattet af stk. 1, nr. 9, anses fortsat som en finansiel holdingvirksomhed, hvis mindst 35 pct. af den samlede balancesum for koncernen og modervirksomhedens associerede virksomheder vedrører den finansielle sektor. 1. pkt. finder dog ikke anvendelse, hvis den samlede balancesum nævnt i 1. pkt. har været under 40 pct. 3 år i træk.

Koncerner

§ 10. Finanstilsynet kan bestemme, at denne lovs eller selskabslovens regler om koncerner bortset fra § 141 i selskabsloven om koncernrepræsentation ligeledes finder hel eller delvis anvendelse på grupper af forsikringsselskaber, der ikke udgør en koncern, men som dog har en sådan indbyrdes tilknytning, at anvendelse af de nævnte regler må anses for påkrævet. De pågældende selskaber udpeger et her i landet hjemhørende selskab omfattet af § 39, stk. 1, der skal anses som modervirksomhed. Sker dette ikke, udpeger Finanstilsynet selskabet.

Modervirksomhed

§ 11. En virksomhed kan kun have en direkte modervirksomhed. Opfylder flere selskaber et eller flere af kriterierne i § 12, er det alene det selskab, som faktisk udøver den bestemmende indflydelse over virksomhedens økonomiske og driftsmæssige beslutninger, der anses for at være modervirksomhed.

Bestemmende indflydelse

§ 12. Bestemmende indflydelse er beføjelsen til at styre en dattervirksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger.

Stk. 2. Bestemmende indflydelse i forhold til en dattervirksomhed foreligger, når modervirksomheden direkte eller indirekte gennem en dattervirksomhed ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, medmindre det i særlige tilfælde klart kan påvises, at et sådant ejerforhold ikke udgør bestemmende indflydelse.

Stk. 3. Ejer en modervirksomhed ikke mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, foreligger der bestemmende indflydelse, hvis modervirksomheden har

- 1) råderet over mere end halvdelen af stemmerettighederne i kraft af en aftale med andre investorer,
- 2) beføjelse til at styre de finansielle og driftsmæssige forhold i en virksomhed i henhold til en vedtægt eller aftale,
- 3) beføjelse til at udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne i det øverste ledelsesorgan og dette organ besidder den bestemmende indflydelse på virksomheden, eller
- 4) råderet over det faktiske flertal af stemmerne på generalforsamlingen eller i et tilsvarende organ og derved besidder den faktiske bestemmende indflydelse over virksomheden.

Stk. 4. Eksistensen og virkningen af potentielle stemmerettigheder, herunder tegningsretter og købsoptioner på kapitalandele, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres, skal tages i betragtning ved vurderingen af, om en virksomhed har bestemmende indflydelse.

Stk. 5. Ved opgørelsen af stemmerettigheder i en dattervirksomhed ses der bort fra stemmerettigheder, som knytter sig til kapitalandele, der besiddes af dattervirksomheden selv eller dennes dattervirksomheder.

Opgørelse af stemmerettigheder

§ 13. Ved opgørelsen af stemmerettigheder og rettigheder til at udnævne eller afsætte medlemmer af ledelsesorganer medregnes rettigheder, der besiddes af såvel modervirksomheden som dennes dattervirksomheder.

Afsnit II

Tilladelse, eneret, virksomhedsområde og udenlandske forsikringsselskaber

Kapitel 3

Tilladelse, eneret m.v.

Tilladelse

§ 14. Udøvelse af forsikringsvirksomhed og genforsikringsvirksomhed må ikke påbegyndes, før Finanstilsynet har meddelt tilladelse hertil efter §§ 19-23, jf. dog stk. 2-4 og §§ 49-53, og registrering hos Erhvervsstyrelsen er sket, jf. § 24.

Stk. 2. Undtaget fra kravet om tilladelse er følgende typer af organisationer, virksomheder, institutioner og fonde:

- 1) Pensionskasser, som har til formål at sikre pension ved ansættelse i en privat virksomhed, herunder en forsikringsvirksomhed, eller ved ansættelse i sådanne virksomheder inden for samme koncern.
- 2) Begravelseskasser og ligbrændingsforeninger.
- 3) Anerkendte arbejdsløshedskasser m.v., der er under statens tilsyn.
- 4) Krigsforsikringsforbund, der omfattes af lov om krigsforsikring af fast ejendom og løsøre.
- 5) Genforsikring i henhold til lov om Danmarks Eksport- og Investeringsfond af ekstraordinære risici i forbindelse med eksport.
- 6) Barselsfonde.

Stk. 3. Undtaget fra kravet om tilladelse er endvidere følgende virksomheder, institutioner og fonde:

- 1) Falck Danmark A/S.
- 2) Arbejdsmarkedets Tillægspension og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.
- 3) Rejsegarantifonden.
- 4) Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.
- 5) Garantifonden Dansk Forening for International Motor-køretøjsforsikring.
- 6) Krigsforsikringsinstituttet efter lov om krigsforsikring af skibe.

Stk. 4. Undtaget fra kravet om tilladelse er endvidere assistancevirksomhed, som ydes, i tilfælde af at et vej køretøj bliver ramt af en ulykke eller en skade her i landet, hvis yderen af sikkerheden har hjemsted her i landet. 1. pkt. finder ikke anvendelse på virksomheder omfattet af stk. 1.

Stk. 5. Assistancevirksomheden efter stk. 4 må alene omfatte følgende ydelser:

- 1) Reparation på stedet, hvor yderen af sikkerheden i de fleste tilfælde anvender eget personale eller materiel.
- 2) Transport af køretøjet til nærmeste mest hensigtsmæssige sted, hvor reparation kan foretages, samt eventuel befordring af vej køretøjets fører og passagerer i almindelighed med samme hjælpe køretøj til det nærmeste sted, hvorfra de kan fortsætte deres rejse på anden måde.
- 3) Transport af køretøjet, eventuelt ledsaget af føreren og passagererne, til disses bopæl, udgangspunkt eller oprindelige bestemmelsessted her i landet.

Stk. 6. Betingelsen efter stk. 4, hvorefter skaden skal være sket her i landet, skal ikke være opfyldt, når den sikrede er medlem af den organisation, der yder sikkerheden, og såfremt reparation eller transport af køretøjet blot ved forevisning af medlemskort og uden betaling af tillægspræmie foretages af en tilsvarende organisation i udlandet i henhold til en aftale om gensidighed.

Gruppe 1- og gruppe 2-forsikringsselskaber

§ 15. En virksomhed, der søger om tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed efter §§ 19-21, vil opnå status som et gruppe 1-forsikringsselskab, hvis selskabet skal udøve grænseoverskridende virksomhed i henhold til § 61 eller § 63, selskabet skal udøve virksomhed inden for en eller flere af forsikringsklasserne 10-15 i bilag 1, medmindre de udgør accessoriske risici, eller selskabet i løbet af de kommende 5

år forventes at opfylde mindst en af betingelserne i § 9, stk. 1, nr. 17, litra a-d.

Stk. 2. En virksomhed, der søger om tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed efter §§ 19-21, vil opnå status som et gruppe 2-forsikringsselskab, hvis selskabet ikke opnår status som et gruppe 1-forsikringsselskab, jf. stk. 1.

Kapitalkrav

§ 16. En virksomhed, der forventes at opnå status som et gruppe 1-forsikringsselskab, jf. § 15, stk. 1, skal opfylde kapitalkravene i §§ 154 og 155 for at opnå tilladelse som forsikringsselskab. En virksomhed, der forventes at opnå status som et gruppe 2-forsikringsselskab, jf. § 15, stk. 2, skal opfylde kapitalkravene i § 156 for at opnå tilladelse som forsikringsselskab.

Ansøgning om status som gruppe 1-forsikringsselskab

§ 17. En virksomhed, der opnår status som et gruppe 2-forsikringsselskab, jf. § 15, stk. 2, kan ansøge Finanstilsynet om at opnå status som et gruppe 1-forsikringsselskab. Finanstilsynet godkender en ansøgning i henhold til 1. pkt., hvis Finanstilsynet vurderer, at virksomheden opfylder kapitalkravene i § 16, 1. pkt.

Statusændring

§ 18. Et forsikringsselskab ændrer status fra at være et gruppe 1-forsikringsselskab til at være et gruppe 2-forsikringsselskab, når selskabet ikke udøver grænseoverskridende virksomhed i henhold til § 61 eller § 63, når selskabet ikke udøver virksomhed inden for en eller flere af forsikringsklasserne 10-15 i bilag 1, og når ingen af beløbsgrænserne i § 9, stk. 1, nr. 17, litra a-d, overskrides i 3 på hinanden følgende år og ikke forventes at blive overskredet i et af de kommende 5 år.

Stk. 2. Et forsikringsselskab, der ændrer status, skal straks underrette Finanstilsynet og senest 8 arbejdsdage herefter indsende dokumentation for statusændringen.

Krav til ansøgning om tilladelse

§ 19. Forsikringsselskaber må kun udøve virksomhed som nævnt i bilag 1 og 2 samt virksomhed efter §§ 46-48. Finanstilsynet meddeler efter ansøgning et forsikringsselskab tilladelse til de forsikringsklasser, der er ansøgt om, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Medlemmerne af ansøgerens bestyrelse og direktion opfylder kravene om egnethed og hæderlighed i § 105.
- 2) Ansatte i gruppe 1-forsikringsselskaber, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 127, stk. 1, opfylder kravene i § 105.
- 3) Ejere af kvalificerede andele, jf. § 9, stk. 3, opfylder kriterierne i § 90, stk. 1.
- 4) Der foreligger ikke snævre forbindelser, jf. § 9, stk. 1, nr. 14, mellem ansøgeren og andre virksomheder eller personer, der vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af tilsynets opgaver.
- 5) Lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det

finansielle område vedrørende en virksomhed eller en person, som ansøgeren har snævre forbindelser med, vil ikke vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.

- 6) Ansøgerens organisatoriske og administrative forhold er forsvarlige, herunder at kravene i § 132 er opfyldt.
- 7) Ansøgeren kan godtgøre at kunne overholde reglerne vedrørende virksomhedsstyring.
- 8) Ansøgeren har hovedkontor og hjemsted i Danmark.
- 9) Kriterier fastsat efter §§ 21 og 27-30 er opfyldt.

Stk. 2. En virksomhed, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed omfattet af bilag 2, kan ansøge om tilladelse til i samme selskab at udøve skadesforsikringsvirksomhed omfattet af bilag 1, forsikringsklasse 1 og 2.

Stk. 3. En livsforsikringsvirksomhed, der søger om tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed i samme selskab efter stk. 2, skal ud over at opfylde kravene til tilladelse godtgøre, at den råder over det anerkendte basiskapitalgrundlag til dækning af henholdsvis det absolutte minimum for minimumskapitalkravet for forsikringsselskaber, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, og det absolutte minimum for minimumskapitalkravet for forsikringsselskaber, der har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed, jf. § 155, stk. 5, nr. 1 og 2. Virksomheden skal ligeledes godtgøre, at den fremover kan opfylde de finansielle mindstekrav.

§ 20. En ansøgning om tilladelse skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i § 19, stk. 1, er opfyldt, herunder oplysninger om størrelsen af de kvalificerede andele og virksomhedens organisation. En ansøgning om tilladelse skal endvidere indeholde en af forsikringsselskabet udarbejdet driftsplan indeholdende oplysninger om arten af de påtænkte forretninger.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om tilladelsens og ansøgningens indhold i øvrigt, herunder om de oplysninger, som driftsplanen skal indeholde, om krav til indberetningsformen og opstillingen og om det åremål, for hvilket planen skal udarbejdes.

Tilslutning til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber

§ 21. For forsikringsselskaber, der har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed, og som ikke er genforsikringsselskaber, er tilladelse endvidere betinget af, at selskabet er tilsluttet Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

Stk. 2. Ansøgning om tilladelse til forsikringsklasse 10 i bilag 1 om ansvarsforsikring for motordrevne landkøretøjer skal bortset fra fragtførerens ansvar være ledsaget af oplysninger om navn og adresse på de personer eller virksomheder, der er udpeget eller som selskabet agter at udpege som skadesbehandlingsrepræsentant i hvert af de øvrige lande i Den Europæiske Union og i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om skadebehandlingsrepræsentanter og deres beføjelser.

Suspension af behandling af ansøgning

§ 22. Finanstilsynet kan suspendere behandlingen af ansøgninger om tilladelse efter §§ 19-21 fra ansøgere, som direkte eller indirekte ejes af selskaber med hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, når suspensionen har til formål at efterleve en bestemmelse om suspension fra Europa-Kommissionen i overensstemmelse med direktiver på det finansielle område.

Afslag på ansøgning om tilladelse

§ 23. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilladelse, skal dette begrundes og meddeles ansøgeren senest 6 måneder efter ansøgningens modtagelse, eller, hvis ansøgningen er ufuldstændig, senest 6 måneder efter at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen. Der skal under alle omstændigheder træffes afgørelse senest 12 måneder efter ansøgningens modtagelse. Har Finanstilsynet ikke senest 6 måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning om tilladelse truffet afgørelse, kan selskabet indbringe sagen for domstolene.

Stk. 2. Finanstilsynet kan nægte at give tilladelse efter § 19, hvis formålet med at placere hovedkontor og hjemsted i Danmark alene er at undgå at være omfattet af lovgivningen i det land, hvor hovedparten af ansøgerens kunder er hjemmehørende.

Registrering hos Erhvervsstyrelsen

§ 24. Når Finanstilsynet meddeler et forsikringsselskab tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed eller godkender ændringer i en gældende tilladelse, jf. § 19, fremsendes samtidig genpart af godkendelsen til Erhvervsstyrelsen.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen registrerer datoen for tilladelse eller for godkendelse af ændringer i tilladelsen.

Stk. 3. Når forsikringsselskabet har modtaget tilladelse eller godkendelse af ændringer i tilladelsen fra Finanstilsynet, skal forsikringsselskabet anmelde tilladelsen eller ændringen i tilladelsen til registrering hos Erhvervsstyrelsen. Ved anmeldelse til Erhvervsstyrelsen skal forsikringsselskabet indsende et dateret eksemplar af vedtægterne. Erhvervsstyrelsen videresender en kopi af forsikringsselskabets registreringsbevis samt nye vedtægter, såfremt der er sket ændringer i vedtægterne, til Finanstilsynet.

§ 25. Forsikringsselskaber og filialer af udenlandske forsikringsselskaber, som har fået tilladelse af Finanstilsynet, registreres i Erhvervsstyrelsen.

Hæftelse for forsikringer tegnet, før tilladelse er meddelt

§ 26. Tegnes der uanset bestemmelserne i §§ 14-23 forsikringer, inden tilladelse er meddelt og registrering er sket, hæfter de, der på forsikringsselskabets vegne har tegnet forsikringerne eller har medansvar herfor, solidarisk for aftalens opfyldelse. Anerkender selskabet forpligtelserne senest 4 uger efter registreringen, bortfalder de pågældendes hæftelser, forudsat at forsikringstagerens sikkerhed ikke derved i væsentlig grad forringes. Aftaler af den nævnte art er forin-

den selskabets anerkendelse af forpligtelserne ikke bindende for forsikringstageren.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 14-23 er ikke til hinder for, at der med henblik på stiftelse af et gensidigt selskab kan ske indtegnning af medlemmer, hvis forsikringsmæssigt ansvar ikke begynder at løbe og præmie ikke opskrives, inden selskabet er registreret. Indtegnning af et medlem i et gensidigt selskab er dog kun bindende, hvis selskabet anmeldes til Erhvervsstyrelsen senest 1 år efter indtegningen. Nægtes registrering, bortfalder aftalen.

Adskillelse mellem livsforsikringsvirksomhed og anden virksomhed

§ 27. Livsforsikringsvirksomhed må ikke i samme selskab forenes med anden forsikringsvirksomhed. Forsikrings-selskaber, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, kan dog ved tilladelse udøve virksomhed inden for forsikringsklasserne 1 og 2, jf. bilag 1. Endvidere kan genforsikring af livsforsikring og anden forsikring udøves af samme selskab.

Stk. 2. Forsikringsselskaber, der efter § 19, stk. 2, har tilladelse til at udøve både livsforsikringsvirksomhed og skadesforsikringsvirksomhed i samme selskab, skal sikre særskilt forvaltning, således at der sker en adskillelse af livsforsikringsvirksomheden og skadesforsikringsvirksomheden. De livs- og skadesforsikredes respektive interesser må ikke tilsidesættes, og overskuddet hidrørende fra livsforsikring skal komme forsikringstagerne til gode på samme måde, som hvis forsikringsselskabet kun udøvede livsforsikringsvirksomhed.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for forsikringsselskaber, der har tilladelse til at drive både livsforsikringsvirksomhed og skadesforsikringsvirksomhed i samme selskab, herunder regler for den særskilte forvaltning, jf. stk. 2, og indberetning af oplysninger til brug for Finanstilsynets tilsyn med forsikringsselskaberne.

§ 28. Finanstilsynet kan give tilladelse til, at et forsikringsselskab, der har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed, og som gennem en filial driver virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan udøve forsikringsformer, der er i overensstemmelse med retsanvendelsen i det pågældende land, uanset at dette ikke er tilladt i Danmark.

Anmeldelse af det tekniske grundlag

§ 29. Det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed skal indeholde angivelse af følgende forhold:

- 1) De forsikringsformer, som selskabet agter at anvende.
- 2) Grundlaget for beregning af forsikringspræmier, tilbagekøbsværdier og fripolicer.
- 3) Regler for beregning og fordeling af realiseret resultat til forsikringstagerne og andre berettigede efter forsikringsaftalerne.
- 4) Selskabets principper for genforsikring, herunder beløbsgrænser.

- 5) Regler for, hvornår såvel de forsikringssøgende som forsikringstagerne skal afgive helbredsoplysninger til bedømmelse af risikoforholdene.
- 6) Grundlaget for beregning af livsforsikringshensættelser såvel for den enkelte forsikringsaftale som for selskabet som helhed.
- 7) Regler, hvorefter pensionsordninger med løbende udbetalinger tegnet eller aftalt som obligatoriske ordninger i et forsikringsselskab kan overføres fra eller til selskabet i forbindelse med overgang til anden ansættelse eller i forbindelse med virksomhedsoverdragelse eller virksomhedsomdannelse.

Stk. 2. Der skal ske anmeldelse af de dele af det tekniske grundlag m.v., der fremgår af stk. 1, nr. 1-3 og 6, senest samtidig med at grundlaget m.v. tages i anvendelse, jf. dog stk. 3. Det samme gælder enhver efterfølgende ændring i de nævnte forhold.

Stk. 3. Forsikringsselskaber, der ikke tegner direkte livsforsikring, skal ikke foretage anmeldelse af det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de forhold, der er nævnt i stk. 1 og 2, herunder om og i hvilket omfang anmeldelserne skal være offentligt tilgængelige.

§ 30. De forhold, der er angivet efter § 29, stk. 1, nr. 1-5, skal være betryggende og rimelige over for den enkelte forsikringstager og andre berettigede efter forsikringsaftalerne.

Stk. 2. De anmeldte regler for beregning og fordeling af realiseret resultat, jf. § 29, stk. 1, nr. 3, skal være præcise og klare og skal føre til en rimelig fordeling.

Stk. 3. Præmierne for nytegnede forsikringer skal være tilstrækkelige til, at forsikringsselskabet kan opfylde alle sine forpligtelser, således at der ikke vil være behov for systematisk og permanent tilførsel af andre midler.

Stk. 4. De beregningselementer (rentesatser, omkostnings-satser og statistiske beregningselementer), der lægges til grund ved beregning af forsikringspræmier, tilbagekøbsværdier og fripolicer, skal vælges med forsigtighed. Indeholder grundlaget for beregning af forsikringspræmier, tilbagekøbsværdier og fripolicydelser muligheden for at opdele den indbetalte forsikringspræmie i en del, for hvilken der optjenes en garanteret pension, og en del, som tilgår enten det kollektive bonuspotentiale eller det individuelle bonuspotentiale, er det dog tilstrækkeligt, at grundlaget som helhed er baseret på betryggende forudsætninger. De beregnings-elementer, der lægges til grund ved beregning af livsforsikringshensættelser, skal fastsættes således, at de er i overensstemmelse med de regler, der er udstedt i medfør af § 190.

Stk. 5. Er en forsikring omfattet af stk. 4, 2. pkt., skal andelen af kollektivt bonuspotentiale og individuelt bonuspotentiale medgå fuldt ud ved beregning af tilbagekøbsværdien og ved overførsel fra et selskab til et andet, jf. § 29, stk. 1, nr. 7.

Stk. 6. Er kravene i stk. 1-4 eller i regler udstedt i medfør af denne lov ikke opfyldt, skal Finanstilsynet påbyde forsikringsselskaber, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, at foretage de fornødne ændringer i de

forhold, der er angivet i § 29, inden for en frist fastsat af Finanstilsynet.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere bestemmelser om de krav, der er nævnt i stk. 1-4.

Særlige regler for gensidige selskaber og tværgående pensionskasser vedrørende stiftelse

§ 31. Selskabslovens bestemmelser om anmeldelse og registrering m.v. og selskabslovens kapitel 3 finder med de nødvendige tilpasninger tilsvarende anvendelse på gensidige selskaber og tværgående pensionskasser.

Stk. 2. For gensidige selskaber og tværgående pensionskasser finder bestemmelserne i selskabslovens kapitel 3 vedrørende aktionærer anvendelse på garantier, og bestemmelserne om aktiekapital og aktier finder anvendelse på garanti-kapital og garantiandele med fornødne lempelser.

Oplysninger om reelle ejere

§ 32. Et gensidigt selskab og en tværgående pensionskasse skal indhente oplysninger om det gensidige selskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder oplysninger om de reelles ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer et gensidigt selskab eller en tværgående pensionskasse, skal efter det gensidige selskabs eller den tværgående pensionskasses anmodning give det gensidige selskab eller den tværgående pensionskasse de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for det gensidige selskabs eller den tværgående pensionskasses identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelles ejeres rettigheder.

Stk. 3. Det gensidige selskab og den tværgående pensionskasse skal registrere oplysningerne om det gensidige selskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder oplysninger om de reelles ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at det gensidige selskab og den tværgående pensionskasse er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres, hurtigst muligt efter at det gensidige selskab eller den tværgående pensionskasse er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af det gensidige selskabs eller den tværgående pensionskasses direktion skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis det gensidige selskab og den tværgående pensionskasse efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller hvis ingen reelle ejere kan identificeres.

Stk. 4. Det gensidige selskab og den tværgående pensionskasse skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer af de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

§ 33. Det gensidige selskab og den tværgående pensionskasse skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om det gensidige selskabs eller den tværgående pensionskasses reelle ejere i 5 år efter det reelles ejerskabs ophør. Det gensidige selskab og den tværgående pensionskasse

skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

§ 34. Det gensidige selskab og den tværgående pensionskasse skal efter anmodning udlevere oplysninger om det gensidige selskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder om det gensidige selskabs og den tværgående pensionskasses forsøg på at identificere deres reelle ejere, til Hvidvasksekretariatet. Det gensidige selskab og den tværgående pensionskasse skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 2. Hvidvasksekretariatet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. § 32, stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 1, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

§ 35. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter § 32, stk. 1 og 3, og § 33 i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger det gensidige selskab og den tværgående pensionskasse skal registrere i styrelsens it-system.

§ 36. Et gensidigt selskab og en tværgående pensionskasse, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 32, skal efter anmodning give personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, oplysninger om det gensidige selskabs eller den tværgående pensionskasses ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Finanstilsynet indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om et gensidigt selskabs eller en tværgående pensionskasses reelle ejere, foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan over for det gensidige selskab eller den tværgående pensionskasse fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Det gensidige selskab eller den tværgående pensionskasse skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, inden den offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.

Forpligtelse og eneret til navne

§ 37. Virksomheder, der har tilladelse som forsikringsselskab, har eneret til at benytte betegnelsen forsikringsselskab, gensidigt selskab, captiveforsikringsselskab, captivegenforsikringsselskab eller pensionskasse i deres navn. Andre virksomheder må ikke anvende navne eller betegnelser for deres virksomhed, som er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er forsikringsselskaber eller pensionskasser.

§ 38. Forsikringsselskaber har pligt til at benytte et navn, som tydeligt angiver selskabets egenskab af forsikringsselskab.

Stk. 2. Gensidige selskaber har pligt til i deres navn at benytte betegnelsen gensidigt selskab eller deraf dannede forkortelser eller på anden tydelig måde angive deres egenskab af gensidigt selskab.

Stk. 3. Captiveforsikrings- eller captivegenforsikringsselskaber har pligt til at benytte betegnelsen captiveforsikringsselskab eller captivegenforsikringsselskab.

Stk. 4. Tværgående pensionskasser har pligt til i deres navn tydeligt at angive, at de er en pensionskasse.

Stk. 5. Selskabslovens § 2, stk. 2-4, og §§ 3 og 347 finder tilsvarende anvendelse på gensidige selskaber og tværgående pensionskasser.

Kapitel 4

Selskabsform, aktiekapital og udbyttedeling m.v.

Selskabsform

§ 39. Forsikringsselskaber skal være aktieselskaber, gensidige selskaber eller tværgående pensionskasser. Captivegenforsikringsselskaber skal være aktieselskaber.

Stk. 2. Forsikringsselskaber som nævnt i stk. 1 skal have en bestyrelse og direktion.

Aktiekapital, egne aktier m.v.

§ 40. Er et forsikringsselskab et aktieselskab, skal aktiekapitalen indbetales fuldt ud. Immaterielle aktiver kan ikke anvendes til indbetaling af aktiekapital.

Stk. 2. I forsikringsselskaber kan deling af aktiekapitalen i aktieklasser med forskellig stemmевærdi ikke finde sted.

Stk. 3. Et forsikringsselskab må ikke mod vederlag erhverve egne aktier til eje eller pant, hvis den pålydende værdi af selskabets og dets datterselskabers samlede beholdning af aktier i selskabet som følge af erhvervelsen vil overstige 10 pct. I den tilladte beholdning af egne aktier medregnes aktier, der er erhvervet af tredjemand i eget navn, men for virksomhedens regning.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte regler for egne udstedte instrumenter, der kan indgå i kapitalgrundlaget, herunder regler om indløsning og erhvervelse af egne udstedte instrumenter for finansielle holdingvirksomheder, som ikke er omfattet af Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

§ 41. Beslutning om, at nye aktier skal kunne indbetales ved konvertering af gæld i medfør af § 161 i selskabsloven, skal godkendes af Finanstilsynet.

§ 42. § 199 i selskabsloven finder ikke anvendelse på et forsikringsselskabs anskaffelse af egne aktier.

Udbytteuddeling m.v.

§ 43. Som udbytte til aktionærer, rente til garantier eller udbetaling til medlemmer i gensidige selskaber kan kun anvendes årets resultat (overskud) i henhold til den godkendte

årsrapport for sidste regnskabsår, overført overskud fra tidligere år og andre reserver, der ikke er bundne i medfør af lov eller selskabets vedtægter, efter fradrag dels af udækket underskud, dels af beløb, der i medfør af lov eller selskabets vedtægter skal henlægges til en sikkerhedsfond eller til andre formål.

Stk. 2. Som ekstraordinært udbytte kan anvendes:

- 1) Midler, der er omfattet af stk. 1.
- 2) Overskud i det indeværende regnskabsår frem til datoen for mellembalancen, jf. § 183, stk. 2, i selskabsloven, hvis beløbet ikke er uddelt, forbrugt eller bundet.
- 3) Frie reserver, der er opstået eller blevet frigjort i det indeværende regnskabsår.

§ 44. Så længe gruppe 1-forsikringsselskabet ikke opfylder solvenskapitalkravet, jf. § 154, eller minimumskapitalkravet, jf. § 155, eller gruppe 2-forsikringsselskabet ikke opfylder basiskapitalkravet i § 156, kan der ikke udbetales udbytte eller ekstraordinært udbytte til aktionærer, rente til garantier eller beløb til medlemmer i gensidige selskaber.

§ 45. I forsikringsselskaber, der er aktieselskaber, kan uddeling af selskabets midler til aktionærerne ud over efter §§ 43 og 44 kun finde sted som udlodning i forbindelse med nedsættelse af aktiekapitalen eller selskabets opløsning, herunder ved likvidation.

Stk. 2. I gensidige selskaber kan uddeling til medlemmer ud over efter stk. 1 kun ske i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i vedtægterne.

Stk. 3. Udbytte eller ekstraordinært udbytte til aktionærer, rente til garantier eller udbetaling til medlemmer i gensidige selskaber må ikke overstige, hvad der er forsvarligt under hensyn til selskabets og i moderselskaber koncernens økonomiske stilling.

Kapitel 5

Anden tilladt virksomhed

Generelle regler om anden tilladt virksomhed

§ 46. Forsikringsselskaber kan drive virksomhed, der er accessorisk til den forsikringsvirksomhed, der er givet tilladelse til. Som accessorisk virksomhed anses virksomhed, herunder digitale løsninger og services, der er forbundet med og ligger i naturlig forlængelse af den tilladte virksomhed.

Stk. 2. Finanstilsynet kan bestemme, at den accessoriske virksomhed skal udøves af et andet selskab.

Stk. 3. Forsikringsselskaber kan drive forsikringsformidling og agentvirksomhed for forsikringsselskaber og for andre selskaber, der er under Finanstilsynets tilsyn.

Stk. 4. Forsikringsselskaber kan drive virksomhed som forsikringsselskab, pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningselskab gennem en dattervirksomhed.

Stk. 5. Forsikringsselskaber kan drive skov og accessorisk servicevirksomhed gennem en dattervirksomhed med begrænset hæftelse.

§ 47. Forsikringsselskaber kan midlertidigt drive anden virksomhed til sikring eller afvikling af forud påtagede eks-

poneringer eller med henblik på medvirken ved omstrukturering af erhvervsvirksomheder. Forsikringsselskabet skal underrette Finanstilsynet herom.

§ 48. Forsikringsselskaber kan uanset §§ 19, 46 og 47 i fællesskab med andre drive anden virksomhed, hvis

- 1) forsikringsselskabet ikke direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse på virksomheden,
- 2) forsikringsselskabet ikke driver virksomheden sammen med andre forsikringsselskaber eller pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber eller investeringsforvaltningsselskaber, der indgår i administrationsfællesskab eller koncern med forsikringsselskabet, og
- 3) virksomheden udøves i et andet selskab med begrænset hæftelse end forsikringsselskabet.

Stk. 2. Hvis et forsikringsselskab eller en koncern ved erhvervelse, fusion m.v. kommer til at drive anden virksomhed i strid med § 19, stk. 1, eller § 48, stk. 1, kan Finanstilsynet fastsætte en frist for afhændelse af den anden virksomhed, hvis en umiddelbar afhændelse ville være forbundet med et økonomisk tab.

Kapitel 6

Grænseoverskridende virksomhed

Udenlandske forsikringsselskabers filialvirksomhed i Danmark

§ 49. Et udenlandsk forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan begynde at udøve virksomhed her i landet gennem en filial, senest 2 måneder efter at Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet og modtaget oplysningerne, jf. stk. 2, § 50, stk. 1, og § 51, stk. 1. Filialen kan udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 1 og 2, hvis disse er omfattet af forsikringsselskabets tilladelse i hjemlandet. Selskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske aktieselskaber finder anvendelse på filialen.

Stk. 2. Finanstilsynet skal indhente følgende oplysninger fra hjemlandets tilsynsmyndigheder:

- 1) Forsikringsselskabets navn og adresse i hjemlandet.
- 2) Filialens adresse.
- 3) Navnet på filialens generalagent, jf. § 57.
- 4) En angivelse af de forsikringsklasser, grupper af klasser og eventuelle accessoriske risici, som filialen har til hensigt at dække her i landet.
- 5) En erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af forsikringsselskabets tilladelse i hjemlandet.
- 6) En driftsplan, der indeholder en beskrivelse af filialens virksomhed, herunder oplysninger om organisation og de planlagte aktiviteter.
- 7) Et solvenscertifikat.
- 8) Dokumentation for, at selskabet er tilsluttet Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, i det omfang forsikringsselskabet er et direkte tegnende forsikringsselskab,

der har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed, og skal dække risici nævnt i bilag 1.

- 9) En angivelse af den mulighed, som forsikringsselskabet benytter for behandling af krav i overensstemmelse med artikel 200 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), i det omfang forsikringsselskabet udbyder retshjælpsforsikringer, jf. bilag 1, nr. 17.

§ 50. Skal filialen dække risici under forsikringsklasse 10, jf. bilag 1, nr. 10, bortset fra fragtførerens ansvar, skal Finanstilsynet fra hjemlandets tilsynsmyndigheder kræve en erklæring om, at filialen er medlem af Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring. For de pågældende filialers forsikringer til dækning af de nævnte risici gælder færdselslovens §§ 105-108 og 110-115. Finanstilsynet skal tillige fra hjemlandets tilsynsmyndigheder indhente navn og adresse på den skadesbehandlingsrepræsentant, der er udpeget i Danmark, jf. § 54.

Stk. 2. Finanstilsynet skal senest 2 måneder efter at have modtaget de oplysninger, der er nævnt i stk. 1 og § 49, stk. 2, underrette hjemlandets tilsynsmyndigheder om de særlige danske vilkår, som er begrundet i samfundsmæssige interesser, der gælder for udøvelse af forsikringsvirksomhed her i landet. Finanstilsynet informerer samtidig Erhvervsstyrelsen og, hvis filialen skal dække risici under forsikringsklasse 10, jf. bilag 1, nr. 10, bortset fra fragtførerens ansvar, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring om etableringen af filialen.

§ 51. Filialen må påbegynde sin virksomhed, når forsikringsselskabet har modtaget de oplysninger, der nævnt i § 49, stk. 2, fra sin tilsynsmyndighed i hjemlandet, eller senest 2 måneder efter at Finanstilsynet har modtaget de oplysninger, der er nævnt i § 49, stk. 2, og § 50, stk. 1.

Stk. 2. Forsikringsselskabet skal skriftligt underrette Finanstilsynet om enhver ændring af de forhold, der er nævnt i § 49, stk. 2, senest 1 måned før gennemførelsen af ændringen. Forsikringsselskabet skal dog ikke meddele Finanstilsynet ændringer i forsikringsselskabets kapitalgrundlag og solvensnøgletal.

Udenlandske forsikringsselskabers udøvelse af tjenesteydelser i Danmark

§ 52. Et udenlandsk forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan begynde at yde tjenesteydelser her i landet, når Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet, jf. stk. 2 og § 53, stk. 1, og modtaget oplysningerne. Det udenlandske forsikringsselskab kan udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 1 og 2, hvis disse er omfattet af forsikringsselskabets tilladelse i hjemlandet.

Stk. 2. Finanstilsynet skal indhente følgende oplysninger fra hjemlandets tilsynsmyndigheder:

- 1) Forsikringsselskabets navn og adresse i hjemlandet.

- 2) En angivelse af de forsikringsklasser, grupper af klasser og eventuelle accessoriske risici, som forsikringsselskabet har til hensigt at dække her i landet.
- 3) En erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af forsikringsselskabets tilladelse i hjemlandet.
- 4) Et solvenscertifikat.
- 5) Dokumentation for, at forsikringsselskabet er tilsluttet Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, i det omfang selskabet er et direkte tegnende forsikringsselskab, der har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed, og skal dække risici nævnt i bilag 1.
- 6) En angivelse af den metode, som forsikringsselskabet benytter for behandling af krav i overensstemmelse med artikel 200 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), i det omfang forsikringsselskabet udbyder retshjælpforsikringer, jf. bilag 1, nr. 17.

§ 53. Skal forsikringsselskabet dække risici under forsikringsklasse 10, jf. bilag 1, nr. 10, bortset fra fragtførerens ansvar, skal Finanstilsynet fra hjemlandets tilsynsmyndigheder kræve en erklæring om, at forsikringsselskabet er medlem af Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring. For de pågældende forsikringer til dækning af de nævnte risici gælder færdselslovens §§ 105-108 og 110-115. Finanstilsynet skal tillige fra hjemlandets tilsynsmyndigheder indhente navn og adresse på den skadesbehandlingsrepræsentant, der er udpeget i Danmark, jf. § 54.

Stk. 2. Finanstilsynet skal senest 2 måneder efter at have modtaget de oplysninger, der er nævnt i § 52, stk. 2, og stk. 1, underrette hjemlandets tilsynsmyndigheder om de særlige danske vilkår, som er begrundet i samfundsmæssige interesser, der gælder for udøvelse af forsikringsvirksomhed her i landet. Finanstilsynet informerer samtidig Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring om notifikationen i medfør af § 52, stk. 2, og stk. 1, hvis forsikringsselskabet skal dække risici under forsikringsklasse 10, jf. bilag 1, nr. 10, bortset fra fragtførerens ansvar.

Skadesbehandlingsrepræsentant

§ 54. Udenlandske forsikringsselskaber, der driver virksomhed her i landet efter § 49, stk. 1, og § 52, stk. 1, og som dækker risici under forsikringsklasse 10, jf. bilag 1, nr. 10, bortset fra fragtførerens ansvar, skal udnævne en skadesbehandlingsrepræsentant, som er bosat eller etableret her i landet. Skadesbehandlingsrepræsentanten skal have beføjelse til at indsamle alle nødvendige oplysninger i forbindelse med krav og til at repræsentere forsikringsselskabet over for skadelidte personer, der kan gøre krav gældende, herunder med hensyn til betaling af sådanne krav.

Stk. 2. Skadesbehandlingsrepræsentanten skal endvidere have beføjelse til at repræsentere forsikringsselskabet over for myndighederne og under søgsmål mod forsikringsselskabet i forbindelse med de krav, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Udnævnelsen af skadesbehandlingsrepræsentanten betragtes ikke i sig selv som oprettelse af et etableret forretningssted, jf. § 56.

Forsikringsselskabers benyttelse af navn

§ 55. Et udenlandsk forsikringsselskab kan benytte det samme navn, som forsikringsselskabet benytter i hjemlandet. Er der risiko for forveksling med et andet her i landet anvendt navn, kan Erhvervsstyrelsen kræve en forklarende tilføjelse.

Etableret forretningssted

§ 56. Ved et forsikringsselskabs etablerede forretningssted forstås:

- 1) Det hjemsted, der fremgår af vedtægten.
- 2) En filial.
- 3) Et kontor, der ledes af et udenlandsk forsikringsselskabs eget personale.
- 4) En uafhængig person, som har en fast bemyndigelse til at handle på et udenlandsk forsikringsselskabs vegne i lighed med en filial.

Stk. 2. Er et udenlandsk forsikringsselskab her i landet omfattet af stk. 1, nr. 3 eller 4, betragtes kontoret eller personen ligeledes som forsikringsselskabets herværende filial og skal opfylde de betingelser, der er fastsat i §§ 49-51 eller i medfør af § 3, stk. 3.

Generalagent

§ 57. Udenlandske forsikringsselskaber, der har etableret en filial her i landet, skal udpege en generalagent til at lede filialen, der ikke kan tegnes uden generalagentens medvirken. Generalagenten skal have beføjelse til at forpligte virksomheden over for tredjemand og til at repræsentere forsikringsselskabet i øvrigt, herunder over for Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen og under søgsmål mod forsikringsselskabet. Generalagenten skal opfylde kravene i § 105.

Stk. 2. Generalagenten kan tillige fungere som den skadesbehandlingsrepræsentant, der er nævnt i § 54.

Stk. 3. Et forsikringsselskab må kun have en generalagent her i landet.

Stk. 4. Generalagenten kan meddele prokura til en eller flere underagenter.

Stk. 5. Generalagenter skal være myndige personer og have indfødsret i enten en af Den Europæiske Unions medlemsstater eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Finanstilsynet kan, hvor forholdene kræver det, meddele dispensation fra kravet om indfødsret.

Stk. 6. Et her i landet hjemmehørende aktieselskab, anpartsselskab eller interessentskab kan være generalagent, hvis generalagenten som sin repræsentant udpeger en person, der opfylder de betingelser, der er nævnt i stk. 5.

Overdragelse af forsikringsbestand

§ 58. Finanstilsynet giver samtykke til overdragelse af hele eller dele af en forsikringsbestand tegnet her i landet af et udenlandsk forsikringsselskab i overensstemmelse med §§ 49 eller 52, medmindre overdragelsen ikke kan anses for forsvarlig. Finanstilsynets samtykke skal meddeles det overdragende forsikringsselskabs tilsynsmyndighed, der træffer afgørelse om overdragelsen, senest 3 måneder efter

at Finanstilsynet har modtaget anmodning herom. Er det overtagende forsikringsselskab hjemmehørende her i landet, fremsender Finanstilsynet til det overdragende forsikringsselskabs tilsynsmyndighed en erklæring om, at forsikringsselskabet overdragelsen taget i betragtning overholder kravene i §§ 154 og 155.

Stk. 2. Overdragelsen kan ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

Stk. 3. Ved en overdragelse skal Finanstilsynet i samarbejde med hjemlandsmyndigheden offentliggøre en meddelelse om overdragelsen i Statstidende og et landsdækkende dagblad. Meddelelse i et landsdækkende dagblad kan undlades, hvis de berørte forsikringstagere har modtaget personlig orientering om overdragelsen på anden vis.

Deltagelse i garantiordninger

§ 59. Udenlandske forsikringsselskaber omfattet af reglerne i §§ 49-53, der her i landet dækker de risici, der er nævnt i bilag 1, kan af Finanstilsynet pålægges at deltage i ordninger, der garanterer opfyldelse af erstatningskrav fra de sikrede eller skadelidte tredjemænd, i det omfang sådanne ordninger gælder tilsvarende for danske forsikringsselskaber.

Udøvelse af tjenesteydelser i Danmark af forsikringsselskaber hjemmehørende uden for Den Europæiske Union

§ 60. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om tjenesteydelser, der udøves af forsikringsselskaber fra lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Danske forsikringsselskabers filialetablering i udlandet

§ 61. Et forsikringsselskab, der påtænker at etablere en filial i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal meddele dette til Finanstilsynet sammen med følgende oplysninger om filialen:

- 1) I hvilket land filialen påtænkes etableret.
- 2) Filialens adresse i værtslandet, hvorfra der kan indhentes eller hvortil der kan sendes dokumenter, herunder alle meddelelser til generalagenten.
- 3) Navnet på filialens generalagent, der har tilstrækkelige beføjelser til at forpligte forsikringsselskabet over for tredjepart og til at repræsentere forsikringsselskabet over for værtslandets myndigheder og domstole.
- 4) Dokumentation for, at filialens generalagent opfylder kravene i medfør af § 105, stk. 1.
- 5) En driftsplan, der indeholder en beskrivelse af filialens virksomhed, herunder oplysninger om organisation og de planlagte aktiviteter.
- 6) En angivelse af den metode, som forsikringsselskabet anvender ved behandlingen af retshjælpsforsikringskrav i medfør af § 4 i bekendtgørelse om retshjælpsforsikring for gruppe 1-forsikringsselskaber, i det omfang forsikringsselskabet vil udbyde retshjælpsforsikringer i det pågældende værtsland, jf. bilag 1, nr. 17.

- 7) Skal filialen dække risici under forsikringsklasse 10, jf. bilag 1, nr. 10, bortset fra fragtførerens ansvar, skal forsikringsselskabet fremlægge en erklæring for Finanstilsynet om, at forsikringsselskabet er blevet medlem af det nationale bureau og den nationale garantifond i værtslandet, og angive navn og adresse på den i værtslandet bosatte skadesbehandlingsrepræsentant, jf. § 21, stk. 2.

Stk. 2. Finanstilsynet skal videresende de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, et solvenscertifikat og en erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af forsikringsselskabets tilladelse, til tilsynsmyndighederne i værtslandet senest 3 måneder efter modtagelsen af oplysningerne, jf. dog stk. 3. Finanstilsynet underretter samtidig forsikringsselskabet om, at oplysningerne er videresendt til tilsynsmyndighederne i værtslandet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan undlade at fremsende oplysninger efter stk. 1 og 2, hvis der henset til etableringen af filialen er grund til at betvivle forsikringsselskabets ledelsessystem, finansielle situation eller generalagentens egnethed og hæderlighed, jf. § 105, stk. 1 og 8. Finanstilsynet skal ikke videresende de oplysninger, der er nævnt i stk. 1 og 2, hvis forsikringsselskabet ikke opfylder solvenskapitalkravet efter § 154 eller minimumskapitalkravet efter § 155.

Stk. 4. Modtager Finanstilsynet oplysninger fra værtslandets tilsynsmyndigheder om særlige vilkår, der er begrundet i samfundsmæssige interesser, og som gælder for udøvelse af forsikringsvirksomhed i værtslandet, skal Finanstilsynet videregive disse oplysninger til forsikringsselskabet.

Stk. 5. Filialen må påbegynde sin virksomhed, når Finanstilsynet har modtaget oplysninger i medfør af stk. 4, eller senest 2 måneder efter at værtslandets tilsynsmyndigheder har modtaget oplysninger efter stk. 2, jf. dog stk. 3.

Stk. 6. Forsikringsselskabet skal meddele Finanstilsynet og tilsynsmyndighederne i værtslandet enhver ændring af de forhold, der er nævnt i stk. 1. Finanstilsynet og tilsynsmyndighederne i værtslandet skal have modtaget meddelelsen, senest 1 måned før ændringen foretages.

§ 62. Et forsikringsselskab skal have tilladelse af Finanstilsynet til at etablere en filial i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Er der grund til at betvivle, at forsikringsselskabets ledelsessystem eller finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering, kan Finanstilsynet afslå en ansøgning om tilladelse.

Danske forsikringsselskabers grænseoverskridende tjenesteydelser i udlandet

§ 63. Et forsikringsselskab, der ønsker at udøve forsikringsvirksomhed i form af grænseoverskridende tjenesteydelser i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal meddele dette til Finanstilsynet sammen med følgende oplysninger:

- 1) I hvilket land forsikringsvirksomheden ønskes påbegyndt.

- 2) En angivelse af de forsikringsklasser, grupper af klasser og eventuelle accessoriske risici, som forsikringsselskabet har til hensigt at dække i værtslandet.
- 3) En angivelse af den metode, som forsikringsselskabet anvender ved behandlingen af retshjælpsforsikringskrav i medfør af § 4 i bekendtgørelse om retshjælpsforsikring for gruppe 1-forsikringsselskaber, i det omfang forsikringsselskabet vil udbyde retshjælpsforsikringer i det pågældende værtsland, jf. bilag 1, nr. 17.
- 4) Skal forsikringsselskabet dække under forsikringsklasse 10, jf. bilag 1, nr. 10, bortset fra fragtførerens ansvar, skal forsikringsselskabet fremlægge en erklæring for Finanstilsynet om, at forsikringsselskabet er blevet medlem af det nationale bureau og den nationale garantifond i værtslandet, og angive navn og adresse på den i værtslandet bosatte skadesbehandlingsrepræsentant, jf. § 21, stk. 2.

Stk. 2. Finanstilsynet skal videresende de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, et solvenscertifikat og en erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af forsikringsselskabets tilladelse, til tilsynsmyndighederne i værtslandet senest 1 måned efter modtagelsen af oplysningerne, jf. dog stk. 3. Finanstilsynet underretter samtidig forsikringsselskabet om, at oplysningerne er videresendt til tilsynsmyndighederne i værtslandet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde undlade at videresende de oplysninger, der er nævnt i stk. 1 og 2, hvis Finanstilsynet vurderer, at videresendelse vil være uforvarsligt. Finanstilsynet skal ikke videresende de oplysninger, der er nævnt i stk. 1 og 2, hvis forsikringsselskabet ikke opfylder solvenskapitalkravet efter § 154 eller minimumskapitalkravet efter § 155. Finanstilsynet skal underrette forsikringsselskabet, hvis Finanstilsynet ikke fremsender de oplysninger, der er nævnt i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Modtager Finanstilsynet oplysninger fra værtslandets tilsynsmyndigheder om særlige vilkår, der er begrundet i samfundsmæssige interesser, og som gælder for udøvelse af forsikringsvirksomhed i værtslandet, skal Finanstilsynet videregive disse oplysninger til forsikringsselskabet.

Stk. 5. Forsikringsselskabet kan påbegynde sin virksomhed på den dato, hvor selskabet er blevet underrettet i medfør af stk. 2, 2. pkt.

Stk. 6. Forsikringsselskabet skal meddele Finanstilsynet enhver ændring i de forhold, der er oplyst om efter stk. 1, senest samtidig med at ændringerne foretages. Finanstilsynet skal herefter meddele værtslandets tilsynsmyndigheder om ændringerne senest 1 måned efter modtagelsen af meddelelse om ændringerne.

Særlige regler for danske forsikringsselskabers virksomhed i et tredjeland

§ 64. Et forsikringsselskab skal have Finanstilsynets tilladelse til at etablere en dattervirksomhed, der er et kreditinstitut, et investeringsselskab eller en forsikringsvirksomhed i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Er der grund til at betvivle, at forsikringsselskabets ledelsessystem

eller finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering, giver Finanstilsynet ikke tilladelse.

Stk. 2. Et forsikringsselskab skal give Finanstilsynet meddelelse om etablering af dattervirksomheder, der ikke er et kreditinstitut, et investeringsselskab eller en forsikringsvirksomhed i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

§ 65. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om danske forsikringsselskabers virksomhed i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

§ 66. Finanstilsynet kan fastsætte regler om overdragelse af forsikringsbestande tegnet efter § 61, stk. 1, eller § 63, stk. 1.

Afsnit III

God skik m.v.

Kapitel 7

God skik, prisoplysning og kontraktforhold

Generelle regler om god skik, prisoplysning og kontraktforhold

§ 67. Forsikringsselskaber, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder skal drive virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for forsikringsselskaber.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter regler om omkostnings- og prisoplysninger for forsikringsprodukter.

Stk. 4. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om procedurer og oplysningsforpligtelser, som et forsikringsselskab skal iagttage, når selskabet foretager visse undersøgelser, herunder foretager personobservation af skadelidte.

Stk. 5. Finanstilsynet kan efter forhandling med repræsentanter for forbrugerne og relevante finansielle erhvervsorganisationer udarbejde og offentliggøre retningslinjer for redelig forretningsskik og god praksis på nærmere angivne områder, der må anses for væsentlige, navnlig ud fra hensynet til forbrugerne.

§ 68. Handlinger i strid med regler udstedt i medfør af § 67, stk. 2, pådrager erstatningsansvar i overensstemmelse med dansk rets almindelige regler.

§ 69. Forsikringsselskaber kan behandle oplysninger om personnummer med henblik på nødvendig entydig identifikation i relation til eksisterende kundeforhold ved varetagelse af administrative opgaver og rådgivning.

Tilstrækkelige kompetencer og godt omdømme for virksomhedens ansatte

§ 70. Et forsikringsselskab skal sikre, at alle virksomhedens ansatte, som udøver forsikrings- eller genforsikringsdistributionsvirksomhed, har tilstrækkelige kompetencer og et godt omdømme.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om kompetencekrav og krav til godt omdømme for ansatte, der er direkte beskæftiget med forsikrings- eller genforsikringsdistribution hos et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab.

Retshjælpsforsikringer

§ 71. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for gruppe 1-forsikringsselskabers tegning af retshjælpsforsikringer.

Skadesattester for motoransvarsforsikringer

§ 71 a. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om udstedelse og brug af attester om erstatningskrav for skader, som berører et forsikret køretøj, for forsikringsselskaber, der har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed.

Kontraktforhold for forbrugeraftaler

§ 72. Et forsikringsselskab, der udbyder forsikringsaftaler til personer, der ved aftalens indgåelse hovedsagelig handler uden for deres erhverv (forbrugere), skal tilbyde, at de pågældende forsikringer kan tegnes med vilkår om, at forsikringen kan opsiges af forsikringstageren med et varsel på 30 dage til udgangen af en kalendermåned. Dette gælder dog ikke for

- 1) livsforsikringer og ejerskifteforsikringer tegnet i henhold til lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. og
- 2) forsikringer, som dækker en særligt opstået risiko, der kun strækker sig over et begrænset tidsrum, når forsikringsaftalen indgås for en aftalt periode på højst 1 måned (korttidsforsikring), medmindre forsikringen er en del af en anden type forsikring.

Bygningsbrandforsikring

§ 73. Et forsikringsselskab, der tegner bygningsbrandforsikring, skal med de begrænsninger, der følger af dets vedtægter eller dets tilladelse, overtage forsikring af enhver bygning, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Forsikringsselskabet kan afvise at forsikre

- 1) bygninger, der ikke er forsvarligt indrettet mod brandfare, og
- 2) forladte bygninger.

§ 74. Et forsikringsselskab kan ikke bringe en bygningsbrandforsikring til ophør på grund af manglende betaling af præmie.

Stk. 2. En kunde kan kun bringe forsikringen til ophør med samtykke af de berettigede ifølge samtlige adkomster og hæftelser, der er tinglyst på ejendommen, medmindre ejendommen uden forringelse af disses retsstilling forsikres i et andet selskab, som har tilladelse til at drive bygningsbrandforsikring.

Stk. 3. Forsikringsselskabet har udpantningsret for præmier med påløbne renter og andre omkostninger. Forsikringsselskabet har endvidere panteret for ydelserne i den forsikrede ejendom efter ejendomsskat til stat og kommune i 1 år fra forfaldstid.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter minimumsbetingelser for forsikringsselskabers tegning af bygningsbrandforsikring.

Kapitel 8

Livsforsikringsaftaler

Særlige regler for livsforsikringsaftaler

§ 75. Følgende forsikringsaftaler kan ikke gyldigt indgås af eller på personer bosiddende her i landet:

- 1) Livsforsikring, hvor et forsikringsselskab ved den forsikredes død forpligter sig til at udbetale et beløb, der er større end summen af de indbetalte præmier med renter, når forsikringstageren og den forsikrede ikke er samme person og den forsikrede ikke har givet sit samtykke til forsikringsaftalen.
- 2) Livsforsikring, hvorved et forsikringsselskab forpligter sig til at udbetale et beløb, der er større end summen af de indbetalte præmier med renter, eller til at udbetale et beløb større end et grundbeløb på 70.000 kr. (2010-niveau), der reguleres efter personskattelovens § 20, i tilfælde af dødsfald, der indtræder før den forsikredes fyldte ottende leveår.

Stk. 2. Finanstilsynet kan undtage fra bestemmelserne i stk. 1.

§ 76. Er en livsforsikringspolice bortkommet, kan vedkommende forsikringsselskab på begæring af den, som har godtgjort sin adkomst til policen, med 6 måneders varsel indkalde ihændehaveren til at melde sig. Indkaldelsen, der sker ved bekendtgørelse i Statstidende i det første nummer i et kvartal, skal indeholde en tilstrækkelig betegnelse af policen, herunder navnet på den, i hvis liv forsikringen er tegnet.

Stk. 2. Melder ingen sig før fristens udløb, er policen ugyldig, og selskabet udfærdiger en ny police til den, der har begæret indkaldelsen foretaget. Denne skal betale omkostningerne ved indkaldelsen.

Stk. 3. Melder nogen sig efter bekendtgørelsen, og kan en mindelig ordning ikke opnås, kan en ny police ikke udstedes, inden de anmeldte krav indbyrdes berettigelse er afgjort ved dom.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 medfører ingen indskrænkning i adgangen til at søge en livsforsikringspolice mortificeret ved dom i medfør af lovgivningen om mortifikation af værdipapirer.

§ 77. Tilbyder et forsikringsselskab, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, på eget initiativ alle eller en gruppe af sine forsikringstagere at ændre deres forsikringsaftale til at omfatte et produkt med lavere eller ingen garantier, skal en forsikringstager, der accepterer et sådant tilbud, have overført den økonomiske værdi af sit nuværende produkt til det nye produkt.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for beregningen af den økonomiske værdi af forsikringstagerens produkt.

Oplysningsforpligtelser og særlige regler for optjening og bevarelse af pension for lønmodtagere, som flytter mellem EU-/EØS-lande, m.fl.

§ 78. Et forsikringsselskab, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, må ikke i forbindelse med en lønmodtagers indtræden i en pensionsordning med alderspension knyttet til et ansættelsesforhold stille krav om, at lønmodtageren skal være ansat i mere end 3 år for at opnå ubetinget medlemskab af pensionsordningen eller være over 21 år for at optjene pensionsrettigheder. Dette gælder dog alene i følgende tilfælde:

- 1) Lønmodtageren flytter til Danmark fra et andet land inden for den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med.
- 2) Lønmodtageren fratræder i forbindelse med flytningen et ansættelsesforhold, som berettiger eller kan berettiggende denne til alderspension i overensstemmelse med betingelserne i pensionsordningen.
- 3) Det ansættelsesforhold, som lønmodtageren fratræder, ophører af andre årsager, end at vedkommende bliver berettiget til pension.

Stk. 2. Et forsikringsselskab, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, skal tilbagebetale de bidrag, som en lønmodtager omfattet af stk. 1 har indbetalt, eller som er indbetalt på lønmodtagerens vegne, i tilfælde, hvor lønmodtagerens ansættelsesforhold i Danmark ophører, inden den pågældende har optjent pensionsrettigheder i henhold til pensionsordningen. Bærer lønmodtageren investeringsrisikoen, skal forsikringsselskabet tilbagebetale de indbetalte bidrag eller værdien af de investeringer, der hidrører fra disse bidrag, til lønmodtageren.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder alene anvendelse i relation til pensionsordninger for lønmodtagere, som ikke i medfør af kollektiv overenskomst eller aftale er sikret de rettigheder, der som minimum svarer til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2014/50/EU om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder.

§ 79. Et forsikringsselskab, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, skal tillade en lønmodtager, som fratræder sit ansættelsesforhold, at lade sine optjente pensionsrettigheder blive stående i pensionsordningen med alderspension, der er knyttet til vedkommendes ansættelsesforhold, jf. dog stk. 2, når

- 1) lønmodtageren flytter til et andet land inden for den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med, og
- 2) det ansættelsesforhold, som lønmodtageren fratræder, ophører af andre årsager, end at vedkommende bliver berettiget til pension.

Stk. 2. Et forsikringsselskab, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, kan dog vælge at udbetale det beløb, som svarer til værdien af de optjente pensionsrettigheder, til lønmodtageren, hvis

- 1) værdien ikke overstiger et grundbeløb på 20.000 kr. (2010-niveau), som reguleres efter personskattelovens § 20, og
- 2) lønmodtageren afgiver et informeret samtykke til udbetalingen.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder alene anvendelse i relation til pensionsordninger for lønmodtagere, som ikke i medfør af kollektiv overenskomst eller aftale er sikret de rettigheder, der som minimum svarer til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2014/50/EU om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder.

§ 80. Et forsikringsselskab, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, skal efter anmodning fra en lønmodtager, hvis ansættelsesforhold berettiger eller kan berettiggende denne til alderspension i overensstemmelse med betingelserne i pensionsordningen, give følgende oplysninger:

- 1) Betingelserne for optjening af pensionsrettigheder og konsekvenserne af anvendelsen heraf ved ansættelsesforholdets ophør.
- 2) Værdien af lønmodtagerens optjente pensionsrettigheder eller en vurdering heraf, der er foretaget højst 12 måneder forud for anmodningen.
- 3) Betingelserne for selskabets fremtidige behandling af hvilende pensionsrettigheder.

Stk. 2. Giver pensionsordningen mulighed for tidlig adgang til optjente pensionsrettigheder i form af udbetaling af et engangsbeløb, skal oplysningerne efter stk. 1 også omfatte skriftlig information om, at lønmodtageren bør overveje at søge rådgivning om investering af dette beløb i pensionsøjemed.

Stk. 3. Et forsikringsselskab, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, skal efter anmodning oplyse følgende til et medlem, der har optjente pensionsrettigheder stående i en hvilende pensionsordning knyttet til et tidligere ansættelsesforhold, som vedkommende ikke længere indbetaler til, som vedkommende endnu ikke modtager pension fra, og som berettiger den pågældende til alderspension:

- 1) Værdien af medlemmets pensionsrettigheder eller en vurdering heraf, når denne er foretaget højst 12 måneder forud for anmodningen.
- 2) Betingelserne for selskabets behandling af de hvilende pensionsrettigheder.

Stk. 4. Et forsikringsselskab, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, skal efter anmodning fra et medlems efterladte, der er berettiget til ydelser efter en pensionsordning med alderspension, der var knyttet til det afdøde medlems ansættelsesforhold, give de efterladte oplysninger nævnt i stk. 3, når udbetalingen af de pågældende ydelser endnu ikke er påbegyndt.

Stk. 5. Oplysningerne i stk. 1-4 skal være klare og skriftlige og skal gives inden for en rimelig frist. Selskabet er ikke forpligtet til at udlevere oplysningerne mere end en gang om året.

§ 81. §§ 78-80 finder ikke anvendelse på

- 1) pensionsordninger, som fra den 21. maj 2018 ikke længere optager medlemmer,
- 2) pensionsordninger, der er taget under administration i henhold til §§ 227-235, så længe administrationen varer, og
- 3) en engangsydelse fra en arbejdsgiver til en lønmodtager ved den pågældende lønmodtagers ansættelsesforholds ophør, når ydelsen ikke er knyttet til alderspension.

Stk. 2. §§ 78 og 79 finder alene anvendelse for pensionsopsparingen og ikke eventuelle forsikringer, som er knyttet til pensionsordningen, eller ydelser, som tilfalder andre end lønmodtageren selv.

Kapitel 9

Videregivelse af oplysninger

Videregivelse eller udnyttelse af fortrolige oplysninger

§ 82. Bestyrelsesmedlemmer, medlemmer af lokale bestyrelser og lign., medlemmer af repræsentantskabet, revisorer og granskningsmænd samt deres suppleanter, stiftere, vurderingsmænd, likvidatorer, direktører, ansvarshavende aktuarer, generalagenter og administratorer i et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed samt øvrige ansatte må ikke uberettiget videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv er blevet bekendt med.

Stk. 2. Den, som modtager oplysninger efter stk. 1, er omfattet af tavshedspligten i stk. 1.

Videregivelse af oplysninger til brug for varetagelse af administrative opgaver

§ 83. Sædvanlige oplysninger om kundeforhold kan videregives til brug for varetagelse af administrative opgaver.

Stk. 2. Til brug for varetagelse af administrative opgaver kan oplysninger videregives til et aktieselskab, som Arbejdsmarkedets Tillægspension ejer fuldt ud, til Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. § 26 b, stk. 1 og 2 og stk. 5, nr. 1, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, og til det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab.

Stk. 3. Forsikringsselskaber kan til brug for rådgivning om livsforsikrings- og pensionsordninger samt personforsikringer, der indgår i disse ordninger, videregive oplysninger om kundeforhold til forsikringsselskaber, som forsikringsselskabet er koncernforbundet med, til det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab, til et aktieselskab, som Arbejdsmarkedets Tillægspension ejer fuldt ud, og til Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. § 26 b, stk. 3, og § 23, stk. 4, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Oplysninger om helbredsmæssige forhold og andre følsomme oplysninger kan alene videregives, hvis den, der videregives oplysninger om, har givet samtykke hertil.

Stk. 4. Den, som modtager oplysninger efter stk. 1-3, er omfattet af tavshedspligten i § 82, stk. 1.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der er sædvanlige kundeoplysninger i henhold til stk. 1.

§ 83 a. Et forsikringsselskab kan videregive oplysninger om en kundes navn og kontaktoplysninger, herunder personnummer og cvr-nummer, til en forening eller virksomhed, der helt eller delvis ejer forsikringsselskabet, hvis kundeforholdet i forsikringsselskabet medfører, at kunden er eller kan blive medlem af foreningen eller deltager i virksomheden. Oplysningerne kan kun videregives til brug for kommunikation om medlemskabet og de dertilhørende rettigheder i foreningen eller virksomheden, der ejer forsikringsselskabet.

Stk. 2. Den, som modtager oplysninger efter stk. 1, er omfattet af tavshedspligten i § 82, stk. 1.

Videregivelse af oplysninger til risikostyring

§ 84. Oplysninger kan videregives til forsikringsselskabets modervirksomhed til brug for risikostyring af virksomheder i koncernen, hvis modervirksomheden er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab, et investeringsforvaltningsselskab, en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed. Oplysninger om rent private forhold må ikke videregives efter 1. pkt.

Stk. 2. Oplysninger om privatkunder kan ikke videregives til brug for risikostyring, jf. stk. 1, bortset fra de særlige tilfælde, hvor oplysningerne om en privatkunde vedrører forpligtelser, der har eller vil kunne få en betydelig størrelse.

Videregivelse af oplysninger til markedsføring

§ 85. Oplysninger om en privatkunde må ikke videregives til brug for markedsføring eller rådgivning, medmindre kunden har givet samtykke hertil, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Til koncernvirksomheder og virksomheder, hvor forsikringsselskabet ejer en virksomhed, der udøver virksomhed, som forsikringsselskabet må drive gennem en dattervirksomhed, eller en virksomhed, der er accessorisk til forsikringsselskabet, kan videregivelse efter stk. 1 ske uden samtykke, hvis der er tale om generelle kundeoplysninger, der danner grundlag for inddeling i kundekategorier, og hvis videregivelsen er nødvendig for, at den virksomhed, som oplysninger videregives til, kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til privatkunden ikke overstiger denne interesse.

Stk. 3. Sædvanlige oplysninger om erhvervskundeforhold kan videregives til brug for markedsføring og rådgivning til et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller et investeringsforvaltningsselskab, der er underlagt en tavshedspligt svarende til tavshedspligten i § 82, stk. 1.

§ 86. Forsikringsselskabet skal udarbejde retningslinjer for, i hvilket omfang oplysninger videregives fra virksomheden. Retningslinjerne skal være offentligt tilgængelige.

Afsnit IV

Ejerforhold og ledelse m.v.

Kapitel 10

Ejerforhold

Ansøgning om erhvervelser

§ 87. Enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske og juridiske personer, som handler i forståelse med hinanden, og som påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret andel, jf. § 9, stk. 3, i et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed, skal på forhånd ansøge Finanstilsynet om godkendelse af den påtænkte erhvervelse. Det samme gælder ved forøgelse af den kvalificerede andel, der medfører, at denne efter erhvervelsen vil udgøre eller overstige en grænse på 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne, eller medfører, at forsikringsselskabet eller forsikringsholdingvirksomheden bliver en dattervirksomhed.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter regler om, hvornår en erhvervelse skal medregnes i opgørelsen efter stk. 1.

Vurderingsperioden

§ 88. Finanstilsynet bekræfter skriftligt og senest efter 2 arbejdsdage modtagelsen af ansøgningen, jf. § 87, stk. 1. Tilsvarende gælder ved modtagelse af materiale efter stk. 3.

Stk. 2. Finanstilsynet har fra tidspunktet for den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 1, og modtagelsen af alle de dokumenter, som kræves vedlagt ansøgningen, jf. stk. 3, en vurderingsperiode på 60 arbejdsdage til at foretage den i § 90 nævnte vurdering. Samtidig med bekræftelsen af modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 1, underretter Finanstilsynet den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber.

Stk. 3. Finanstilsynet kan indtil den 50. arbejdsdag i vurderingsperioden anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for vurderingen. Anmodningen skal ske skriftligt. Første gang en sådan anmodning fremsættes, afbrydes vurderingsperioden i perioden mellem tidspunktet for anmodningen og modtagelsen af svar herpå. Afbrydelsen kan dog ikke overstige 20 arbejdsdage, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Finanstilsynet kan forlænge afbrydelsen af vurderingsperioden som nævnt i stk. 3 med op til 10 arbejdsdage, hvis

- 1) den påtænkte erhverver er hjemmehørende eller omfattet af lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, eller
- 2) den påtænkte erhverver er en fysisk eller juridisk person, som ikke er meddelt tilladelse til at udøve den i § 14 nævnte virksomhed, den i §§ 7, 8 og 10 i lov om finansiel virksomhed nævnte virksomhed, den i § 3, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder nævnte virksomhed eller den i § 13 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter nævnte virksomhed i Danmark, i et andet land inden for Den Europæiske

Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

§ 89. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervelse, skal dette skriftligt begrundes og meddeles den påtænkte erhverver straks efter beslutningen herom. Meddelelsen skal ske inden for vurderingsperioden. Den påtænkte erhverver kan anmode Finanstilsynet om at offentliggøre begrundelsen for afslaget.

Stk. 2. Meddeler Finanstilsynet ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt afslag på ansøgningen om den påtænkte erhvervelse, anses erhvervelsen for at være godkendt.

Stk. 3. Finanstilsynet kan ved godkendelse af en erhvervelse eller forøgelse efter § 87, stk. 1, fastsætte en frist for gennemførelsen af denne. Finanstilsynet kan forlænge en sådan frist.

Vurdering

§ 90. Finanstilsynet skal i forbindelse med sin vurdering af en ansøgning modtaget efter § 87, stk. 1, sikre hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af den virksomhed, hvori erhvervelsen påtænkes. Vurderingen skal endvidere ske under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på virksomheden, den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhvervelses finansielle soliditet i forhold til følgende kriterier:

- 1) Den påtænkte erhververs omdømme.
- 2) Omdømmet og erfaringen hos den eller de personer, der efter erhvervelsen vil lede forsikringsselskabet eller forsikringsholdingvirksomheden.
- 3) Den påtænkte erhververs økonomiske forhold, især i forhold til arten af de forretninger, der drives eller påtænkes drevet i forsikringsselskabet eller forsikringsholdingvirksomheden, hvori erhvervelsen påtænkes.
- 4) Om virksomheden fortsat kan overholde tilsynskravene i lovgivningen, navnlig om den koncern, som virksomheden eventuelt kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder.
- 5) Om der i forbindelse med den påtænkte erhvervelse er grund til at formode, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. §§ 3 og 4 i hvidvaskloven, vil ske.

Stk. 2. Finanstilsynet kan afslå en ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervelse, hvis der er rimelig grund til at antage, at den påtænkte erhverver vil modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden på baggrund af kriterierne nævnt i stk. 1, eller at de oplysninger, som den påtænkte erhverver har afgivet, ikke er fyldestgørende efter Finanstilsynets vurdering.

Stk. 3. I Finanstilsynets vurdering efter stk. 1 må hensynet til markedets økonomiske behov ikke indgå.

Afhændelse eller formindskelse af en kvalificeret andel

§ 91. Enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske eller juridiske personer, som handler i forståelse med hinanden,

og som påtænker direkte eller indirekte at afhænde en kvalificeret andel, jf. § 9, stk. 3, eller formindske en kvalificeret andel i et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed således, at afhændelsen bevirker, at grænsen på 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne ikke længere er nået, eller bevirker, at virksomheden eller holdingvirksomheden ophører med at være vedkommendes datterselskab, skal forinden skriftligt underrette Finanstilsynet herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte fremtidige kapitalandel.

Meddelelse om erhvervelser eller afhændelser

§ 92. Når et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed får kendskab til erhvervelser eller afhændelser af andele som nævnt i § 87, stk. 1, og § 91, skal forsikringsselskabet eller forsikringsholdingvirksomheden straks give Finanstilsynet meddelelse herom.

Stk. 2. Forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder skal senest i februar måned give Finanstilsynet meddelelse om navnene på de kapitalejere, der ved udgangen af det foregående år ejede en kvalificeret andel i forsikringsselskabet eller forsikringsholdingvirksomheden, og om størrelsen af disse andele.

Ophævelse af stemmeret og påbud om retningslinjer

§ 93. Opfylder kapitalejere, der er i besiddelse af andele i et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed, jf. § 87, stk. 1, ikke kravene i § 90, stk. 1, kan Finanstilsynet ophæve den stemmeret, der er knyttet til de pågældende ejeres kapitalandele, eller påbyde virksomheden at følge bestemte retningslinjer.

Stk. 2. Finanstilsynet kan ophæve den stemmeret, der er knyttet til kapitalandele ejet af fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder forpligtelsen i § 87, stk. 1, til foregående ansøgning om godkendelse. Kapitalandelene tildeles igen fuld stemmeret, hvis Finanstilsynet kan godkende erhvervelsen.

Stk. 3. Har en fysisk eller juridisk person erhvervet kapitalandele som omhandlet i § 87, stk. 1, uanset at Finanstilsynet har afslået at godkende denne erhvervelse af kapitalandele, skal Finanstilsynet ophæve stemmeretten tilknyttet disse kapitalandele.

Stk. 4. Finanstilsynet skal orientere det pågældende forsikringsselskab eller den pågældende forsikringsholdingvirksomhed, når Finanstilsynet har ophævet stemmeretten tilknyttet kapitalandele i virksomheden i medfør af stk. 1-3. Finanstilsynet skal endvidere orientere virksomheden, hvis kapitalandele igen tildeles fuld stemmeret i medfør af stk. 2, 2. pkt.

Stk. 5. Har Finanstilsynet ophævet stemmeretten i medfør af stk. 1-3, kan kapitalandelen ikke indgå i opgørelsen af den på en generalforsamling repræsenterede stemmeberettigede kapital.

Erhvervelser i udenlandske selskaber

§ 94. Et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed skal på forhånd underrette Finanstilsynet om

virksomhedens direkte eller indirekte erhvervelse af en kvalificeret andel i et udenlandsk forsikringsselskab eller en udenlandsk virksomhed, der driver pengeinstitutvirksomhed, realkreditinstitutvirksomhed, fondsmæglervirksomhed eller investeringsforvaltningsvirksomhed, samt sådanne forøgelser af den kvalificerede andel, som medfører, at denne udgør eller overstiger en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. og 50 pct. af stemmerettighederne eller selskabskapitalen, eller at det udenlandske forsikringsselskab eller den udenlandske virksomhed bliver en dattervirksomhed. Underretningen skal indeholde oplysning om, i hvilket land virksomheden er etableret.

Stk. 2. Forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder, som har en andel på mindst 10 pct. af et udenlandsk forsikringsselskab eller en udenlandsk virksomhed, jf. stk. 1, og som påtænker at mindske denne andel, således at den falder under en af de i stk. 1 fastsatte grænser, skal underrette Finanstilsynet herom og angive størrelsen af den påtænkte fremtidige andel.

Stk. 3. Hvor det udenlandske forsikringsselskab eller den udenlandske virksomhed, jf. stk. 1, bliver en dattervirksomhed, skal meddelelsen til Finanstilsynet indeholde følgende oplysninger om dattervirksomheden:

- 1) I hvilket land dattervirksomheden ønskes etableret.
- 2) En beskrivelse af dattervirksomhedens virksomhed, herunder oplysninger om organisation og planlagte aktiviteter.
- 3) Dattervirksomhedens adresse.
- 4) Navnene på dattervirksomhedens ledelse.

Stk. 4. Ved ændring af et forhold, der er givet meddelelse om efter stk. 3, nr. 1-4, skal forsikringsselskabet eller forsikringsholdingvirksomheden give meddelelse til Finanstilsynet herom, inden ændringen foretages. Hvis forsikringsselskabet eller forsikringsholdingvirksomheden ikke på forhånd er bekendt med ændringen, skal meddelelse til Finanstilsynet gives, straks efter at forsikringsselskabet eller forsikringsholdingvirksomheden har modtaget underretning om ændringen.

Kapitel 11

Ledelse og kompetencekrav

Bestyrelsens rolle

§ 95. Bestyrelsen for et forsikringsselskab og en forsikringsholdingvirksomhed skal med henblik på at sikre, at virksomheden drives betryggende,

- 1) fastlægge, hvilke hovedtyper af forretningsmæssige aktiviteter virksomheden skal udføre,
- 2) identificere og kvantificere virksomhedens væsentlige risici og fastlægge virksomhedens risikoprofil, herunder fastsætte, hvilke og hvor store risici virksomheden må påtage sig,
- 3) fastlægge politikker for, hvorledes virksomheden skal styre hver af virksomhedens væsentlige aktiviteter og de risici, der er knyttet hertil, under hensyntagen til samspillet mellem disse, og

- 4) fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer.

Stk. 2. På grundlag af den fastlagte risikoprofil og de fastlagte politikker skal bestyrelsen for forsikringsselskabet give direktionen skriftlige retningslinjer, der som minimum skal indeholde

- 1) kontrollerbare rammer for, hvilke og hvor store risici direktionen må påføre virksomheden,
- 2) principperne for opgørelse af de enkelte risikotyper,
- 3) regler om, hvilke dispositioner der kræver bestyrelsens stillingtagen, og hvilke dispositioner direktionen kan foretage som led i sin stilling, og
- 4) regler for, hvordan og i hvilket omfang direktionen skal rapportere til bestyrelsen om virksomhedens risici, herunder om udnyttelsen af rammerne i retningslinjerne for direktionen og om overholdelsen af de grænser, der er fastsat i lovgivningen vedrørende de risici, som virksomheden må påtage sig.

Stk. 3. Bestyrelsen for virksomheden skal løbende tage stilling til, om virksomhedens risikoprofil og politikker samt retningslinjerne for direktionen er forsvarlige i forhold til virksomhedens forretningsmæssige aktiviteter, organisation og ressourcer, herunder kapital og likviditet, samt de markedsforhold, som virksomhedens aktiviteter drives under.

Stk. 4. Bestyrelsen for virksomheden skal løbende vurdere, om direktionen varetager sine opgaver i overensstemmelse med den fastlagte risikoprofil, de fastlagte politikker og retningslinjerne for direktionen, herunder om direktionen har fraveget disse, og om fravigelsen i givet fald har været forsvarlig. Bestyrelsen skal træffe passende foranstaltninger, hvis dette ikke er tilfældet.

Stk. 5. Beslutter bestyrelsen konkret at fravige eller acceptere en fravigelse af den fastlagte risikoprofil, de fastlagte politikker eller retningslinjerne for direktionen, skal dette indføres i bestyrelsens forhandlingsprotokol sammen med en redegørelse for begrundelsen for beslutningen.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de forpligtelser, der påhviler bestyrelsen for et forsikringsselskab og en forsikringsholdingvirksomhed i medfør af stk. 1-4.

Forretningsorden for bestyrelsen

§ 96. Bestyrelsen skal ved en forretningsorden træffe nærmere bestemmelser om udførelsen af sit hverv.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte regler om forretningsordenens indhold.

Bestyrelsesmøder

§ 97. Bestyrelsesformanden skal sørge for, at bestyrelsen holder møde, når dette er nødvendigt, og skal påse, at samtlige medlemmer indkaldes.

Stk. 2. Ethvert medlem af bestyrelsen, en direktør, en ekstern revisor, den interne revisionschef og den ansvarshavende aktuar i et forsikringsselskab kan forlange, at bestyrelsen indkaldes.

Stk. 3. En direktør, en ekstern revisor, den interne revisionschef og den ansvarshavende aktuar har ret til at deltage i

og udtale sig ved bestyrelsesmøder, medmindre bestyrelsen i den enkelte sag træffer anden bestemmelse.

Stk. 4. Eksterne revisorer og den interne revisionschef har altid ret til at deltage i bestyrelsesmøder under behandling af sager, der har betydning for revisionen eller for aflæggelse af årsrapporten.

Stk. 5. Eksterne revisorer, den interne revisionschef og den ansvarshavende aktuar har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af de pågældende sager, hvis det ønskes af blot et bestyrelsesmedlem.

Stk. 6. Stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse på et forsikringsselskabs repræsentantskab.

§ 98. Der skal føres protokol over forhandlingerne i bestyrelsen. Protokollen skal underskrives af samtlige tilstedeværende medlemmer.

Stk. 2. Et bestyrelsesmedlem, en direktør, en ekstern revisor, den interne revisionschef eller den ansvarshavende aktuar, der ikke er enig i bestyrelsens beslutning, har ret til at få sin mening indført i protokollen.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på et forsikringsselskabs repræsentantskab.

Bestyrelsen eller direktionens tegningsret

§ 99. Den tegningsret, som tilkommer medlemmer af bestyrelsen eller direktionen efter selskabslovens § 135, kan kun udøves af mindst to i forening.

Måltal og politikker for det underrepræsenterede køn

§ 100. I forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder, som har finansielle instrumenter optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, eller som har en balancesum på 500 mio. kr. eller derover i 2 på hinanden følgende regnskabsår, skal bestyrelsen

- 1) opstille måltal for andelen af medlemmer valgt af generalforsamlingen eller tilsvarende forsamling, der er virksomhedens øverste myndighed, af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen, medmindre der er en ligelig fordeling af kvinder og mænd blandt disse medlemmer i bestyrelsen,
- 2) opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, medmindre der er en ligelig fordeling af kvinder og mænd på de øvrige ledelsesniveauer, og
- 3) udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, medmindre der er en ligelig fordeling af kvinder og mænd på de øvrige ledelsesniveauer, jf. dog stk. 5.

Stk. 2. For moderselskaber, der udarbejder koncernregnskab, skal beregningen i stk. 1 foretages på baggrund af koncernregnskabet.

Stk. 3. Ved øvrige ledelsesniveauer forstås to ledelsesniveauer under bestyrelsen. Det første ledelsesniveau under bestyrelsen omfatter direktionen og de personer, der organisatorisk er på samme ledelsesniveau som direktionen. Det andet ledelsesniveau omfatter personer med personalean-

svar, som refererer direkte til det første ledelsesniveau under bestyrelsen.

Stk. 4. Bestyrelsen skal opstille et nyt og højere måltal for andelen af det underrepræsenterede køn efter stk. 1, nr. 1 og 2, når forsikringsselskabet eller forsikringsholdingvirksomheden har nået sit tidligere opstillede måltal, eller et nyt måltal, når tidshorisonten for den forventede opfyldelse er udløbet.

Stk. 5. Forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder, der i det seneste regnskabsår har beskæftiget færre end 50 medarbejdere, kan undlade at udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på deres øvrige ledelsesniveauer.

Stk. 6. Er et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed både omfattet af denne bestemmelse og bestemmelserne om kønsmæssig sammensætning i det øverste ledelsesorgan i selskabsloven, lov om erhvervsdrivende fonde eller lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, har stk. 1-5 forrang.

Stk. 7. Stk. 1-6 finder ikke anvendelse for virksomheder omfattet af kønsbalanceloven.

Indkaldelse til generalforsamling

§ 101. Indkaldelse til generalforsamling i et forsikringsselskab skal være offentligt tilgængelig og i overensstemmelse med vedtægternes bestemmelser. Pressen skal have adgang til generalforsamlingerne.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for forsikringsselskaber, som er 100 pct. ejet af et forsikringsselskab, et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller et investeringsforvaltningsselskab, eller forsikringsselskaber og finansielle virksomheder i samme koncern.

§ 102. Finanstilsynet udøver for forsikringsselskaber de beføjelser, der er tillagt Erhvervsstyrelsen i henhold til § 93, stk. 2 og 3, i selskabsloven.

Etablering af et repræsentantskab

§ 103. Der kan etableres et repræsentantskab til varetagelse af bestemte opgaver, som er angivet i vedtægterne, herunder valg af bestyrelse. Repræsentantskabets medlemmer er med hensyn til varetagelsen af deres hverv undergivet samme ansvar som bestyrelsen.

Koncernrepræsentation i selskabsloven

§ 104. Reglerne om koncernrepræsentation i selskabslovens § 141 gælder ikke for medarbejdere i virksomheder, gennem hvilke et forsikringsselskab midlertidigt driver anden virksomhed i henhold til denne lov.

Egnetheds- og hæderlighedskrav

§ 105. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et forsikringsselskab

- 1) skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen,
- 2) skal have tilstrækkelig godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen,

- 3) må ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde,
- 4) må ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering og
- 5) må ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at medlemmet ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Stk. 2. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i et forsikringsselskab, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Stk. 3. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.

Stk. 5. Medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i et forsikringsselskab skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 1 i forbindelse med deres indtræden i forsikringsselskabets ledelse og om forhold nævnt i stk. 1, nr. 2-5, hvis forholdene efterfølgende ændres. Udpeges eller vælges et medlem af bestyrelsen til posten som formand for bestyrelsen i et forsikringsselskab, skal bestyrelsesmedlemmet endvidere meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold omfattet af stk. 1, nr. 1. Virksomhedens vurdering af en bestyrelsesformands personlige kompetencer omfattet af stk. 1, nr. 1, skal foreligge i skriftlig form.

Stk. 6. Forsikringsselskabet er forpligtet til at påse overholdelsen af stk. 1.

Stk. 7. For medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en forsikringsholdingvirksomhed finder stk. 1-6 tilsvarende anvendelse.

Stk. 8. For generalagenter, jf. § 57, finder stk. 1-6 tilsvarende anvendelse.

Stk. 9. For et bestyrelsesmedlem i et gruppe 2-forsikringsselskab, der ikke er bestyrelsesformand, finder stk. 2 og stk. 5, 1. pkt., alene anvendelse for kravene i stk. 1, nr. 2-5.

Stk. 10. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om kompetence- og erfaringskrav i henhold til stk. 1 for medlemmer af direktionen i forsikringsselskaber.

§ 106. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et forsikringsselskab skal afsætte tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som direktør eller bestyrelsesmedlem i den pågældende virksomhed. Ledelsesmedlemmet skal løbende vurdere, om den pågældende har afsat tilstrækkelig tid til varetagelse af sit hverv. Vurderingen skal inddrage virksomhedens størrelse, organisation og kompleksitet.

Bestyrelsens kollektive egnethed

§ 107. Bestyrelsen for et forsikringsselskab og en forsikringsholdingvirksomhed skal sikre, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici. Bestyrelsens sammensætning skal afspejle en tilstrækkelig bred erfaring.

Stk. 2. I forsikringsselskaber, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, med en balancesum på over 30 mia. kr. og i forsikringsselskaber, der har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed, med en bruttopræmieindtægt på over 4 mia. kr. skal mindst et medlem af bestyrelsen have ledelseserfaring fra et forsikringsselskab eller et relevant pengeinstitut eller realkreditinstitut.

Introduktions- og efteruddannelseskurser til ledelsesmedlemmer

§ 108. Et forsikringsselskab og en forsikringsholdingvirksomhed skal have de personalemæssige og økonomiske ressourcer, der er nødvendige for at sikre tilstrækkelige muligheder for introduktions- og efteruddannelseskurser til medlemmer af bestyrelsen og direktionen.

Grundkursus for bestyrelsesmedlemmer

§ 109. Et medlem af bestyrelsen i et forsikringsselskab skal hurtigst muligt og senest 12 måneder efter indtræden i bestyrelsen gennemføre et grundkursus i de kompetencer, der er nødvendige for at varetage de forpligtelser og funktioner, som kræves af bestyrelsesmedlemmer i den type af forsikringsselskab, som den pågældende er indtrådt i.

Stk. 2. Finanstilsynet kan undtage et medlem af bestyrelsen fra kravet i stk. 1, hvis medlemmets viden, faglige kompetence og erfaring må anses for tilstrækkelig.

Stk. 3. Finanstilsynet kan undtage et medlem af bestyrelsen fra kravet i stk. 1, hvis medlemmets dansksproglige færdigheder ikke er tilstrækkelige til at gennemføre et grundkursus efter stk. 1 og et godkendt kursus ikke udbydes på engelsk. Undtagelsen er betinget af, at medlemmet hurtigst muligt og senest 12 måneder efter indtræden i bestyrelsen gennemfører anden undervisning, hvis indholdsmæssige rammer er godkendt af Finanstilsynet, herunder en introduktion til den danske selskabsretlige struktur og relevante områder, der er særlige for danske finansielle virksomheder.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde tillade, at et medlem af bestyrelsen gennemfører et grundkursus eller anden godkendt undervisning, jf. stk. 1 og 3, senere end 12 måneder efter medlemmets indtræden i bestyrelsen.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om indholdet af et grundkursus som nævnt i stk. 1.

Uforenelige hverv

§ 110. Et bestyrelsesmedlem eller et medlem af repræsentantskabet i et forsikringsselskab må ikke samtidig være direktør i det pågældende forsikringsselskab. Bestyrelsen kan dog i en direktørs forfald midlertidigt udpege et bestyrelsesmedlem eller et medlem af repræsentantskabet som di-

rektør. Den pågældende kan i så fald ikke udøve stemmeret i de nævnte organer.

Stk. 2. En intern revisionschef og vicerevisionschef må ikke samtidig være medlem af bestyrelsen.

Interessekonflikter

§ 111. Personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i et forsikringsselskab, og ansatte, for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og forsikringsselskabets interesser, må ikke for egen regning eller gennem selskaber, som de kontrollerer,

- 1) optage lån eller trække på allerede bevilgede kreditter til køb af finansielle instrumenter, når de købte finansielle instrumenter stilles til sikkerhed for lånet eller kreditten,
- 2) erhverve, udstede eller handle med afledte finansielle instrumenter, medmindre formålet er risikoafdækning,
- 3) erhverve kapitalandele bortset fra andele i danske UCITS, kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 143, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om investeringsforeninger m.v. med henblik på salg af disse tidligere end 6 måneder efter erhvervelsen eller
- 4) erhverve positioner i fremmed valuta bortset fra euro, når positionstagningen sker med henblik på andet end betaling for køb af finansielle instrumenter, varer eller tjenesteydelser eller køb eller drift af fast ejendom eller til brug for rejser.

Stk. 2. Personkredsen omfattet af stk. 1 må ikke erhverve kapitalandele i selskaber, der udøver virksomhed som nævnt i stk. 1, nr. 1-4. Dette gælder dog ikke køb af aktier i pengeinstitutter, forsikringsselskaber, realkreditinstitutter eller fondsmæglerselskaber og andele i danske UCITS, kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 143, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 3. Forbuddet i stk. 1, nr. 2, omfatter ikke finansielle instrumenter, der er afledt af aktier i forsikringsselskabet eller en virksomhed, der er koncernforbundet hermed, som den pågældende modtager som led i sin aflønning.

Stk. 4. Forbuddet i stk. 1, nr. 1, omfatter ikke lån til køb af medarbejderaktier og de i stk. 3 nævnte instrumenter.

Stk. 5. Forbuddet i stk. 1, nr. 3, omfatter ikke aktier, der er erhvervet ved udnyttelse af de i stk. 3 nævnte instrumenter.

§ 112. Bestyrelsen skal tage stilling til, for hvilke ansatte der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og forsikringsselskabets interesser, og som derfor skal være omfattet af forbuddet i § 111, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt. Bestyrelsen skal sikre, at de pågældende er vidende herom.

§ 113. Bestyrelsen skal udarbejde retningslinjer for kontrol med overholdelse af forbuddet i § 111, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., herunder om indberetning af formuedispositioner.

§ 114. Den eksterne revision skal en gang om året gennemgå forsikringsselskabets retningslinjer efter § 113 og i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten oplyse, om retningslinjerne vurderes at være betryggende og have fungeret hensigtsmæssigt, og om virksomhedens kontrolproce-

durer har givet anledning til bemærkninger. Føres der ikke en revisionsprotokol, skal oplysningerne nævnt i 1. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.

§ 115. Et kontoførende institut har på anmodning fra bestyrelsen i forsikringsselskabet pligt til at give forsikringsselskabets eksterne revision adgang til oplysninger om konti og depoter og til at udlevere udskrifter derfra for personer omfattet af § 111, stk. 1.

§ 116. Interne revisions- og vicerevisionschefer må uanset §§ 111-115 ikke have økonomiske interesser i det forsikringsselskab eller den koncern, som de er ansat i.

Forbud mod eksponering eller sikkerhedsstillelse

§ 117. Et forsikringsselskab må ikke uden bestyrelsens godkendelse og indførsel heraf i bestyrelsens forhandlingsprotokol

- 1) bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra bestyrelsesmedlemmer og direktører i forsikringsselskabet eller virksomheder, hvor bestyrelsesmedlemmer og direktører i forsikringsselskabet er direkte eller indirekte besidder af en kvalificeret andel, bestyrelsesmedlem eller direktør,
- 2) indgå aftale med en direktør, når aftalen omfatter større dispositioner i forhold til direktørens økonomiske forhold, eller med en tredjemand, hvori direktøren har en væsentlig interesse, der kan være stridende mod forsikringsselskabets, eller
- 3) bevilge eksponering mod eller indgå aftaler med personer, der er knyttet til direktører ved ægteskab, samliv i mindst 2 år eller slægtskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søskende, og med virksomheder, for hvilke sådanne personer er direktører eller ejer en kvalificeret andel i.

Stk. 2. Medlemmer af bestyrelsen skal erstatte tab, som forsikringsselskabet lider som følge af bevillinger, sikkerhedsstillelser eller aftaler omfattet af stk. 1, der er godkendt af bestyrelsen, medmindre bestyrelsen godtgør, at tabet ikke kunne være afværget gennem den agtpågivenhed og omhu, som ledelsen af forsikringsselskabet tilsiger.

Stk. 3. En direktør, der uden bestyrelsens godkendelse bevilger eksponeringer, modtager sikkerhedsstillelser eller indgår aftaler omfattet af stk. 1, indestår for det tab, som forsikringsselskabet derved måtte blive påført, medmindre direktøren hæfter efter selskabslovens § 215, stk. 2, jf. selskabslovens § 210.

Stk. 4. Er en bevilling eller sikkerhedsstillelse omfattet af stk. 1, nr. 1, uden bestyrelsens godkendelse indgået med et bestyrelsesmedlem i forsikringsselskabet eller en virksomhed, hvori bestyrelsesmedlemmet direkte eller indirekte besidder en kvalificeret andel eller er bestyrelsesmedlem eller direktør, indestår bestyrelsesmedlemmet for det tab, som forsikringsselskabet derved måtte blive påført, medmindre bestyrelsesmedlemmet hæfter efter selskabslovens § 215, stk. 2, jf. selskabslovens § 210.

Stk. 5. Eksponeringer og aftaler efter stk. 1 skal bevilges eller indgås i henhold til forsikringsselskabets sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår, med-

mindre eksponeringen indgås over for et medarbejdervalgt bestyrelsesmedlem på personalevilkår.

§ 118. Forsikringsselskabets eksterne revisor skal i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten afgive erklæring om, hvorvidt kravene i § 117, stk. 5, er opfyldt. Føres der ikke en revisionsprotokol, skal den eksterne revisors erklæring fremgå af anden tilsvarende dokumentation.

§ 119. Et forsikringsselskab eller virksomheder inden for samme koncern må ikke bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra en ekstern revisor eller den interne revisions- eller vicerevisionschef. Dette gælder ikke lån ydet af et forsikringsselskab, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, inden for genkøbsværdien af en af selskabet udstedt forsikringspolice.

§ 120. Direktionen og bestyrelsen skal overvåge forsvarligheden og forløbet af de eksponeringer og aftaler, der er givet efter § 117.

Ledelsens andre hverv

§ 121. Personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i et forsikringsselskab, kan ikke uden bestyrelsens tilladelse eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem eller funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end forsikringsselskabet, jf. dog § 193, stk. 11 og 12.

Stk. 2. Samtlige tilladelser givet af bestyrelsen i medfør af stk. 1 skal fremgå af bestyrelsens forhandlingsprotokol.

§ 122. Andre ansatte i et forsikringsselskab, for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og forsikringsselskabets interesser, kan ikke uden direktionens tilladelse eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem eller funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end forsikringsselskabet. Bestyrelsen skal orienteres om tilladelser givet af direktionen.

Stk. 2. Bestyrelsen skal tage stilling til, for hvilke ansatte der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og forsikringsselskabets interesser, og som derfor skal have direktionens tilladelse, jf. stk. 1. Bestyrelsen skal sikre, at de pågældende er vidende herom.

§ 123. Den i § 121, stk. 1, og § 122, stk. 1, nævnte virksomhed kan kun bestrides, såfremt forsikringsselskabet eller de virksomheder, der indgår i koncern eller administrationsfællesskab med forsikringsselskabet, ikke har eller påtager sig eksponeringer mod de i § 121, stk. 1, og § 122, stk. 1, nævnte erhvervsvirksomheder eller virksomheder, der indgår i koncern med disse virksomheder. Undtaget herfra er eksponeringer i form af kapitalandele, eksponeringer mod de i stk. 2 og 3 nævnte virksomheder og eksponeringer mod erhvervsvirksomheder, der indgår i koncern med forsikringsselskabet.

Stk. 2. Det i stk. 1 anførte eksponeringsforbud finder ikke anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelserne for Danmarks Skibskredit A/S, Banker og Sparekassers Ung-

domskontakt, LR Realkredit A/S, Bornholms Erhvervsfond, Grønlandsbanken A/S, regulerede markeder, clearingcentraler, værdipapircentraler, NASDAQ OMX Stockholm AB, NASDAQ OMX Helsinki Oy, IFU – Investeringsfonden for Udviklingslande, IØ – Investeringsfonden for Østlandene, Bankernes Kontantservice A/S, Fundcollect A/S, Fundconnect A/S og DLR Kredit A/S.

Stk. 3. Det i stk. 1 anførte eksponeringsforbud finder ikke anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelsen for en virksomhed, som midlertidigt drives af et forsikringsselskab i medfør af § 47 til sikring eller afvikling af forud påtagede eksponeringer.

Stk. 4. Finanstilsynet kan dispensere fra stk. 1 i særlige tilfælde.

§ 124. Forsikringsselskabet skal mindst en gang årligt offentliggøre oplysninger om de hverv, som bestyrelsen har godkendt i henhold til § 121.

§ 125. Den eksterne revision skal i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten afgive erklæring om, hvorvidt forsikringsselskabet har eksponering mod erhvervsvirksomheder omfattet af §§ 121 og 122. Føres der ikke en revisionsprotokol, skal erklæringen nævnt i 1. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.

Kapitel 12

Indretning og styring

Nøglepersoner og -funktioner

§ 126. Med henblik på at sikre et effektivt ledelsessystem, herunder et effektivt risikostyringssystem og et effektivt internt kontrolsystem, der kan understøtte en forsvarlig ledelse af virksomheden, skal direktionen i et gruppe 1-forsikringsselskab sikre, at virksomheden som minimum har følgende fire nøglefunktioner:

- 1) Risikostyringsfunktion.
- 2) Compliancefunktion.
- 3) Aktuarfunktion.
- 4) Intern auditfunktion.

Stk. 2. Direktionen skal udarbejde en funktionsbeskrivelse for hver af nøglefunktionerne. Direktionen skal i den forbindelse sikre en klar fordeling og passende adskillelse af ansvarsområder, som er i overensstemmelse med bestyrelsens politikker, så der ikke opstår unødigt sammenfald mellem funktionerne. Direktionen skal endvidere sikre, at der finder en effektiv informationsformidling og et effektivt samarbejde sted i virksomheden.

Stk. 3. Direktionen beslutter placering og organisering af nøglefunktionerne under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af virksomhedens risici og aktiviteter, jf. dog § 131, stk. 1. Direktionen skal sikre, at nøglefunktionen udfører opgaver, der henhører under funktionen, på betryggende vis.

Stk. 4. Direktionen skal for hver af de mindst fire nøglefunktioner udpege en nøgleperson, der er den ansvarlige for funktionen.

Stk. 5. Nøglefunktionerne rapporterer til direktionen. De udpegede nøglepersoner er ansvarlige for nøglefunktioner-

nes rapportering til direktionen. Rapporteringen skal omfatte både løbende rapportering om det udførte arbejde, herunder undersøgelsesresultater og lign., og rapportering ved behov. Nøglefunktionerne afleverer mindst en gang årligt en rapport til direktionen. Direktionen skal sikre, at nøglepersonerne i nødvendigt omfang kan rette henvendelse og rapportere direkte til bestyrelsen uafhængigt af direktionen, og at de kan give udtryk for betænkeligheder og advare bestyrelsen i de tilfælde, hvor de finder det nødvendigt, uden at dette berører det ansvar, som bestyrelsen har, jf. § 95.

Stk. 6. Direktionen kan som nøgleperson udpege en medarbejder, der også har ansvar for andre opgaver end funktionens, hvis det er forsvarligt under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af virksomhedens risici og aktiviteter og eventuelle interessekonflikter i forhold til varetagelsen af funktionens opgaver, herunder at øvrige opgaver håndteres betryggende.

Stk. 7. Et medlem af direktionen kan alene udpeges som en af de i stk. 4 nævnte nøglepersoner, hvis udpegningen sker under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af virksomhedens risici og aktiviteter, og en sådan beslutning skal i så fald træffes af bestyrelsen.

Stk. 8. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for virksomhedens nøglefunktioner og nøglepersoner, herunder om disses opgaver og ansvarsområder.

§ 127. Et gruppe 1-forsikringsselskab skal som led i sin virksomhedsstyring identificere selskabets nøglepersoner. Nøglepersoner er bl.a. ansatte, der i det daglige er en del af den faktiske ledelse, og ansatte, der er udpeget som ansvarlige for en nøglefunktion, jf. § 126, stk. 4.

Stk. 2. Et gruppe 1-forsikringsselskab skal uden unødigt ophold underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, herunder hvilke stillinger de pågældende varetager.

Stk. 3. § 105, stk. 1-5, finder tilsvarende anvendelse for ansatte i et gruppe 1-forsikringsselskab, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1.

Stk. 4. Et gruppe 1-forsikringsselskab skal underrette Finanstilsynet, hvis en nøgleperson ikke længere varetager sin stilling eller ikke længere opfylder kravene i § 105, stk. 1.

Stk. 5. Et gruppe 1-forsikringsselskab er forpligtet til at påse, at nøglepersoner overholder § 105, stk. 1.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om kompetence- og erfaringskrav i henhold til § 105, stk. 1, for nøglepersoner i gruppe 1-forsikringsselskaber.

Risikostyringsfunktion

§ 128. Et gruppe 1-forsikringsselskab skal have en risikostyringsfunktion, der er indrettet med en struktur, der kan lette gennemførelsen af selskabets risikostyringssystem.

Compliancefunktion

§ 129. Et gruppe 1-forsikringsselskab skal som led i en hensigtsmæssig og forsvarlig ledelse have en effektiv compliancefunktion. Compliancefunktionen skal bl.a. kontrollere og vurdere, om virksomhedens metoder og procedurer er egnede til at opdage og mindske compliance- og risici-

ved manglende overholdelse af den finansielle lovgivning, markedsstandarder eller interne regelsæt, og om de foranstaltninger, der træffes for at afhjælpe eventuelle mangler, er effektive. Compliancefunktionen skal desuden rådgive direktionen og bestyrelsen om overholdelse af den finansielle lovgivning for virksomheden, vurdere konsekvenser for virksomheden af lovændringer og identificere og vurdere risici for manglende overholdelse af den finansielle lovgivning, markedsstandarder eller interne regelsæt.

Aktuarfunktion

§ 130. Et gruppe 1-forsikringsselskab skal have en effektiv aktuarfunktion. Aktuarfunktionen skal varetages af personer, der har kendskab til aktuarmatematik og finansmatematik på et niveau, der står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med forsikringsselskabets eller genforsikringsselskabets virksomhed, og som kan påvise at have relevant erfaring med gældende faglige standarder og andre standarder af relevans for aktuarfunktionen.

Stk. 2. I en koncern eller gruppe udtaler aktuarfunktionen sig om den del af forsikringspolitikken, der vedrører genforsikring og genforsikringsprogrammet for koncernen eller gruppen som helhed.

Stk. 3. Finanstilsynet kan dispensere fra kravet i stk. 1 for forsikringsholdingvirksomheder, der er den øverste modervirksomhed i en koncern, og for finansielle holdingvirksomheder omfattet af § 9, stk. 1, nr. 9, der er den øverste modervirksomhed i en koncern, hvor mindst en af dattervirksomhederne er et gruppe 1-forsikringsselskab.

Intern auditfunktion

§ 131. Et gruppe 1-forsikringsselskab skal have en effektiv intern auditfunktion. Den interne auditfunktion skal vurdere, om virksomhedens interne kontrolsystem og andre elementer af ledelsen og styringen er hensigtsmæssige og effektive. Den interne auditfunktion skal være objektiv og uafhængig af virksomhedens operationelle funktioner. Den interne auditfunktion må ikke i sin audit, vurdering og rapportering af auditresultatet være under påvirkning fra direktionen eller bestyrelsen, som kan bringe funktionens uafhængighed og upartiskhed i fare.

Virksomhedsstyring

§ 132. Et forsikringsselskab og en forsikringsholdingvirksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder

- 1) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling,
- 2) en god administrativ og regnskabsmæssig praksis,
- 3) skriftlige forretningsgange for alle de væsentlige aktivitetsområder,
- 4) effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for,

- 5) de ressourcer, der er nødvendige for den rette gennemførelse af dens virksomhed, og hensigtsmæssig anvendelse af disse,
- 6) procedurer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter,
- 7) fyldestgørende interne kontrolprocedurer og
- 8) betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området og for gruppe 1-forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder navnlig net- og informationssystemer, der oprettes og styres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som et forsikringsselskab og en forsikringsholdingvirksomhed skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. stk. 1.

Procedurer for godkendelse af nye forsikringsprodukter

§ 133. Forsikringsselskaber, der udarbejder forsikringsprodukter, skal have effektive procedurer for godkendelse af nye produkter, væsentlige ændringer i eksisterende produkter og distribution af disse.

Stk. 2. Forsikringsselskaber skal regelmæssigt revidere de produkter, som selskabet udbyder eller markedsfører, under hensyntagen til eventuelle begivenheder, som materielt kan påvirke de potentielle risici på den tilsigtede målgruppe, med henblik på som minimum at vurdere, om produktet stadig opfylder behovene på den angivne målgruppe, og om den tilsigtede distributionsstrategi stadig er hensigtsmæssig.

Stk. 3. Forsikringsselskaber skal stille alle relevante oplysninger om forsikringsproduktet og om produktgodkendelsesprocessen, herunder forsikringsproduktets tilsigtede målgruppe, til rådighed for forsikringsdistributørerne.

Stk. 4. Forsikringsselskaber, der rådgiver om eller foreslår forsikringsprodukter, som de ikke selv har udarbejdet, skal have effektive procedurer for indhentelse af relevante oplysninger om forsikringsprodukterne.

Stk. 5. Stk. 1-4 finder ikke anvendelse på forsikringsprodukter, der består af forsikring af store risici.

Outsourcing

§ 134. Forsikringsselskaber kan outsource en proces, en tjenesteydelse eller en aktivitet, som selskaberne ellers selv ville udføre, til en tjenesteyder. 1. pkt. finder ikke anvendelse for outsourcing på det digitale operationelle område.

Stk. 2. Forsikringsselskaber skal sikre, at outsourcing af kritiske eller vigtige operationelle funktioner eller aktiviteter ikke foregår på en måde, der kan

- 1) medføre en væsentlig forringelse af kvaliteten af ledelsessystemet i forsikringsselskabet,
- 2) medføre en unødigt forøgelse af den operationelle risiko,
- 3) forringe tilsynsmyndighedernes mulighed for at kontrollere, at forsikringsselskabet overholder sine forpligtelser, eller

- 4) være til hinder for, at forsikringsselskabet til enhver tid kan tilbyde forsikringstagerne en tilfredsstillende service.

Stk. 3. Forsikringsselskaber skal i god tid underrette Finanstilsynet om en forestående outsourcing af kritiske eller vigtige operationelle funktioner eller aktiviteter. Selskaberne skal endvidere underrette Finanstilsynet om væsentlige forandringer for de funktioner eller aktiviteter, der er nævnt i 1. pkt.

Stk. 4. Forsikringsselskaber er ansvarlige for samtlige outsourcede funktioner eller aktiviteter.

Stk. 5. Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at forsikringsselskabers outsourcing skal bringes til ophør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist, hvis outsourcingkontrakten eller dennes parter ikke opfylder reglerne i denne bestemmelse eller regler fastsat i medfør af stk. 6.

Stk. 6. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om outsourcing vedrørende

- 1) forsikringsselskabers ansvar og kontrol med en tjenesteyder, herunder deres videreoutsourcing,
- 2) forsikringsselskabers interne retningslinjer for outsourcing og
- 3) krav, som forsikringsselskaber som minimum skal sikre at tjenesteydere eller underleverandører til enhver tid opfylder, og som skal være aftalt i outsourcingkontrakten.

Anonyme indberetninger til forsikringsselskabet

§ 135. Et forsikringsselskab skal have en ordning, hvor dets ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af forsikringsselskabet, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i forsikringsselskabet. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt. Forsikringsselskabet skal følge op på indberetninger til ordningen og skriftligt kunne dokumentere, hvordan forsikringsselskabet har fulgt op på indberetningerne. Lov om beskyttelse af whistleblowere finder anvendelse på ordningen i 1. pkt., jf. dog § 2 i lov om beskyttelse af whistleblowere.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse, når forsikringsselskabet beskæftiger flere end fem ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret, senest 3 måneder efter at forsikringsselskabet har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 136. Et forsikringsselskab må ikke udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.

Stk. 2. Ansatte eller tidligere ansatte, hvis rettigheder er krænkede ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte eller den tidligere ansatte.

§ 137. Indgår en ansat eller en tidligere ansat og et forsikringsselskab en aftale om en tavsheds klausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Stk. 2. Uanset stk. 1 er den ansatte eller tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selv om et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og forsikringsselskabet. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 135.

Oplysningspligt over for Finanstilsynet

§ 138. Et forsikringsselskab skal straks meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for forsikringsselskabets fortsatte drift.

Stk. 2. Oplysningspligten i stk. 1 gælder også det enkelte medlem af bestyrelsen, en direktør og den ansvarshavende aktuar i et forsikringsselskab.

Stk. 3. Et medlem af et forsikringsselskabs bestyrelse eller direktion, den eksterne revision eller den ansvarshavende aktuar skal straks meddele til Finanstilsynet, hvis den pågældende formoder, at forsikringsselskabet ikke opfylder et af følgende krav:

- 1) Kravet til minimumsbasis kapitalen efter § 156, stk. 2 og 3.
- 2) Kapitalkravene eller solvensbehovet efter § 156, stk. 4.
- 3) Solvenskapitalkravet efter § 154.
- 4) Minimumskapitalkravet efter § 155.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder om forhold i datterselskaber, der er forsikringsselskaber.

Forsikringsmatematisk sagkundskab og den ansvarshavende aktuar

§ 139. Direktionen skal drage omsorg for, at et forsikringsselskab råder over tilstrækkelig sagkundskab til beregning af forsikringsmæssige hensættelser til regnskab og solvens.

Stk. 2. Har forsikringsselskabet tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed, skal bestyrelsen ansætte en ansvarshavende aktuar, der skal varetage de nødvendige forsikrings tekniske funktioner, herunder beregninger og undersøgelser. Stillingen som aktuar kan ikke forenes med stillingen som medlem af direktionen eller bestyrelsen i forsikringsselskabet.

Stk. 3. Den ansvarshavende aktuar skal påse, at forsikringsselskabet overholder sit tekniske grundlag m.v. Den ansvarshavende aktuar skal i denne forbindelse gennemgå det aktuarmæssige indhold i forsikringsselskabets aktiviteter og materiale og påse, at det tekniske grundlag m.v., jf. § 29, til enhver tid er i overensstemmelse med de krav, der er nævnt i § 30, stk. 1-6.

Stk. 4. Den ansvarshavende aktuar skal omgående indberette enhver tilsidesættelse af de forhold, der er nævnt i stk. 3, til Finanstilsynet. Den ansvarshavende aktuar har ret til af direktionen at forlange alle oplysninger, som er nødvendige for udøvelsen af hvervet. Finanstilsynet kan kræve de oplysninger af den ansvarshavende aktuar, som er nødvendige til bedømmelse af forsikringsselskabets økonomiske stilling.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere bestemmelser om de i stk. 2-4 nævnte forhold, herunder om de krav, en person skal opfylde for at kunne blive ansat som ansvarshavende aktuar.

Offentliggørelse

§ 140. Et forsikringsselskab, der har en hjemmeside, skal offentliggøre oplysninger om, hvordan forsikringsselskabet lever op til kravene i § 95, stk. 1, nr. 4, og §§ 107 og 108, i det omfang de pågældende krav finder anvendelse på forsikringsselskabet.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 skal ske på forsikringsselskabets hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme.

§ 141. Et forsikringsselskab skal desuden offentliggøre oplysninger om, hvordan forsikringsselskabet lever op til kravene i §§ 142-144, 146 og 151, i det omfang de pågældende krav finder anvendelse på forsikringsselskabet.

Stk. 2. Et gruppe 1-forsikringsselskab, der har en hjemmeside, skal offentliggøre oplysninger om, hvordan virksomheden lever op til kravene i artikel 258, stk. 1, litra l, og artikel 275, stk. 1, litra a og b, og stk. 2, litra b, d-f og h, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1 og 2 skal ske på forsikringsselskabets hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme.

Kapitel 13

Aflønning

Skriftlig lønpolitik

§ 142. Et gruppe 1-forsikringsselskab og en forsikringsholdingvirksomhed, der har et gruppe 1-forsikringsselskab som datterselskab, skal vedtage en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med artikel 258, stk. 1, litra l, og artikel 275 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Stk. 2. Virksomhedens lønpolitik skal være kønsneutral.

§ 143. Et gruppe 2-forsikringsselskab og en forsikringsholdingvirksomhed, der ikke har et gruppe 1-forsikringsselskab som datterselskab, skal vedtage en skriftlig lønpolitik, der fremmer en sund og effektiv risikostyring.

Stk. 2. Virksomhedens lønpolitik skal være kønsneutral.

§ 144. Virksomhedens øverste organ skal godkende virksomhedens lønpolitik, jf. §§ 142 og 143, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn og retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser, ved enhver væsentlig ændring og mindst hvert fjerde år. Forsikringsselskabets og forsikringsholdingvirksomhedens lønpolitik skal hurtigst muligt efter godkendelsen offentliggøres på virksomhedens hjemmeside. Lønpolitikken skal forblive offentligt tilgængelig på hjemmesiden, så længe den er gældende.

Stk. 2. Formanden for bestyrelsen skal i sin beretning for virksomhedens øverste organ redegøre for aflønningen af virksomhedens bestyrelse og direktion. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om aflønningen i det foregående regnskabsår og om den forventede aflønning i det indeværende og kommende regnskabsår. Formanden for bestyrelsen skal forklare og begrunde lønpolitikken indhold og dens efterlevelse i sin beretning for virksomhedens øverste organ.

Stk. 3. Virksomhedens øverste organ skal godkende aflønningen af virksomhedens bestyrelse for det igangværende regnskabsår.

Stk. 4. Bestyrelsen i et forsikringsselskab og en forsikringsholdingvirksomhed skal årligt udarbejde og offentliggøre en vederlagsrapport.

Stk. 5. Vederlagsrapporten skal indeholde følgende:

- 1) Oplysninger om det samlede vederlag, som hvert medlem af bestyrelsen og direktionen som led i dette hverv har optjent fra virksomheden og andre virksomheder inden for samme koncern i de seneste 3 år, herunder oplysninger om fastholdelses- og fratrædelsesordningers væsentligste indhold.
- 2) En redegørelse for sammenhængen mellem ledelsens aflønning og virksomhedens strategi og relevante mål herfor.

Stk. 6. Hurtigst muligt efter generalforsamlingens afholdelse skal vederlagsrapporten offentliggøres på virksomhedens hjemmeside. Vederlagsrapporten skal forblive offentligt tilgængelig på hjemmesiden i en periode på 10 år. Vederlagsrapporten kan være tilgængelig i en længere periode end 10 år, forudsat at den ikke længere indeholder personoplysninger.

Aflønning i forbindelse med forsikringsdistribution

§ 145. Et gruppe 1-forsikringsselskab og et gruppe 2-forsikringsselskab skal sikre, at virksomhedens aflønningsstrukturer i forbindelse med udøvelse af forsikringsdistribution ikke strider mod virksomhedens forpligtelse til at handle i kundens bedste interesse, herunder god skik-reglerne i § 67, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 67, stk. 2. Det samme gør sig gældende for aflønning, jf. § 9, stk. 1, nr.

40, som virksomheden modtager med henblik på udøvelse af forsikringsdistribution.

Stk. 2. Et gruppe 1-forsikringsselskab og et gruppe 2-forsikringsselskab må ikke indføre aflønningsordninger eller salgsmål, som tilskynder virksomheden eller dennes ansatte til at anbefale et bestemt forsikringsprodukt til en kunde, når virksomheden udbyder et andet produkt, der dækker kundens behov bedre.

Stk. 3. Et gruppe 1-forsikringsselskab og et gruppe 2-forsikringsselskab, der udøver forsikringsdistribution gennem en accessorisk forsikringsformidler, jf. § 2, stk. 1, nr. 5, i lov om forsikringsformidling, der udelukkende distribuerer forsikringer, som er undtaget fra lov om forsikringsformidling, jf. § 1, stk. 2, i lov om forsikringsformidling, skal sikre, at den pågældende accessoriske forsikringsformidler har passende og forholdsmæssige ordninger, med henblik på at denne overholder stk. 1 og 2.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse på forhold omfattet af kollektiv overenskomst, som iagttager principperne i stk. 1 og 2.

Aflønning af ledelsen og væsentlige risikotagere

§ 146. Ved forsikringsselskabers og forsikringsholding-virksomheders aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, skal virksomheden sikre sig, at følgende er opfyldt:

- 1) De variable løndele til et medlem af bestyrelsen eller direktionen må på tidspunktet for beregningen af den variable løndel højst udgøre 50 pct. af henholdsvis honoraret og den faste grundløn inklusive pension.
- 2) De variable løndele til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, må på tidspunktet for beregningen af den variable løn højst udgøre 100 pct. af den faste grundløn inklusive pension.
- 3) Virksomhedens øverste organ kan dog beslutte, at de variable løndele til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, jf. nr. 2, på tidspunktet for beregningen af den variable løndel kan udgøre op til 200 pct. af den faste grundløn inklusive pension, forudsat at følgende krav opfyldes:
 - a) Virksomheden skal senest ved indkaldelse til det øverste organs forsamling orientere det øverste organ om, at der ønskes stillingtagen til benyttelse af et højere maksimalt loft.
 - b) Det øverste organ skal tage beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft på baggrund af en detaljeret anbefaling fra virksomheden, der begrundes indstillingen herom, herunder antallet af berørte ansatte, disses arbejdsområder, det nye foreslåede maksimale loft og den forventede indvirkning på virksomhedens mulighed for at bevare et sundt kapitalgrundlag. Kapitalejerne skal modtage anbefalingen senest samtidig med indkaldelsen til det øverste organs forsamling.
 - c) Virksomheden skal senest samtidig med formidling af anbefalingen til kapitalejerne, jf. litra b, informere-

re Finanstilsynet om anbefalingen til kapitalejerne, herunder det foreslåede højere maksimale loft og begrundelsen for indstillingen. Virksomheden skal på anmodning fra Finanstilsynet godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i strid med virksomhedens forpligtelser efter loven, regler udstedt i medfør af § 152 og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), herunder særlig kapitalgrundlagskravene.

- d) Beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft skal tiltrædes af virksomhedens øverste organ med mindst 66 pct. af de afgivne stemmer, forudsat at mindst 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele er repræsenteret på forsamlingen. Er mindre end 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele repræsenteret på forsamlingen, skal beslutningen tiltrædes af mindst 75 pct. af de afgivne stemmer. En ansat, som er kapitalejer i virksomheden, må ikke deltage i afstemningen herom på det øverste organs forsamling, hvis den ansatte har en væsentlig interesse i beslutningen, der kan stride mod virksomhedens interesse.
- e) Virksomheden skal senest 8 dage efter det øverste organs forsamling informere Finanstilsynet om det øverste organs beslutning, herunder om størrelsen af et eventuelt besluttet højere maksimalt loft.
- 4) Mindst 50 pct. af en variabel løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, skal på tidspunktet for beregningen af den variable løn bestå af en balance af aktier, tilsvarende ejerandele afhængigt af virksomhedens juridiske struktur, aktiebaserede instrumenter, efterstillet gæld i virksomheden eller andre instrumenter, som i en passende grad afspejler virksomhedens kreditværdighed som en virksomhed, hvis aktivitet formodes at fortsætte. Instrumenterne kan udstedes i virksomheden eller dennes modervirksomhed, der ejer virksomheden fuldt ud.
- 5) Udbetaling af mindst 40 pct. af en variabel løndel, ved større beløb mindst 60 pct., sker over en periode på mindst 4 år, med påbegyndelse et år efter beregningstidspunktet, dog for bestyrelsen og direktionen mindst 5 år. Udbetaling skal ske med ligelig fordeling over årene eller med en voksende andel i slutningen af perioden.
- 6) Virksomheden kan undlade at udbetale en variabel løndel helt eller delvis, såfremt virksomheden på tidspunktet for udbetaling af den variable løndel ikke overholder solvenskapitalkravet i §§ 154 og 166, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko herfor.
- 7) Virksomheden udbetaler ikke variabel løn til bestyrelsen eller direktionen, såfremt Finanstilsynet i medfør

§ 223 kræver, at virksomheden udarbejder en plan for genoprettelse af virksomhedens økonomiske stilling.

Stk. 2. For bestyrelsen og direktionen må aktieoptioner eller lignende instrumenter højst udgøre 12,5 pct. af henholdsvis honoraret og den faste grundløn inklusive pension på tidspunktet for beregningen heraf.

Stk. 3. Virksomheden skal sikre, at aktier, instrumenter m.v., der overdrages til bestyrelsen, direktionen eller andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, som en del af den variable løn, som er nævnt i stk. 1, nr. 4, ikke må afhændes af disse personer i en passende periode.

Stk. 4. Virksomheden skal sikre, at udbetaling af den efter stk. 1, nr. 5, udskudte variable løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, er betinget af, at de kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable løndel, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet, betinget af, at den pågældende ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for virksomheden, eller ikke har efterlevet passende krav til hæderlighed, og betinget af, at virksomhedens økonomiske situation ikke er væsentligt forringet i forhold til tidspunktet for beregningen af den variable løndel.

Stk. 5. En virksomhed skal sikre, at bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, og som modtager variabel løn, skal tilbagebetale den variable løn helt eller delvis, hvis den variable løn er udbetalt på grundlag af oplysninger om resultater, som kan dokumenteres at være fejlagtige, og hvis modtageren er i ond tro.

Stk. 6. Tildeler en virksomhed bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, en pensionsydelse, som udgør variabel løn, jf. § 9, stk. 1, nr. 40, skal virksomheden, hvis modtageren forlader virksomheden inden pensionstidspunktet, beholde denne pensionsydelse i form af instrumenter som nævnt i stk. 1, nr. 4, i 5 år. Stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse på de i 1. pkt. nævnte tilfælde. Hvis modtageren er medlem af bestyrelsen eller ansat i virksomheden ved pensionsalderen, skal virksomheden udbetale den variable del af pensionsydelsen til modtageren i form af de i stk. 1, nr. 4, nævnte instrumenter uden mulighed for afhændelse eller udnyttelse i en periode på 5 år. Stk. 5 finder tilsvarende anvendelse på de i 3. pkt. nævnte tilfælde.

Stk. 7. For personer i ansættelsesforhold, der er omfattet af en kollektiv overenskomst, finder stk. 1-6 kun anvendelse på aftaler om variable løndele, hvis aftalerne om variabel løn ikke er fastsat i overenskomsten.

Fratrædelsesordninger for direktionsmedlemmer

§ 147. Indgår et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed en aftale om en fratrædelsesordning med et medlem af direktionen, og overstiger værdien af ordningen et beløb svarende til den pågældendes samlede vederlag i de seneste 2 regnskabsår inklusive pension, skal virksomheden offentliggøre størrelsen af det samlede vederlag, herunder

størrelsen af de enkelte vederlagsdele, og en begrundelse for vederlagsdelenes størrelse.

Stk. 2. Offentliggørelsen efter stk. 1 skal ske på virksomhedens hjemmeside på samme sted, som virksomhedens lønpolitik er offentliggjort, og skal ske hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at aftalen er indgået. Oplysningerne om et direktionsmedlems fratrædelsesordning skal være tilgængelige, så længe aftalen er gældende.

§ 148. Løn i en aftalt opsigelsesperiode til et medlem af direktionen i et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed, der ikke modsvares af en sædvanlig arbejdsforpligtelse, skal udbetales månedsvis over opsigelsesperioden.

§ 149. En fratrædelsesgodtgørelse til et medlem af direktionen i et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed skal afspejle de resultater, der er opnået ved varetagelse af stillingen, og må ikke belønne forseelser eller manglende resultater.

Stk. 2. Fratrædelsesgodtgørelsen skal udbetales i månedsvis rater svarende til størrelsen af modtagerens gennemsnitlige månedsløn inklusive pension i det seneste regnskabsår.

Stk. 3. Udbetalingen af fratrædelsesgodtgørelsen kan tidligst begynde, efter en eventuel løn i opsigelsesperioden er fuldt udbetalt.

Stk. 4. Bestyrelsen skal indstille udbetalingen af fratrædelsesgodtgørelsen, hvis bestyrelsen vurderer, at direktøren under sin ansættelse har udvist en adfærd, der må anses for at udgøre et alvorligt ledelsesmæssigt svigt. Bestyrelsen skal tilbageholde udbetalingen af fratrædelsesgodtgørelsen, hvis virksomheden sigtes for strafbare forhold, der kan tilregnes direktøren, eller hvis bestyrelsen bliver bekendt med, at direktøren er sigtet for strafbare forhold, som er begået i forbindelse med vedkommendes ansættelse i virksomheden.

Stk. 5. Bestyrelsen skal kræve tilbagebetaling af en fratrædelsesgodtgørelse, der er udbetalt helt eller delvis, inden bestyrelsen blev bekendt med adfærd eller forhold omfattet af stk. 4.

§ 150. §§ 147-149 kan ikke fraviges ved aftale, herunder ved aftale om fratrædelsesordning til et medlem af direktionen i et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed, der indgås med en anden virksomhed i koncernen, som ikke er omfattet af reglerne.

Aflønningsudvalg

§ 151. Et gruppe 1-forsikringsselskab, et gruppe 2-forsikringsselskab og en forsikringsholdingvirksomhed, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et aflønningsudvalg, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. I koncerner med flere virksomheder, som i medfør af stk. 1 har pligt til at nedsætte et aflønningsudvalg, kan der dog nedsættes et fælles aflønningsudvalg for disse virksomheder i koncernen eller en del heraf. Aflønningsudvalget skal organisatorisk placeres i en virksomhed under tilsyn af Finanstilsynet og skal nedsættes i en virksomhed, der er

modervirksomhed for de øvrige virksomheder, som udvalget er nedsat for.

Stk. 3. Formanden for og medlemmerne af aflønningsudvalget skal være medlem af bestyrelsen i den virksomhed, som nedsætter aflønningsudvalget, eller af bestyrelsen i virksomheder, der i medfør af stk. 2 har et fælles aflønningsudvalg. Aflønningsudvalget skal sammensættes således, at medlemmerne har den fornødne viden og de fornødne kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge virksomhedens lønpolitik og -praksis, risikostyring og kontrolaktiviteter, navnlig for så vidt angår tilpasning af virksomhedens aflønningsstruktur til virksomhedens risikoprofil og forvaltning af kapital og likviditet, og er i stand til at foretage en kvalificeret og uafhængig vurdering af, om virksomhedens aflønning, herunder lønpolitik og tilhørende forretningsgange, er i overensstemmelse med enten artikel 275 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), § 142, stk. 1 og 2, og §§ 145 og 146 og regler udstedt i medfør af § 152 for gruppe 1-forsikringsselskaber eller § 143, stk. 1 og 2, og §§ 145 og 146 og regler udstedt i medfør af § 152 for gruppe 2-forsikringsselskaber.

Stk. 4. Aflønningsudvalget skal forestå det forberedende arbejde for bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom, som kan have indflydelse på virksomhedens risikostyring, og i den forbindelse forestå følgende:

- 1) Aflønningsudvalget skal rådgive bestyrelsen om udformning af virksomhedens lønpolitik, bistå bestyrelsen med at påse overholdelsen af virksomhedens lønpolitik i praksis og vurdere, om virksomhedens lønpolitik er opdateret, herunder om nødvendigt komme med forslag til opdateringer af lønpolitikken.
- 2) Aflønningsudvalget skal sikre, at oplysningerne forelagt for det øverste organ om virksomhedens lønpolitik og -praksis og oplysningerne efter § 146, stk. 1, nr. 3, litra a og b, er tilstrækkelige.
- 3) Aflønningsudvalget skal vurdere, om virksomhedens processer og systemer er tilstrækkelige og tager højde for virksomhedens risici, herunder risici forbundet med forvaltning af kapital og likviditet, i forhold til virksomhedens aflønningsstruktur, og sikre, at virksomhedens lønpolitik og -praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring og er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser.
- 4) Aflønningsudvalget skal vurdere virksomhedens og forretningsenhedernes samlede resultater og sikre, at direktionen har evalueret de resultatkriterier, der har dannet grundlag for beregningen af variabel løn til virksomhedens andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, jf. § 146, stk. 4.
- 5) Aflønningsudvalget skal kontrollere udvalgte evalueringer foretaget af direktionen, jf. nr. 4, for at teste, om betingelserne i § 146, stk. 4, er opfyldt.

- 6) Aflønningsudvalget skal sikre, at de uafhængige kontrolfunktioner og andre relevante funktioner inddrages, i det omfang det er nødvendigt for gennemførelsen af opgaverne i nr. 1-5, og, i det omfang det er nødvendigt, søge ekstern rådgivning.

Stk. 5. Aflønningsudvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning. Udvalget skal i det forberedende arbejde varetage virksomhedens langsigtede interesser, herunder også i forhold til investorer, og offentlighedens interesse.

Stk. 6. I virksomheder, der er omfattet af stk. 1, og hvor der er medarbejderrepræsentation i bestyrelsen i medfør af reglerne i kapitel 8 i selskabsloven, skal mindst en af disse repræsentanter være medlem af aflønningsudvalget nedsat i medfør af stk. 1 eller 2.

Nærmere regler om aflønning

§ 152. Erhvervsministeren kan for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder fastsætte regler om lønpolitik og aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, der supplerer reglerne i artikel 258 og 275 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/35/EU af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om forsikringsselskabers og forsikringsholdingvirksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for forsikringsselskaber om aflønning, som tildeles eller udbetales med henblik på udøvelse af forsikringsdistribution.

Afsnit V

Forsikringsselskabers hensættelser og kapitalforhold

Kapitel 14

Solvens, hensættelser og kapitalforhold

Gruppe 1-forsikringsselskabers kapitalgrundlag

§ 153. Gruppe 1-forsikringsselskabers kapitalgrundlag består af summen af basiskapitalgrundlaget og det supplerende kapitalgrundlag. Anvendelse af det supplerende kapitalgrundlag ved opgørelsen af kapitalgrundlaget kræver Finanstilsynets godkendelse.

Stk. 2. Basiskapitalgrundlaget består af

- 1) det beløb, hvormed værdien af aktiver overstiger værdien af passiver, værdiansat i henhold til regler fastsat i medfør af § 132, stk. 2, og § 158, stk. 5, reduceret med værdien af egne aktier, der ejes af gruppe 1-forsikringsselskabet, og
- 2) efterstillet gæld.

Stk. 3. Det supplerende kapitalgrundlag består af andre kapitalelementer end basiskapitalgrundlaget, som kan benyttes til dækning af tab.

Stk. 4. Europa-Kommissionen fastsætter i medfør af artikel 97 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), hvilken kapital der kan indgå i kapitalgrundlaget. Gruppe 1-forsikringsselskaber, der ønsker at anvende anden kapital, skal ansøge om forudgående godkendelse fra Finanstilsynet.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for gruppe 1-forsikringsselskabers opgørelse af kapitalgrundlaget.

§ 154. Gruppe 1-forsikringsselskabers bestyrelse og direktion skal sikre, at selskabet til enhver tid har et kapitalgrundlag, som dækker det af selskabet opgjorte solvenskapitalkrav, jf. stk. 2.

Stk. 2. Solvenskapitalkravet opgøres enten ved anvendelse af standardformlen eller ved anvendelse af en af Finanstilsynet godkendt intern model, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Gruppe 1-forsikringsselskaber, der anvender standardformlen, må kun anvende selskabsspecifikke parametre ved opgørelsen af solvenskapitalkravet, hvis Finanstilsynet godkender dette.

Stk. 4. Afviger gruppe 1-forsikringsselskabets risikoprofil væsentligt fra de forudsætninger, der ligger til grund for standardformlen, kan Finanstilsynet kræve, at selskabet anvender en godkendt intern model til opgørelse af solvenskapitalkravet for de relevante risikomoduler.

Stk. 5. Gruppe 1-forsikringsselskabet skal som minimum opgøre solvenskapitalkravet en gang årligt og skal herefter indberette resultatet til Finanstilsynet. Selskabet skal ved ændringer af væsentlig betydning for det opgjorte solvenskapitalkrav foretage en ny opgørelse og øjeblikkelig herefter indberette resultatet til Finanstilsynet.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om det kapitalgrundlag, som kan anvendes til at dække solvenskapitalkravet, om opgørelsen af solvenskapitalkravet ved anvendelsen af standardformlen og om kriterierne for Finanstilsynets godkendelse og opgørelse af en intern model.

§ 155. Gruppe 1-forsikringsselskabers bestyrelse og direktion skal sikre, at selskabet til enhver tid har et basiskapitalgrundlag, som dækker det af selskabet opgjorte minimumskapitalkrav.

Stk. 2. Minimumskapitalkravet skal udgøre det største af beløbene opgjort efter stk. 3 og det største af de for selskabet relevante beløb i stk. 5.

Stk. 3. Europa-Kommissionen fastsætter i medfør af artikel 130 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) regler for, hvordan gruppe 1-forsikringsselskaberne skal opgøre minimumskapitalkravet. Det opgjorte minimumskapitalkrav må ikke udgøre under 25 pct. eller over 45 pct. af selskabets solvenskapitalkrav opgjort i overensstemmelse med § 154 og inklusive ethvert kapitaltillæg, som Finans-

tilsynet påbyder i henhold til § 276. Ligger det faktisk opgjorte minimumskapitalkrav under 25 pct. af selskabets solvenskapitalkrav, vil minimumskapitalkravet blive fastsat til 25 pct. Ligger det faktisk opgjorte minimumskapitalkrav over 45 pct. af selskabets solvenskapitalkrav, vil minimumskapitalkravet blive fastsat til 45 pct.

Stk. 4. Gruppe 1-forsikringsselskaber skal indsende en begrundelse til Finanstilsynet i forbindelse med indberetningen efter stk. 6, hvis det faktisk opgjorte minimumskapitalkrav ligger uden for grænserne i stk. 3.

Stk. 5. De nedre grænser for minimumskapitalkravet er:

- 1) 4 mio. euro for forsikringsselskaber, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2.
- 2) 2,7 mio. euro for forsikringsselskaber, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne 1-9 og 16-18, jf. bilag 1.
- 3) 4 mio. euro for forsikringsselskaber, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne 10-15, jf. bilag 1.
- 4) 3,9 mio. euro for forsikringsselskaber, der udøver genforsikringsvirksomhed.
- 5) 1,3 mio. euro for captivegenforsikringsselskaber.

Stk. 6. Gruppe 1-forsikringsselskaber skal som minimum opgøre minimumskapitalkravet ved udgangen af hvert kvartal og herefter indberette resultatet til Finanstilsynet.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for det basiskapitalgrundlag, som kan anvendes til at dække minimumskapitalkravet.

Gruppe 2-forsikringsselskabers kapitalgrundlag

§ 156. Gruppe 2-forsikringsselskabers bestyrelse og direktion skal sikre, at virksomheden har en tilstrækkelig basiskapital til at dække virksomhedens risici.

Stk. 2. Kravet til minimumsbasiskapitalen for gruppe 2-forsikringsselskaber udgør følgende, jf. dog stk. 3:

- 1) 4 mio. euro for selskaber, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2.
- 2) 2,7 mio. euro for selskaber, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne 1-9 og 16-18, jf. bilag 1.
- 3) 3,9 mio. euro for selskaber, der udøver genforsikringsvirksomhed.
- 4) 1,3 mio. euro for captivegenforsikringsselskaber.

Stk. 3. For gensidige gruppe 2-forsikringsselskaber omfattet af stk. 2, nr. 2, hvor vedtægterne giver selskabet mulighed for opkrævning af ekstrabidrag eller nedsættelse af ydelserne, udgør kravet til minimumsbasiskapitalen:

- 1) 0,225 mio. euro for selskaber, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne 1-8, 16 og 18, jf. bilag 1.
- 2) 0,15 mio. euro for selskaber, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne 9 og 17, jf. bilag 1.

Stk. 4. Gruppe 2-forsikringsselskabers bestyrelse og direktion skal på baggrund af stk. 1 opgøre virksomhedens individuelle solvensbehov.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte et individuelt solvensbehov, der er højere end det, som selskabet har opgjort efter stk. 4.

§ 157. Gruppe 2-forsikringsselskabers basiskapital består af kernekapitalen tillagt den supplerende kapital med fradrag.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for gruppe 2-forsikringsselskabers opgørelse af basiskapitalen.

Gruppe 1-forsikringsselskabers hensættelser til solvens

§ 158. Gruppe 1-forsikringsselskabers bestyrelse og direktion skal sikre, at selskabet til enhver tid er i besiddelse af tilstrækkelige forsikringsmæssige hensættelser til solvens til dækning af alle forsikringsforpligtelser over for forsikringstagere og andre begunstigede efter forsikringsaftalerne. Gruppe 1-forsikringsselskabers bestyrelse og direktion skal sikre, at der ved opgørelsen af de forsikringsmæssige hensættelser til solvens anvendes en risikofri rentekurve, der fastlægges af Europa-Kommissionen i medfør af artikel 77 e, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) med senere ændringer.

Stk. 2. Finanstilsynet kan give tilladelse til, at et gruppe 1-forsikringsselskab anvender en matchtilpasning til den risikofrie rentekurve i stk. 1 på en af selskabet udvalgt portefølje af forsikringsforpligtelser.

Stk. 3. Et gruppe 1-forsikringsselskab kan ved notifikation af Finanstilsynet anvende en volatilitetsjustering af den risikofrie rentekurve i stk. 1 for forsikringsmæssige hensættelser til solvens, hvor selskabet ikke anvender en matchtilpasning efter stk. 2.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen af matchtilpasningen og forudsætningerne for at opnå tilladelse, jf. stk. 2, og om volatilitetsjusteringen, jf. stk. 3.

Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om værdiansættelsen af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser til solvens, jf. stk. 1, 1. pkt., i gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner eller grupper omfattet af § 166, stk. 1 og 2.

Gruppe 2-forsikringsselskabers hensættelser til solvens

§ 159. Gruppe 2-forsikringsselskabers bestyrelse og direktion skal sikre, at selskabet til enhver tid er i besiddelse af tilstrækkelige forsikringsmæssige hensættelser til solvens til dækning af alle forsikringsforpligtelser over for forsikringstagere og andre begunstigede efter forsikringsaftalerne.

Stk. 2. Finanstilsynet kan kræve, at et gruppe 2-forsikringsselskab ved opgørelsen af de forsikringsmæssige hensættelser til solvens anvender den risikofrie rentekurve efter § 158, stk. 1.

Gruppe 1-forsikringsselskabers analyser om ændringer i væsentlige risici

§ 160. Et gruppe 1-forsikringsselskab skal foretage analyser af, hvordan ændringer i væsentlige risici påvirker det af selskabet opgjorte kapitalgrundlag, solvenskapitalkrav og minimumskapitalkrav. Selskabet skal kvartalsvis indberette resultatet til Finanstilsynet efter samme frister, der gælder

for de kvartalsvise indberetningsskemaer, jf. artikel 312, stk. 1, litra d, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de analyser, som selskabet skal foretage efter stk. 1.

Fastsættelse af regler om kapitalgrundlag

§ 161. Finanstilsynet kan fastsætte regler om forsikringsvirksomheders udstedelse af gældsbreve med vilkår om konvertering til aktie-, garanti- eller andelskapital, herunder i hvilket omfang selskabslovens kapitel 10 finder anvendelse.

§ 162. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for

- 1) fristerne for indberetninger som følge af regler udstedt i medfør af artikel 35, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II),
- 2) opgørelser efter § 156, stk. 1 og 4, og
- 3) indberetning af kravet til minimumsbasiskapitalen og basiskapitalen for gruppe 2-forsikringsselskaber.

Sikkerhedsfond

§ 163. Et forsikringsselskab kan foretage henlæggelser til en sikkerhedsfond, hvis vedtægterne indeholder bestemmelser herom.

Stk. 2. Midler, der er henlagt til sikkerhedsfonden, kan ikke fraføres denne. Sikkerhedsfondens midler kan kun anvendes til dækning af tab ved afvikling af de forsikringsmæssige forpligtelser eller på anden måde til fordel for de forsikrede. Der kan ikke foretages vedtægtsændringer med den virkning, at midler, der efter stk. 1 allerede er henlagt til sikkerhedsfonden, kan fraføres denne.

Rapport om solvens og finansiell situation

§ 164. Gruppe 1-forsikringsselskaber skal årligt offentliggøre en rapport om deres solvens og finansielle situation. Derudover skal gruppe 1-forsikringsselskaberne indsende en regelmæssig tilsynsrapport til Finanstilsynet om deres solvens og finansielle situation efter frister fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Stk. 2. Virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal årligt offentliggøre en rapport om koncernens eller gruppens solvens og finansielle situation. Derudover skal virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, indsende en regelmæssig tilsynsrapport om koncernens eller gruppens solvens og finansielle situation til Finanstilsynet efter frister fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de oplysninger, som rapporterne skal indeholde, og om offentliggørelse og indsendelse til Finanstilsynet.

Kapitel 15

Koncernregler og konsolidering m.v.

Koncerners indberetning af eksponeringer

§ 165. Koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et forsikringsselskab, eller hvor modervirksomheden er en forsikringsholdingvirksomhed, skal en gang årligt indberette alle eksponeringer, der udgør mere end 10 pct. af koncernens kapitalgrundlag, til Finanstilsynet.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for indberetning efter stk. 1.

Særlige regler om koncernsolvens og koncerntilsyn for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v.

§ 166. Bestyrelsen for en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed, der opfylder betingelserne i § 9, stk. 1, nr. 9, skal sikre, at koncernen er i besiddelse af et kapitalgrundlag, der dækker solvenskapitalkravet for koncernen, når mindst en af dattervirksomhederne driver forsikringsvirksomhed. Dette gælder dog ikke, hvor der i koncernen alene drives forsikringsvirksomhed gennem gruppe 2-forsikringsselskaber.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for et gruppe 1-forsikringsselskab og dertil knyttede virksomheder, der udøver forsikringsvirksomhed. Dette gælder dog ikke, hvis de tilknyttede virksomheder alene driver forsikringsvirksomhed gennem gruppe 2-forsikringsselskaber.

Stk. 3. Kapitalgrundlaget for koncernen eller gruppen, jf. stk. 1 og 2, skal opgøres i overensstemmelse med § 153 og regler udstedt i medfør af stk. 10.

Stk. 4. Solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen opgøres på baggrund af en metode baseret på regnskabsmæssig konsolidering, jf. dog stk. 5, og enten ved anvendelse af standardformlen efter § 154, stk. 2 og 3, og regler fastsat i medfør af stk. 6 eller ved anvendelse af en af Finanstilsynet godkendt intern model for koncernen eller gruppen.

Stk. 5. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde træffe afgørelse om, at solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen ikke skal opgøres på baggrund af en metode baseret på regnskabsmæssig konsolidering efter stk. 4, eller at opgørelsen på baggrund af en metode baseret på regnskabsmæssig konsolidering efter stk. 4 skal kombineres med en anden opgørelsesmetode.

Stk. 6. Opfyldes solvenskapitalkravet ikke for koncernen eller gruppen, finder § 223 anvendelse.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte et kapitaltillæg for koncernen eller gruppen i overensstemmelse med § 278.

Stk. 8. Finanstilsynet kan træffe afgørelse om ikke at medtage et selskab i koncernen eller gruppen ved opgørelsen af solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen, når

- 1) selskabet er beliggende i et tredjeland, hvor der er retlige hindringer for videregivelsen af de nødvendige oplysninger,

- 2) selskabet, der påtænkes medtaget, kun er af ringe betydning set ud fra formålene med koncerntilsynet, medmindre selskabet set sammen med flere andre selskaber i koncernen som helhed ikke er af uvæsentlig betydning, eller

- 3) det under hensyntagen til formålene med koncerntilsynet ville være uhensigtsmæssigt eller vildledende at medtage det pågældende selskab.

Stk. 9. Virksomheder omfattet af stk. 1 og 2 skal som minimum opgøre solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen en gang årligt og herefter indberette resultatet til Finanstilsynet. Virksomheder omfattet af stk. 1 og 2 skal ved ændringer af væsentlig betydning for det opgjorte solvenskapitalkrav for koncernen eller gruppen øjeblikkelig foretage en ny opgørelse og herefter indberette resultatet til Finanstilsynet.

Stk. 10. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om kapitalgrundlaget for koncernen og gruppen omfattet af stk. 1 og 2, som kan anvendes til at dække solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen, om opgørelse af solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen efter stk. 4 og 5, om Finanstilsynets godkendelse af en intern model for koncernen eller gruppen og om risikokoncentrationen. Finanstilsynet kan endvidere fastsætte nærmere regler om ækvivalens for tilfælde, hvor modervirksomheden for et gruppe 1-forsikringsselskab har sit hovedsæde i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

§ 167. Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at § 166 eller dele heraf finder anvendelse på en dansk del af en koncern eller gruppe, hvis den øverste virksomhed i koncernen eller gruppen ikke er beliggende i Danmark. Det øverste forsikringsselskab, den øverste forsikringsholdingvirksomhed eller den øverste finansielle holdingvirksomhed, der opfylder betingelserne i § 9, stk. 1, nr. 9, i den danske del af koncernen, påser overholdelsen af disse bestemmelser.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 skal begrundes over for både den koncerntilsynsførende efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) og det endelige moderselskab på fællesskabsniveau.

§ 168. Er der truffet afgørelse efter § 167, stk. 1, kan Finanstilsynet indgå aftale med tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater i overensstemmelse med artikel 217, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) som ændret ved Europa-Parlamentets og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EF af 16. april 2014. Det påhviler i sådanne tilfælde Finanstilsynet i fællesskab med tilsynsmyndigheder, som en sådan aftale indgås med, at begrunde aftalen over for både den koncerntilsynsførende efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) og det endelige moderselskab på fællesskabsniveau.

§ 169. Finanstilsynet skal i fællesskab med andre relevante tilsynsmyndigheder indhente udtalelse fra koncernen, inden der træffes afgørelse om, hvilken af flere medlemsstaters tilsynsmyndigheder der er koncerntilsynsførende efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), i de særlige tilfælde omfattet af artikel 247, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EF af 16. april 2014. Er Finanstilsynet udpeget som koncerntilsynsførende, skal Finanstilsynet meddele koncernen en begrundelse for afgørelsen, efter afgørelsen er truffet.

Stk. 2. Er Finanstilsynet udpeget som koncerntilsynsførende efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), påhviler det Finanstilsynet at meddele en begrundet afgørelse til koncernen og tilsynskollegiet i tilfælde, hvor Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) træffer afgørelse i overensstemmelse med artikel 247, stk. 4 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EF af 16. april 2014.

Udskillelse, afhændelse og koncerninterne transaktioner

§ 170. Finanstilsynet kan påbyde en modervirksomhed, der ejer kapitalandele i et eller flere forsikringsselskaber, at udskille forsikringsselskaberne i en delkoncern under en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed, hvis

- 1) koncernen er struktureret på en sådan måde, at modervirksomheden ikke skal opfylde solvenskapitalkravet for koncernen i § 166, stk. 1, 2, 4 og 5,
- 2) et medlem af modervirksomhedens bestyrelse eller direktion omfattes af et af forholdene i § 105, stk. 1, nr. 3-5, eller
- 3) strukturen i øvrigt vanskeliggør varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.

§ 171. Finanstilsynet kan påbyde, at en forsikringsholdingvirksomhed afhænder kapitalandele i et forsikringsselskab, hvis

- 1) solvenskapitalkravet for koncernen i § 166, stk. 1, 4 og 5, ikke er opfyldt,
- 2) et medlem af forsikringsholdingvirksomhedens bestyrelse eller direktion ikke har fyldestgørende erfaring til at udøve hvervet eller stillingen eller omfattes af et af forholdene i § 105, stk. 1, nr. 3-5, eller
- 3) forsikringsholdingvirksomheden modvirker en forsvarlig og fornuftig forvaltning af forsikringsselskabet.

§ 172. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for koncerninterne transaktioner, der indgås mellem et forsikringsselskab og

- 1) virksomheder, der direkte eller indirekte er forbundet med forsikringsselskabet som dattervirksomheder, associerede virksomheder eller modervirksomheder eller som modervirksomhedens associerede virksomheder og øvrige dattervirksomheder,
- 2) virksomheder eller personer, der er forbundet med forsikringsselskabet gennem snævre forbindelser, eller
- 3) virksomheder, der ikke er omfattet af nr. 1 og 2, hvor personerne i virksomhedernes ledelse for flertallets vedkommende er de samme, eller hvor virksomhederne er underlagt en fælles ledelse i medfør af en aftale eller vedtægtsbestemmelser herom.

Stk. 2. Koncerninterne transaktioner foretaget i strid med de regler, der er fastsat i medfør af stk. 1, skal ophæves, således at ydelserne om muligt tilbageleveres, herunder at eventuel sikkerhedsstillelse ophører. Udbetalinger fra forsikringsselskabet, der er foretaget i forbindelse med koncerninterne transaktioner i strid med de regler, der er fastsat i medfør af stk. 1, skal tilbageføres tillige med en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, i renteloven.

§ 173. Et forsikringsselskab må ikke uden tilladelse fra Finanstilsynet have eksponeringer mod andre virksomheder inden for samme koncern bortset fra eksponeringer mod dattervirksomheder.

Stk. 2. Et forsikringsselskab må ikke have en eksponering mod virksomheder eller personer, som direkte eller indirekte har en afgørende indflydelse på forsikringsselskabet, eller som er domineret af virksomheder eller personer med en sådan indflydelse.

Stk. 3. Finanstilsynet kan undtage fra stk. 2.

§ 174. Finanstilsynet kan i visse tilfælde, hvor en modervirksomhed i en koncern er en forsikringsholdingvirksomhed eller et forsikringsselskab, fravige bestemmelser for koncerner fastsat i denne lov eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteterne i koncernen. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for grupper omfattet af § 166, stk. 2, hvis den øverste virksomhed i gruppen ikke er beliggende i Danmark.

Kapitel 16

Investeringer

Prudent person-princippet

§ 175. Forsikringsselskaber skal investere deres aktiver således, at forsikringstagernes og de begunstigedes interesser varetages bedst muligt.

Aktivt ejerskab

§ 176. Et gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og et forsikringsselskab, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, og som foretager investeringer direkte eller gennem en kapitalforvalter i aktier, der handles på et reguleret marked, skal udarbejde og offentliggøre en politik for aktivt ejerskab, der

beskriver, hvordan selskabet integrerer aktivt ejerskab i sin investeringsstrategi.

Stk. 2. For gruppe 1-forsikringsselskaber, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og forsikringsselskaber, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, skal politikken for aktivt ejerskab desuden beskrive, hvordan selskabet

- 1) overvåger selskaber, hvori der investeres, inden for relevante områder, herunder strategi, finansielle og ikke-finansielle resultater, risiko, kapitalstruktur, social og miljømæssig indvirkning og god selskabsledelse,
- 2) fører dialog med selskaber, hvori der investeres,
- 3) udøver stemmerettigheder og andre rettigheder knyttet til aktier,
- 4) samarbejder med andre aktionærer,
- 5) kommunikerer med relevante interessenter i selskaber, hvori der investeres, og
- 6) håndterer faktiske og potentielle interessekonflikter i forbindelse med virksomhedens aktive ejerskab.

Stk. 3. Et gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og et forsikringsselskab, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, skal en gang årligt offentliggøre, hvordan selskabets politik for aktivt ejerskab er blevet gennemført, herunder offentliggøre en generel beskrivelse af stemmeafgivelse, en redegørelse for de væsentligste afstemninger og selskabets brug af rådgivende stedfortræderes tjenesteydelser.

Stk. 4. Et gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og et forsikringsselskab, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, skal offentliggøre, hvordan selskabet har stemt på generalforsamlinger i selskaber, i hvilke det besidder aktier. Afstemninger, der er ubetydelige på grund af emnet for afstemningen eller størrelsen af kapitalandelen i det pågældende selskab, kan udelades fra offentliggørelsen.

Stk. 5. Et gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og et forsikringsselskab, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, kan vælge ikke at opfylde et eller flere af kravene i stk. 1-4, hvis selskabet offentliggør en klar og begrundet forklaring på, hvorfor selskabet har valgt dette.

Stk. 6. De oplysninger, som skal offentliggøres efter stk. 1-5, skal være gratis tilgængelige på hjemmesiden hos gruppe 1-forsikringsselskabet, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og forsikringsselskabet, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser.

Stk. 7. Gennemfører en kapitalforvalter politikken om aktivt ejerskab, herunder stemmeafgivelse, på vegne af et gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og et forsikringsselskab, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, skal selskabet henvise til det sted, hvor kapitalforvalteren har offentliggjort oplysninger om stemmeafgivelse.

Stk. 8. Regler om interessekonflikter i anden lovgivning, der gælder for gruppe 1-forsikringsselskaber, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og forsikringsselskaber, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med aktiviteter vedrørende aktivt ejerskab.

§ 177. Et gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og et forsikringsselskab, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, og som foretager investeringer direkte eller gennem en kapitalforvalter i aktier, der handles på et reguleret marked, skal offentliggøre, hvordan hovedelementerne i selskabets aktieinvesteringsstrategi er i overensstemmelse med profilen og varigheden af selskabets forsikringsmæssige forpligtelser, herunder navnlig de langsigtede forpligtelser, og hvordan hovedelementerne bidrager til aktivernes resultater på mellemlang til lang sigt.

Stk. 2. Når en kapitalforvalter investerer på vegne af et gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og et forsikringsselskab, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, enten diskretionært eller gennem et investeringsinstitut, skal selskabet offentliggøre følgende oplysninger om sin ordning med kapitalforvalteren:

- 1) Hvordan ordningen giver kapitalforvalteren incitament til at afstemme sin investeringsstrategi og sine investeringsbeslutninger efter profilen og varigheden af de forsikringsmæssige forpligtelser, navnlig de langsigtede forpligtelser for gruppe 1-forsikringsselskabet, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og forsikringsselskabet, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser.
- 2) Hvordan ordningen giver kapitalforvalteren incitament til at træffe investeringsbeslutninger på grundlag af vurderinger af finansielle og ikkefinansielle resultater på mellemlang til lang sigt for det selskab, hvori der investeres, og til at engagere sig i selskaber, hvori der investeres, for at forbedre deres resultater på mellemlang til lang sigt.
- 3) Hvordan metoden til og tidshorisonten for evaluering af kapitalforvalterens resultater og aflønningen for kapitalforvalterens tjenesteydelser er i overensstemmelse med profilen og varigheden af de forsikringsmæssige forpligtelser, navnlig de langsigtede forpligtelser, og tager hensyn til de langsigtede resultater for gruppe 1-forsikringsselskabet, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og forsikringsselskabet, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser.
- 4) Hvordan gruppe 1-forsikringsselskabet, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og forsikringsselskabet, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, overvåger kapitalforvalterens porteføljeomsætningsomkostninger, og hvordan det fastlægger og overvåger en tilsigtet porteføljeomsætning eller et tilsigtet omsætningsinterval.
- 5) Varigheden af ordningen med kapitalforvalteren.

Stk. 3. Et gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og et forsikringsselskab, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, skal offentliggøre en klar og velbegrundet forklaring, hvis ordningen nævnt i stk. 2 ikke omfatter et eller flere af de aspekter, der er nævnt i stk. 2, nr. 1-5.

Stk. 4. De oplysninger, som skal offentliggøres efter stk. 1-3, skal være gratis tilgængelige på hjemmesiden hos grup-

pe 1-forsikringsselskabet, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og forsikringsselskabet, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, og skal ajourføres årligt, medmindre der ikke er væsentlige ændringer hertil.

Afsnit VI

Årsrapport og revision

Kapitel 17

Årsrapport og revision

Generelle regler om årsrapport og revision

§ 178. For hvert regnskabsår skal forsikringsselskaber aflægge et årsregnskab bestående af en balance, en resultatopgørelse, anden totalindkomst, noter, herunder redegørelse for anvendt regnskabspraksis, og en oversigt over bevægelserne i egenkapitalen. Årsregnskabet skal suppleres med

- 1) årsregnskab for en af virksomheden ledet koncern (koncernregnskab),
- 2) ledelsesberetning for virksomheden og for en af virksomheden ledet koncern,
- 3) ledespåtegning og
- 4) revisionspåtegning.

Stk. 2. Årsregnskabet kan tilføjes eventuelle supplerende beretninger, jf. § 186.

Stk. 3. Fællesbetegnelsen for de i stk. 1 og 2 omhandlede regnskaber, beretninger og påtegninger er årsrapport.

Stk. 4. Er der afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 187 a, stk. 1, skal denne indgå i årsrapporten.

§ 179. Årsrapporten skal udarbejdes i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og regler fastsat i medfør af § 190.

§ 180. Forsikringsselskaber, der ikke er forpligtet til at anvende de internationale regnskabsstandarder, jf. artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1606/2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, på deres koncernregnskab, kan vælge at anvende standarderne på deres koncernregnskab.

Stk. 2. Forsikringsselskaber, som alene har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed og genforsikring af livsforsikringsvirksomhed efter bilag 2, forsikringsklasse I, litra c, forsikringsholdingvirksomheder og finansielle holdingvirksomheder, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsagelig består i at eje kapitalandele i forsikringsselskaber, kan vælge at aflægge årsregnskab efter de internationale regnskabsstandarder, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Finanstilsynet kan tillade, at forsikringsselskaber, som alene har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed, og som efter § 28 har tilladelse til gennem en filial i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, at udøve livsforsikringsvirksomhed, kan vælge at aflægge årsregnskab efter de internationale regnskabsstandarder, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Forsikringsselskaber, der er forpligtet til at anvende eller valgfrit anvender de standarder, der er nævnt i stk. 1, skal følge samtlige godkendte standarder. Hvor bestemmel-

ser i dette kapitel eller i regler udstedt i medfør af § 190 regulerer samme forhold som standarderne, skal virksomhederne anvende standarderne i stedet for de pågældende bestemmelser.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen af den forordning, der er nævnt i stk. 1, her i landet.

Ledelsens ansvar for aflæggelse af årsrapporten

§ 181. Bestyrelsen og direktionen skal aflægge årsrapport for virksomheden.

Stk. 2. Hvert enkelt ledelsesmedlem har ansvar for, at årsrapporten

- 1) udarbejdes i overensstemmelse med lovgivningen og eventuelle yderligere krav til regnskaber i vedtægter eller aftale,
- 2) kan revideres og godkendes i tide,
- 3) hvis årsrapporten skal indeholde en bæredygtighedsrapportering, kan forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, så årsrapporten kan godkendes i tide, og
- 4) indsendes til Finanstilsynet, jf. § 188, stk. 1, og Erhvervsstyrelsen, jf. § 189, stk. 1, inden for de frister, der er fastsat i lovgivningen.

§ 182. Når årsrapporten er udarbejdet, skal alle medlemmer af bestyrelsen og direktionen underskrive den og datere underskriften. Medlemmerne skal give deres underskrift i tilknytning til en ledespåtegning, hvor hver enkelt medlems navn og funktion i forhold til selskabet er tydeligt angivet, og hvori de erklærer, hvorvidt

- 1) årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med lovgivningens krav og eventuelle krav i vedtægter eller aftale,
- 2) årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab giver et retvisende billede af virksomhedens og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet og
- 3) ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for udviklingen i virksomhedens og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiviteter og økonomiske forhold samt en beskrivelse af de væsentligste risici og usikkerhedsfaktorer, som henholdsvis virksomheden og koncernen kan påvirkes af, og at en eventuel bæredygtighedsrapportering er udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og de regler, der er udstedt i medfør af § 187 a, stk. 6, og § 190.

Stk. 2. Underskrives årsrapporten digitalt, jf. § 307, bortfalder kravet i stk. 1 om, at underskriften og underskriftens datering skal gives i tilknytning til ledespåtegningen. Underskriverens navn skal dog fremgå tydeligt i tilknytning til ledespåtegningen.

Stk. 3. Har ledelsen indføjet supplerende beretninger i årsrapporten, skal medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i ledespåtegningen erklære, hvorvidt beretningen giver en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger.

Stk. 4. Et ledelsesmedlem kan ikke undlade at underskrive årsrapporten, selv om ledelsesmedlemmet er helt eller delvis uenig i årsrapporten eller har indvendinger mod, at den skal godkendes med det indhold, der er besluttet. Ledelsesmedlemmet kan dog tilkendegive sine indvendinger med en konkret og fyldestgørende begrundelse i tilknytning til sin underskrift og ledelsespåtegningen.

Grundlæggende krav til årsrapporten

§ 183. Årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab skal give et retvisende billede af virksomhedens og koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling og resultatet. Ledelsesberetningen skal indeholde en retvisende redegørelse for de forhold, som beretningen omhandler.

Stk. 2. Er anvendelse af bestemmelserne i denne lov eller reglerne udstedt i medfør af § 190 ikke tilstrækkelig til at give et retvisende billede som nævnt i stk. 1, skal der gives yderligere oplysninger i henholdsvis årsregnskabet og koncernregnskabet.

Stk. 3. Vil anvendelse af bestemmelserne i dette kapitel eller regler udstedt i medfør af § 190 i særlige tilfælde stride mod kravet i stk. 1, 1. pkt., skal de fraviges, så dette krav opfyldes. En sådan fravigelse skal hvert år oplyses i noterne og her altid begrundes konkret og fyldestgørende med oplysning om, hvilken indvirkning, herunder så vidt muligt den beløbsmæssige indvirkning, fravigelsen har på virksomhedens og koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling og resultatet.

§ 184. For at årsregnskabet og koncernregnskabet kan give et retvisende billede, og for at ledelsesberetningen kan indeholde en retvisende redegørelse, jf. § 183, skal kravene i stk. 2 og 3 opfyldes.

Stk. 2. Årsrapporten skal udarbejdes, så den støtter regnskabsbrugerne, jf. stk. 4, i deres økonomiske beslutninger og skal i det mindste vedrøre

- 1) placering af regnskabsbrugerens egne ressourcer,
- 2) ledelsens forvaltning af virksomhedens ressourcer og
- 3) fordeling af virksomhedens ressourcer.

Stk. 3. Årsrapporten skal udarbejdes således, at den oplyser om forhold, der normalt er relevante for regnskabsbrugerne, jf. stk. 4. Oplysningerne skal desuden være pålidelige, i forhold til hvad regnskabsbrugerne normalt forventer.

Stk. 4. Regnskabsbrugerne er personer, virksomheder, organisationer og offentlige myndigheder m.v., hvis økonomiske beslutninger normalt må forventes at blive påvirket af en årsrapport, herunder nuværende eller fremtidige virksomhedsdeltagere, kreditorer, medarbejdere, kunder, alliancypartnere og lokalsamfundet samt tilskudsgivende og fiskale myndigheder.

§ 185. Årsrapporten skal udarbejdes efter nedenstående grundlæggende forudsætninger:

- 1) Den skal udarbejdes på en klar og overskuelig måde (klarhed).
- 2) Der skal tages hensyn til de reelle forhold og ikke til formaliteter uden reelt indhold (substans).
- 3) Alle relevante forhold skal indgå i årsrapporten, medmindre de er ubetydelige (væsentlighed). Anses flere

ubetydelige forhold tilsammen for at være betydelige, skal de dog indgå.

- 4) Driften af en aktivitet formodes at fortsætte (going concern), medmindre den ikke skal eller ikke antages at kunne fortsætte. Afvikles en aktivitet, skal klassifikation og opstilling samt indregning og måling tilpasses denne afvikling.
- 5) Indregning og måling skal ske på et forsigtigt grundlag, herunder skal regnskabsmæssige skøn være underbyggede og neutrale. Enhver værdiregulering skal indregnes, uanset om årsregnskabet udviser over- eller under-skud.
- 6) Transaktioner, begivenheder og værdiændringer skal indregnes, når de indtræffer, uanset tidspunktet for betaling (periodisering).
- 7) Indregningsmetoder og målegrundlag skal anvendes ensartet på samme kategori af forhold (konsistens).
- 8) Hver transaktion, begivenhed og værdiændring skal indregnes og måles hver for sig, ligesom de enkelte forhold ikke må modregnes med hinanden (bruttoværdi).
- 9) Primobalancen for regnskabsåret skal svare til ultimobalancen for det foregående regnskabsår (formel kontinuitet).

Stk. 2. Opstilling og klassifikation, konsolideringsmetode, indregningsmetode og målegrundlag samt den anvendte monetære enhed må ikke ændres fra år til år (reel kontinuitet). Ændring kan dog ske, hvis der derved bedre opnås et retvisende billede, eller hvis ændringen er nødvendig som følge af lovændring eller regler udstedt i medfør af § 190, og § 183, stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Finanstillsynet kan uanset stk. 1, nr. 8, fastsætte regler om pligt til modregning.

Supplerende beretninger

§ 186. Supplerende beretninger, herunder beretninger om viden og medarbejdernes forhold (videnregnskaber), om miljøforhold (grønne regnskaber), om virksomhedens sociale ansvar (sociale regnskaber) og om virksomhedens etiske målsætninger og opfølgning herpå (etiske regnskaber), skal give en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger. Beretningerne skal opfylde kvalitetskravene i § 184, stk. 2, med de lempelser, der følger af forholdets natur, og de grundlæggende forudsætninger i § 185, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Af de supplerende beretninger skal fremgå de metoder og målegrundlag, efter hvilke beretningerne er udarbejdet.

Revision af årsrapporten

§ 187. Årsrapporten skal revideres af virksomhedens eksterne revisorer, jf. § 193. Revisionen omfatter ikke ledelsesberetningen og de supplerende beretninger, som indgår i årsrapporten, jf. § 186. Revisor skal dog afgive en udtalelse om ledelsesberetningen.

Erklæring om bæredygtighedsrapportering

§ 187 a. En virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, skal lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. Erklæring efter stk. 1 skal afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, eller gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering.

Stk. 3. § 193, stk. 7-9 og 12, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen.

Stk. 4. §§ 118 a, 144 og 145-149 b i selskabsloven finder med de fornødne tilpasninger anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen.

Stk. 5. Bestyrelsen kan tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører arbejdshandlinger som grundlag for erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 1. Bestemmelsen i § 193, stk. 11, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for interne revisions- og vicerevisionschefers arbejdshandlinger i forbindelse med afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om gennemførelse af revisorens eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Finanstilsynet kan endvidere fastsætte bestemmelser om intern revision, for så vidt angår bæredygtighedsrapportering.

§ 187 b. For virksomheder, der er omfattet af § 187 a, stk. 1, som før den 31. december 2025 har valgt en eller flere revisorer eller uafhængige erklæringsudbydere, jf. selskabslovens § 149 a, stk. 1, til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, kræver afregistrering af den eller de valgte revisorer eller uafhængige erklæringsudbydere ikke særskilt vedtagelse.

Stk. 2. Ved afregistrering efter stk. 1 finder selskabslovens § 149 a, stk. 2 og 3, ikke anvendelse.

Stk. 3. Afregistrering efter stk. 1 kan ikke foretages efter førstkommande ordinære generalforsamling eller lignende møde i et tilsvarende godkendelsesorgan, som er afholdt den 31. december 2025 eller senere.

Indsendelse af årsrapporter, revisionsprotokollater og erklæringer om bæredygtighedsrapportering

§ 188. Årsrapporten skal i den form, hvori den er forelagt og godkendt af bestyrelsen, indsendes til Finanstilsynet ved digital kommunikation uden ugrundet ophold efter det bestyrelsesmøde, hvor årsrapporten er endeligt godkendt.

Stk. 2. Ekstern revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten og for virksomheder med intern revisor tillige intern revisionschefs revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet ved digital kommunikation samtidig med indsendelse af årsrapporten efter stk. 1. Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrøren-

de årsrapporten, indsendes anden tilsvarende dokumentation.

§ 189. Den godkendte årsrapport skal indsendes til Erhvervsstyrelsen uden ugrundet ophold efter endelig godkendelse og senest 4 måneder efter regnskabsårets afslutning. Virksomheder, der har pligt til at udarbejde delårsrapport, skal indsende den udarbejdede delårsrapport til Erhvervsstyrelsen senest 3 måneder efter delårsperiodens afslutning.

Stk. 2. Den indsendte årsrapport skal i det mindste indeholde de obligatoriske bestanddele og den fulde revisionspåtegning eller anden erklæring fra revisor eller en uafhængig erklæringsudbyder, jf. § 187 a. Ønsker virksomheden at få offentliggjort supplerende beretninger som nævnt i § 186, skal disse indsendes sammen med de obligatoriske bestanddele af årsrapporten, så de obligatoriske bestanddele og de supplerende beretninger tilsammen fremstår som ét dokument betegnet årsrapport.

Stk. 3. En virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, og som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at lade dele af sin bæredygtighedsrapportering verificere af en akkrediteret uafhængig tredjepart, skal gøre rapporten fra den uafhængige tredjepart tilgængelig på virksomhedens hjemmeside.

Stk. 4. Finanstilsynet kan efter forhandling med Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om indsendelse af årsrapporter og delårsrapporter til Erhvervsstyrelsen og regler om offentliggørelse af årsrapporter og delårsrapporter. Der kan herunder fastsættes nærmere regler om, at årsrapporter og delårsrapporter skal indsendes digitalt til Erhvervsstyrelsen, og at kommunikation i forbindelse hermed skal foregå digitalt.

§ 189 a. Dattervirksomheder og filialer, der skal udarbejde en bæredygtighedsrapport på vegne af den øverste modervirksomhed eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal indsende bæredygtighedsrapporten og en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring herom i henhold til lovgivningen i det pågældende land, til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som bæredygtighedsrapporten vedrører.

Stk. 2. De virksomheder, som nævnes i stk. 1, skal indsende en erklæring om, at bæredygtighedsrapporten er udarbejdet på grundlag af de oplysninger, som dattervirksomheden eller filialen er i besiddelse af, hvis den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed ikke har stillet de nødvendige oplysninger til rådighed til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten. En eventuel erklæring skal indsendes til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som bæredygtighedsrapporten vedrører.

Stk. 3. Dattervirksomheder og filialer, der er undtaget fra selv at udarbejde en bæredygtighedsrapport, fordi den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed

har udarbejdet en bæredygtighedsrapport, skal til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører, indsende den bæredygtighedsrapport, der er udarbejdet af den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed, sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring herom i henhold til lovgivningen i det pågældende land, eller en eventuel erklæring om, at den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed ikke har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 4. Finanstilsynet kan efter forhandling med Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om indsendelse af bæredygtighedsrapporten, erklæringen om bæredygtighedsrapportering og eventuelle erklæringer efter stk. 2 og 3 til Erhvervsstyrelsen.

Finanstilsynets beføjelser til at fastsætte nærmere regler om årsrapporten, erklæringer om bæredygtighedsrapportering og rapporter om indkomstskatteoplysninger

§ 190. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for årsrapporten, herunder regler om indregning og måling af aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger, opstilling af resultatopgørelse og balance samt krav til noter og ledelsesberetning, og hvilke valutaer der kan anvendes til indregning, måling og oplysninger i monetære enheder.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter tillige regler for koncernregnskaber, herunder regler for, hvornår en årsrapport skal indbefatte et koncernregnskab, og hvilke selskaber dette skal omfatte.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte regler for udfærdigelse og offentliggørelse af regnskabsrapporter, der dækker kortere perioder end årsrapporten.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter regler for bæredygtighedsrapportering og rapporter om indkomstskatteoplysninger, herunder regler om indhold og form.

Reaktioner på lovovertrædelser

§ 191. Med henblik på at sikre, at forsikringsselskabers årsrapporter og bæredygtighedsrapporter udarbejdet af dattervirksomheder og filialer på vegne af den øverste modervirksomhed eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, er i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og de regler, der er udstedt i medfør af § 190, og at forsikringsselskabers regnskaber og koncernregnskaber omfattet af artikel 4 og 5 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder er i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, kan Finanstilsynet

- 1) yde vejledning,
- 2) påtale overtrædelser og
- 3) påbyde, at fejl skal rettes, og at overtrædelser skal bringes til ophør.

Regnskabsindberetninger

§ 192. Forsikringsselskaber skal foretage regelmæssige indberetninger af regnskabsdata i skemaer, der er udarbejdet af Finanstilsynet. Indberetningerne skal indsendes til Finanstilsynet i elektronisk form.

Bestemmelser om revision

§ 193. Forsikringsselskaber skal have mindst én statsautoriseret revisor, der er certificeret af Finanstilsynet. Vælges mere end én revisor eller udpeges en revisor efter stk. 2, skal de yderligere valgte eller udpegede revisorer være statsautoriserede, og hvis der er tale om revision af pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller forsikringsselskaber, skal den eller de underskrivende revisorer tillige være certificeret af Finanstilsynet.

Stk. 2. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde udpege en yderligere revisor. Denne revisor fungerer på samme vilkår og efter samme regler som de revisorer, der er valgt af generalforsamlingen.

Stk. 3. Revisorerne i et forsikringsselskab skal tillige være revisorer i virksomhedens dattervirksomheder. Har et forsikringsselskab en dattervirksomhed, der er et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, skal de valgte underskrivende revisorer være certificeret af Finanstilsynet til at revidere disse typer af virksomheder, jf. stk. 1. Det er dog tilstrækkeligt, at de tilsammen er certificeret til at revidere de enkelte typer af virksomheder i koncernen.

Stk. 4. Stk. 3 finder ikke anvendelse på modervirksomheder og dattervirksomheder, der ikke er hjemmehørende i Danmark.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fratage en revisor dennes certificering, jf. stk. 1, 1. pkt., og dermed retten til at revidere den konkrete type virksomhed og i stedet udpege en anden revisor, jf. stk. 2, indtil nyt valg er foretaget, hvis

- 1) revisoren ikke inden for en frist fastsat af Finanstilsynet kan dokumentere, at denne opfylder kravene til certificering, eller
- 2) Finanstilsynet finder, at revisoren helt eller delvis ikke har fungeret tilfredsstillende og der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage revisionen på forsvarlig måde.

Stk. 6. Revisorer, der i henhold til stk. 5 får frataget certificeringen, kan forlange Finanstilsynets afgørelse indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende revisor under sagens behandling kan opretholde sit hverv som revisor for den konkrete type virksomhed. Finanstilsynet indbringer inden 4 uger sagen for domstolene. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 7. Ved revisorskifte skal virksomheden og den afgående revisor senest 1 måned efter fratræden give Finanstilsynet hver sin redegørelse, hvis skiftet skyldes særlige forhold.

Stk. 8. Finanstilsynet kan pålægge revisor og for virksomheder med intern revisor tillige intern revisionschef at give

oplysninger om forholdene i et forsikringsselskab eller i et forsikringsselskabs dattervirksomheder.

Stk. 9. Finanstilsynet kan foranstalte en ekstraordinær revision i et forsikringsselskab eller i et forsikringsselskabs dattervirksomheder. Forsikringsselskabet kan pålægges at betale for revisionens udførelse. Finanstilsynet godkender honorarets størrelse.

Stk. 10. §§ 144-149 i selskabsloven om revision finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på forsikringsselskaber, der ikke er aktieselskaber.

Stk. 11. Bestyrelsen kan ikke tillade, jf. § 121, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører revisionsopgaver i virksomheder uden for koncernen. Bestyrelsen kan heller ikke tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører andet arbejde end revisionsopgaver i virksomheder inden for koncernen eller i virksomheder inden for samme administrationsfællesskab. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra 1. pkt.

Stk. 12. Bestyrelsen kan ikke tillade, jf. § 121, at interne revisions- og vicerevisionschefer påtager sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmelser svarende til dem, der i medfør af revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF finder anvendelse for eksterne revisorer for virksomheder af interesse for offentligheden.

Stk. 13. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens gennemførelse i forsikringsselskaber og i forsikringsselskabers dattervirksomheder, herunder om intern revision.

Stk. 14. Finanstilsynet fastsætter nærmere bestemmelser om certificering af revisorer, jf. stk. 1 og 5.

§ 194. En ekstern revisor og en intern revisionschef i et forsikringsselskab skal straks meddele Finanstilsynet ethvert forhold og enhver beslutning vedrørende forsikringsselskabet, som disse bliver vidende om under udøvelsen af hvervet som revisor, og som kan

- 1) udgøre en væsentlig overtrædelse af lovbestemmelser eller forskrifter, som fastsætter betingelserne for selskabets tilladelse eller udøvelse af selskabets virksomhed,
- 2) påvirke selskabets fortsatte drift,
- 3) føre til nægtelse af at påtage regnskabet eller til, at konklusionen modificeres,
- 4) resultere i manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet eller
- 5) resultere i manglende opfyldelse af minimumskapitalkravet.

Stk. 2. Meddelelsespligten omfatter tillige ethvert forhold og enhver beslutning omfattet af stk. 1, som den eksterne revisor og en intern revisionschef bliver vidende om som revisor for en virksomhed, der har snævre forbindelser med forsikringsselskabet.

Afsnit VII

Indgreb i eller ophør af den finansielle virksomhed

Kapitel 18

Overdragelse og omdannelse

Overdragelse

§ 195. Et forsikringsselskab må ikke uden erhvervsministerens tilladelse overdrage hele eller en del af sin forsikringsbestand til et andet forsikringsselskab. Tilsvarende gælder, når den fortsættende virksomhed er en udenlandsk forsikringsvirksomhed.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 skal meddeles ansøgeren senest 5 måneder efter ansøgningens modtagelse. Er ansøgningen ufuldstændig, skal afgørelse meddeles, senest 5 måneder efter at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen. Der skal under alle omstændigheder træffes en afgørelse senest 6 måneder efter ansøgningens modtagelse.

Stk. 3. Finanstilsynet skal, før der kan gives tilladelse, offentliggøre en redegørelse for den påtænkte overdragelse i Statstidende og i et landsdækkende dagblad, medmindre erhvervsministeren finder, at tilladelse til overdragelsen af en forsikringsbestand bør nægtes. Redegørelsen skal indeholde en opfordring til de forsikringstagere, hvis forsikringer agtes overdraget, til senest 3 måneder efter offentliggørelsen at afgive skriftlig meddelelse til Finanstilsynet, hvis de har indsigelser mod overdragelsen. Selskabet skal samtidig med offentliggørelsen sende en meddelelse om overdragelsen samt Finanstilsynets redegørelse til de berørte forsikringstagere.

Stk. 4. Efter udløbet af fristen i stk. 3, 2. pkt., træffer erhvervsministeren under hensyntagen til de fremsatte indsigelser beslutning om, hvorvidt forsikringsbestanden kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag. Overdragelsen kan ikke påberåbes af forsikringstagerne som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

Stk. 5. Tilladelse efter stk. 1 kan bl.a. nægtes, hvis bestandsoverdragelsen strider mod væsentlige samfundshensyn.

Stk. 6. § 238, stk. 2, § 239, stk. 4, § 242, 2. pkt., § 256, stk. 2, § 257, stk. 4, § 260, 2. pkt., § 277, 2. pkt., og § 297, 2. pkt., i selskabsloven finder ikke anvendelse ved bestandsoverdragelser omfattet af stk. 1.

Stk. 7. Et forsikringsselskab, der overdrager hele eller en del af sin forsikringsbestand til et andet forsikringsselskab, frigøres ved tilladelsen efter stk. 1 for ansvar over for forsikringstagerne.

Stk. 8. Sker overdragelsen af en forsikringsbestand i forbindelse med en fusion af forsikringsselskaber, kan fusionen uanset § 27, stk. 1, i lov om forsikringsaftaler ikke påberåbes af forsikringstagerne som grundlag for at ophæve forsikringsaftalen.

Stk. 9. For så vidt angår livsforsikringsvirksomhed, kan der i forbindelse med overdragelsen kun foretages sådanne ændringer i det overdragende selskabs forsikringsvilkår, herunder bonusreglerne, som af Finanstilsynet skønnes at være en nødvendig følge af overdragelsen.

Stk. 10. Fusionsplaner, spaltningsplaner og vurderingsmændenes erklæring om kreditorernes stilling i henhold til selskabsloven skal for forsikringsselskaber senest 4 uger efter underskrivelsen sendes til Finanstilsynet, som offentliggør modtagelsen af fusionsplanen, spaltningsplanen og vurderingsmændenes erklæring om kreditorernes stilling.

§ 196. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at bestemmelserne vedrørende fusion i kapitel 15 og 16 i selskabsloven med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på fusion af gensidige selskaber og fusion af gensidige selskaber med et kapitalsselskab.

Omdannelse af forsikringsselskaber

§ 197. Form, indhold og gennemførelse af en omdannelse af et forsikringsselskab skal godkendes af Finanstilsynet. Omdannelse af et forsikringsselskab kan gennemføres uden kreditorernes samtykke.

Stk. 2. Et forsikringsselskab kan som led i en omdannelse efter stk. 1 overdrage aktiver og gæld som helhed til et af forsikringsselskabet ejet eller oprettet aktieselskab, der har tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed, mod vederlag svarende til værdien af de overdragne aktiver efter fradrag af gæld. Det modtagende forsikringsselskab indtræder i det indskydende forsikringsselskabs rettigheder og forpligtelser.

Kapitel 19

Ophør

Inddragelse af tilladelse

§ 198. Finanstilsynet kan helt eller delvis inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som forsikringsselskab, hvis selskabet anmoder herom.

§ 199. Finanstilsynet kan endvidere helt eller delvis inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som forsikringsselskab i følgende tilfælde:

- 1) Forsikringsselskabet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af
 - a) denne lov, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder eller regler udstedt i medfør af disse love,
 - b) forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed,
 - c) forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter eller
 - d) forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
- 2) Forsikringsselskabet opfylder ikke kravene til at få en tilladelse i medfør af kapitel 3.
- 3) Virksomhed som forsikringsselskab påbegyndes ikke, senest 12 måneder efter at Finanstilsynet har meddelt virksomheden tilladelse.

- 4) Der udøves ikke forsikringsvirksomhed i en periode på over 6 måneder.

Afvikling

§ 200. Når Finanstilsynet helt eller delvis inddrager tilladelsen til at drive virksomhed som forsikringsselskab, skal virksomheden afvikles, og anden virksomhed må ikke påbegyndes, før afviklingen er afsluttet.

Stk. 2. Afvikling sker ved likvidation, konkurs eller fusion eller på anden måde, som Finanstilsynet har godkendt.

Stk. 3. Når Finanstilsynet inddrager et forsikringsselskabs tilladelse, træffer Finanstilsynet beslutning om, hvorvidt forsikringsselskabet skal søge forsikringsbestanden overdraget til et eller flere forsikringsselskaber, der driver forsikringsvirksomhed her i landet, eller om selskabet på anden måde skal søge forsikringsbestanden afviklet. For forsikringsselskaber, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, kan Finanstilsynet beslutte, at forsikringsbestanden tages under administration i overensstemmelse med §§ 227-235. For forsikringsselskaber, der driver arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, kan Finanstilsynet beslutte, at arbejdsulykkesforsikringsbestanden tages under administration af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber efter § 204.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i forbindelse med inddragelse af et forsikringsselskabs tilladelse forbyde forsikringsselskabet at råde over dets aktiver eller begrænse dets rådighed herover. § 219, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse.

§ 201. Når et forsikringsselskab træffer beslutning om afvikling, skal forsikringsselskabet straks oplyse Finanstilsynet om beslutningen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte en frist for vedtagelse af beslutning om likvidation efter § 217 i selskabsloven. Overskrides fristen, kan Finanstilsynet beslutte, at forsikringsselskabet skal træde i likvidation.

§ 202. Et forsikringsselskab, der driver livsforsikringsvirksomhed, kan ikke uden samtykke fra hver enkelt forsikringstager opløses, medmindre selskabet forinden har overdraget hele sin forsikringsbestand til et andet selskab i overensstemmelse med § 195 eller selskabets forsikringsbestand er taget under administration i overensstemmelse med §§ 227-235.

§ 203. Et forsikringsselskab, der har tilladelse til at tegne arbejdsulykkesforsikringer, kan ikke opløses, medmindre det forinden har overdraget hele sin arbejdsulykkesforsikringsbestand til et andet forsikringsselskab i overensstemmelse med § 195 eller selskabets arbejdsulykkesforsikringsbestand er taget under administration af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber efter § 204.

§ 204. Når et forsikringsselskab overdrager en arbejdsulykkesforsikringsbestand til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, jf. § 200, stk. 3, 3. pkt., § 205 eller § 264, stk. 3, skal forsikringsselskabet samtidig overdrage de forsikringsmæssige hensættelser til regnskab, der knytter sig til bestanden. Forsikringsselskabet skal endvidere overdrage aktiver, der modsvarer de forsikringsmæssige hensættel-

ser. Endelig skal forsikringsselskabet overdrage et beløb, der svarer til den del af selskabets kapitalkrav, som vedrører de overførte aktiver og passiver.

Stk. 2. Størrelsen af de beløb, som forsikringsselskabet skal overdrage til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber efter stk. 1, fastsættes på baggrund af en uvildig undersøgelse af selskabets arbejdsulykkesforsikringsbestand. Forsikringsselskabet afholder udgifterne forbundet med undersøgelsen.

Stk. 3. Den uvildige undersøgelse skal foretages af en eller flere sagkyndige personer. Forsikringsselskabet udpeger den eller de sagkyndige personer inden for en frist fastsat af Finanstilsynet. Finanstilsynet skal godkende de foreslåede sagkyndige personer.

Stk. 4. Forsikringsselskabet skal give de sagkyndige personer de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af den uvildige undersøgelse.

Stk. 5. Resultatet af den uvildige undersøgelse skal afgives i en skriftlig rapport. Udkast til rapport skal foreligge til Finanstilsynets godkendelse inden for en frist fastsat af Finanstilsynet.

Stk. 6. Når Garantifonden for skadesforsikringsselskaber har taget arbejdsulykkesforsikringsbestanden under administration og modtaget de beløb, som fastsættes ved den uvildige undersøgelse, jf. stk. 2, 1. pkt., kan Garantifonden for skadesforsikringsselskaber ikke gøre krav gældende over for forsikringsselskabet for manglende beløb til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser. Tilsvarende kan forsikringsselskabet ikke gøre krav gældende over for Garantifonden for skadesforsikringsselskaber for eventuelle overskydende beløb efter afviklingen af den overdragne bestand.

Stk. 7. Stk. 1-6 finder ikke anvendelse, når et forsikrings-selskab afvikles ved konkurs.

§ 205. Finanstilsynet kan beslutte, at en arbejdsulykkesforsikringsbestand i et forsikringsselskab omfattet af § 49, stk. 1, og § 52, stk. 1, skal tages under administration af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, hvis tilsynsmyndigheden i forsikringsselskabets hjemland har inddraget selskabets tilladelse til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed. § 204 finder tilsvarende anvendelse.

Særlige regler om likvidation og konkurs

§ 206. I tilfælde af et forsikringsselskabs likvidation kan erhvervsministeren efter indhentet udtalelse fra Finanstilsynet udnævne en likvidator til, sammen med de af generalforsamlingen valgte, at foretage likvidationen, når hensynet til de forsikrede, aktionærer, garanter eller kreditorer taler herfor.

Stk. 2. Træffer Finanstilsynet i medfør af §§ 220 eller 221 beslutning om, at et forsikringsselskab skal træde i likvidation, udnævner skifteretten efter forhandling med Finanstilsynet en eller flere likvidatorer, hvoraf en skal være jurist.

§ 207. Finanstilsynet kan suspendere vedtægterne i et forsikringsselskab under likvidationen.

Stk. 2. Regnskaber, der udarbejdes i forbindelse med likvidation, skal indsendes til Finanstilsynet.

§ 208. Når et forsikringsselskab er under likvidation, er det kun likvidatorerne eller Finanstilsynet, der kan indgive konkursbegæring.

§ 209. Når et forsikringsselskab bliver insolvent, kan Finanstilsynet indgive konkursbegæring. Finanstilsynets beslutning om at indgive konkursbegæring kan ikke påklages efter § 309.

Stk. 2. Uanset § 17, stk. 2, i konkursloven, anses gruppe 1-forsikringsselskaber, som ikke opfylder deres forpligtelser med hensyn til efterstillet kapital optaget som ansvarlig lånekapital, ikke for at være insolvente. Tilsvarende gælder for gruppe 2-forsikringsselskaber, som ikke opfylder deres forpligtelser med hensyn til supplerende kapital optaget som ansvarlig lånekapital.

Stk. 3. Efter afsigelse af konkursdekret beskikker skifteretten efter forhandling med Finanstilsynet en eller flere kuratorer, hvoraf én skal være jurist.

Stk. 4. Erklæres et forsikringsselskab, der ikke driver livsforsikringsvirksomhed, konkurs, finder § 227 tilsvarende anvendelse. Har forsikringsselskabet tegnet arbejdsulykkesforsikringer, tages arbejdsulykkesforsikringsbestanden uanset 1. pkt. under administration af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber på tidspunktet for konkursdekretets afsigelse.

Stk. 5. Erklæres et forsikringsselskab, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, konkurs, skal forsikringsbestanden tages under administration i henhold til §§ 227-235.

§ 210. Kurator anvender forlods aktiverne i et forsikringsselskab, der har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed, til fyldestgørelse af forsikringstagerne og de sikrede. Forsikringstagerne og de sikrede viger dog for de fordringer, der er nævnt i konkurslovens §§ 93 og 94.

Stk. 2. For et forsikringsselskab, der har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed, skal gyldigt stiftede panterettigheder registreret i selskabets regnskaber til enhver tid modsvares af aktiver svarende til værdien af de gyldigt stiftede panterettigheder. Disse aktiver må ikke allerede være bestemt til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser, jf. §§ 158 og 159, eller det af selskabet opgjorte krav til minimumsbasiskapital, solvenskapitalkravet eller minimumskapitalkravet, jf. §§ 154-156.

§ 211. Finanstilsynet har ret til at deltage i møder i kreditordvalg og i skiftesamlinger. Udkast til endeligt regnskab og slutudlodning i konkursboet forelægges af kurator for Finanstilsynet til udtalelse, inden kurator indsender det til skifteretten.

§ 212. Erklæres et gensidigt selskab konkurs, giver kurator meddelelse til Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet om konkursens begyndelse og slutning.

§ 213. Erhvervsministeren kan bestemme, at likvidator eller kurator på boets regning skal underrette forsikringstagerne om forsikringsselskabets afvikling og om konsekvenserne heraf for dem.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om underretningens form og indhold.

Rekonstruktionsbehandling

§ 214. Finanstilsynet kan indgive begæring om rekonstruktionsbehandling af forsikringsselskaber, når hensynet til investorerne eller forsikringstagernes interesser tilsiger det.

Stk. 2. Begæring om rekonstruktionsbehandling efter stk. 1 ledsages af Finanstilsynets forslag til, hvem der skal beskikkes som rekonstruktør under rekonstruktionsbehandlingen, og en erklæring fra den pågældende om, at denne er villig hertil og opfylder betingelserne i konkurslovens § 238.

§ 215. Finanstilsynet kan give tilladelse til, at konkurslovens regler om rekonstruktionsbehandling finder anvendelse på forsikringsselskaber med undtagelse af et livsforsikringsselskab.

Stk. 2. Ved rekonstruktionsbehandling af genforsikringsselskaber kan skifteretten efter høring af Finanstilsynet udpege en uvildig aktuar til at foretage en opgørelse over værdien af de krav, der er anmeldt.

§ 216. Bestemmelserne i denne lov eller regler udstedt i medfør heraf om erhvervsministerens og Finanstilsynets beføjelser og forsikringsselskabers pligter over for erhvervsministeren og Finanstilsynet finder med de nødvendige tilpasninger anvendelse for forsikringsselskaber, som er under rekonstruktionsbehandling eller opløsning.

Selskabslovens anvendelse

§ 217. Kapitel 14 i selskabsloven finder med de fornødne tilpasninger anvendelse på gensidige selskaber og tværgående pensionskasser.

§ 218. Erhvervsministeren fastsætter regler med henblik på opfyldelse af EU-retlige regler om sanering og likvidation af forsikringsselskaber.

Kapitel 20

Krisehåndtering

Registrerede aktiver

§ 219. Forsikringsselskaber, der driver livsforsikringsvirksomhed omfattet af bilag 2, skal have en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser til regnskab. For at sikre tilstedeværelsen af tilstrækkelige aktiver skal forsikringsselskaberne føre et register, der indeholder en optegnelse over

- 1) aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser til regnskab, og
- 2) værdien af finansielle kontrakter, der reducerer risikoen for, at aktiverne efter nr. 1 ikke kan dække de forsikringsmæssige forpligtelser.

Stk. 2. Lån mod sikkerhed i egne livsforsikringspolicer inden for disses genkøbsværdi må ikke registreres.

Stk. 3. Aktiverne i registeret skal alene tjene til fyldestgørelse af forsikringstagerne og de begunstigede.

Stk. 4. Forsikringsselskabet skal kvartalsvis indberette til Finanstilsynet, hvilke aktiver der er registreret.

Stk. 5. Finanstilsynet kan kræve aktiverne i registeret deponeret og pantsat til fordel for Finanstilsynet, hvis tilsynet efter § 222 beslutter at begrænse eller forbyde selskabets rådighed over dets aktiver. Finanstilsynet skal registreres som pantnaver, og enhver efterfølgende ændring i den deponerede aktivmasse skal godkendes af Finanstilsynet og noteres i registeret.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om indhold, opgørelse, indberetning, registrering og kontrol af tilstedeværelsen af aktiverne indført i registre.

Foranstaltninger

§ 220. Finanstilsynet påbyder et forsikringsselskab, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, inden for en frist fastsat af Finanstilsynet at foretage de foranstaltninger, der er nødvendige, hvis

- 1) selskabet ikke overholder denne lov eller regler udstedt i medfør heraf,
- 2) selskabet afviger fra det grundlag, som gælder for dets virksomhed,
- 3) det grundlag, der er nævnt i nr. 2, eller den måde, hvorpå selskabets midler er anbragt, ikke er betryggende,
- 4) det viser sig, at de midler, der er henlagt til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser til solvens, ikke er betryggende eller
- 5) selskabets økonomiske stilling er forringet i en sådan grad, at de forsikredes interesser er udsat for fare.

Stk. 2. Er de påbudte foranstaltninger ikke truffet inden den fastsatte frist, og skønnes undladelsen at medføre fare for de forsikrede, kan selskabets forsikringsbestand tages under administration i henhold til §§ 227-235.

Stk. 3. En forsikringsbestand skal tages under administration, hvis det viser sig, at der inden den fastsatte frist ikke kan fremskaffes de midler, der er nødvendige til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser til solvens.

Stk. 4. Træder et selskab i likvidation, kan Finanstilsynet træffe bestemmelse om, at selskabets forsikringsbestand tages under administration.

Stk. 5. Finder Finanstilsynet, at det, når forsikringsbestanden er taget under administration, tillige vil være påkrævet, at selskabet opløses, træffer tilsynet beslutning herom.

§ 221. Finanstilsynet påbyder et forsikringsselskab, der ikke er omfattet af § 220, inden for en frist fastsat af Finanstilsynet at foretage de foranstaltninger, der er nødvendige, hvis

- 1) selskabet ikke har hensat tilstrækkelige beløb til dækning af de forsikringsmæssige forpligtelser,
- 2) Finanstilsynet ikke finder den måde, hvorpå selskabets midler er anbragt, betryggende eller
- 3) selskabet ikke overholder denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Er de påbudte foranstaltninger ikke truffet inden den fastsatte frist, og skønnes undladelsen at medføre fare for de forsikrede, kan Finanstilsynet træffe bestemmelse om, at selskabet skal træde i likvidation.

§ 222. Som led i de foranstaltninger, der er nævnt i § 220, stk. 1, § 221, stk. 1, § 223, stk. 2, § 224, stk. 2, og § 225, stk. 1, kan Finanstilsynet forbyde selskabet at råde over dets aktiver eller begrænse dets rådighed herover. § 219 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Finanstilsynet underretter tilsynsmyndighederne i værtslandene om alle foranstaltninger om gruppe 1-forsikringsselskaber truffet efter stk. 1.

Genoprettelse

§ 223. Et gruppe 1-forsikringsselskab, som ikke opfylder solvenskapitalkravet, jf. § 154, skal udarbejde en plan for genoprettelse, der beskriver de foranstaltninger, der er nødvendige for, at forsikringsselskabet kan opfylde solvenskapitalkravet. Planen for genoprettelse skal forelægges Finanstilsynet til godkendelse, senest 2 måneder efter at forsikringsselskabet har konstateret, at det ikke opfylder solvenskapitalkravet.

Stk. 2. Planen for genoprettelse skal føre til, at solvenskapitalkravet opfyldes, senest 6 måneder efter at selskabet konstaterede den manglende opfyldelse heraf. Finanstilsynet kan forlænge fristen med 3 måneder én gang, hvis selskabet kan sandsynliggøre, at det vil blive i stand til at opfylde solvenskapitalkravet, hvis fristen forlænges.

Stk. 3. I særlige tilfælde, hvor Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger vurderer, at der foreligger en usædvanlig ugunstig situation, der berører forsikringsselskaber, der udgør en betydelig del af markedet, kan Finanstilsynet efter høring af Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici forlænge fristen i stk. 2. Fristforlængelse kan meddeles ad flere omgange, men den samlede fristforlængelse må ikke overstige 7 år.

Stk. 4. Forlænges fristen efter stk. 3, skal forsikringsselskabet hver tredje måned indsende en redegørelse til Finanstilsynet, der beskriver de hidtidige foranstaltninger og fremskridt med henblik på at opfylde solvenskapitalkravet. Viser redegørelsen, at der ikke er sket betydelige fremskridt med henblik på at opfylde solvenskapitalkravet, kan Finanstilsynet tilbagekalde forlængelsen af fristen.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de oplysninger, planen for genoprettelse skal indeholde.

§ 224. Et gruppe 1-forsikringsselskab, som ikke opfylder minimumskapitalkravet, jf. § 155, skal udarbejde en finansieringsplan, der beskriver de foranstaltninger, der er nødvendige for, at forsikringsselskabet kan opfylde minimumskapitalkravet. Finansieringsplanen skal forelægges Finanstilsynet til godkendelse, senest 1 måned efter at forsikringsselskabet har konstateret, at det ikke opfylder minimumskapitalkravet.

Stk. 2. Finansieringsplanen skal føre til, at minimumskapitalkravet opfyldes senest 3 måneder efter konstateringen af den manglende opfyldelse heraf.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de oplysninger, finansieringsplanen skal indeholde.

§ 225. Et gruppe 2-forsikringsselskab, som ikke opfylder kravet til minimumsbasiskapitalen, jf. § 156, stk. 2 og 3, skal udarbejde en plan for genoprettelse, der beskriver de

foranstaltninger, der er nødvendige for, at forsikringsselskabet kan opfylde kravet til minimumsbasiskapitalen. Planen for genoprettelse skal forelægges Finanstilsynet til godkendelse inden for en tidsfrist fastsat af Finanstilsynet.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de oplysninger, planen for genoprettelse skal indeholde, og om perioden, for hvilken planen skal udarbejdes.

Overdragelse af en forsikringsbestand ved likvidation

§ 226. Finanstilsynet skal, snarest muligt efter at likvidation i henhold til § 221 er indtrådt, i samråd med likvidatorerne lade undersøge, om det vil være hensigtsmæssigt at søge forsikringsbestanden helt eller delvis overdraget til et eller flere forsikringsselskaber. Indkommer der tilbud om en sådan overtagelse, skal Finanstilsynet, hvis det finder tilbuddet antageligt, lade udarbejde en redegørelse om overdragelsen og et forslag til aftale med vedkommende selskab.

Stk. 2. Redegørelsen og forslaget skal offentliggøres i Statstidende og i dagblade. Redegørelsen skal indeholde en opfordring til forsikringstagerne til inden en frist fastsat af Finanstilsynet, der ikke må være kortere end 1 måned, skriftligt at meddele Finanstilsynet, hvis de har indsigelser mod overdragelsen. Selskabet skal samtidig til de forsikringstagere, hvis adresse er selskabet bekendt, udsende redegørelsen og forslaget.

Stk. 3. Efter udløbet af fristen i stk. 2 træffer erhvervsministeren under hensyntagen til de fremsatte indsigelser beslutning om, hvorvidt forsikringsbestanden kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i forbindelse med den udarbejdede redegørelse efter forhandling med det overtagende selskab træffe beslutning om, at forsikringer, som er tegnet for en periode på mere end 1 år, af begge parter kan opsiges efter de regler, som ifølge forsikringsaftalen er gældende, hvis den flerårige periode i aftalen var udløbet. Reglerne om denne adgang til opsigelse skal gengives i Finanstilsynets redegørelse.

Stk. 5. § 27, stk. 2, i lov om forsikringsaftaler finder tilsvarende anvendelse, indtil erhvervsministeren har truffet beslutning i henhold til stk. 3. Finder overdragelse sted i overensstemmelse med erhvervsministerens beslutning, kan likvidationen og overdragelsen uanset §§ 26 og 27 i lov om forsikringsaftaler ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

Administration af en livsforsikringsvirksomhed

§ 227. Træffer Finanstilsynet beslutning om, at forsikringsbestanden i et forsikringsselskab, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, tages under administration i henhold til § 199, stk. 1, nr. 1 eller 2, eller stk. 3, § 200, stk. 3 eller 4, § 209, stk. 5, eller § 220, udnævner Finanstilsynet samtidig en administrator til i fællesskab med eventuelle medadministratorer at forestå forsikringsbestandens administration.

Stk. 2. Når en forsikringsbestand tages under administration, skal Finanstilsynet tilbagekalde selskabets tilladelse og foranledige beslutningerne om administrationens iværksæt-

telse, administrators udnævnelse og tilladelsens tilbagekaldelse registreret i Erhvervsstyrelsen.

Stk. 3. For at sikre administrationens forsvarelige varetælgelse kan administrator udpege en eller flere medadministratører med indsigt i relevante forhold for administrationen. § 140 finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med administrationsboer.

Stk. 4. Udgifter, der efter skattelovgivningen påhviler administrationsboet bestående af de forsikrede, udredes af administrationsboet ved administrator.

Stk. 5. Honorarer til administratorerne og andre udgifter i forbindelse med administrationen udredes af administrationsboet. Honorarernes størrelse fastsættes efter forhandling med Finanstilsynet.

Stk. 6. Administrationsboet er underlagt Finanstilsynets tilsyn.

§ 228. Ved administrationens begyndelse skal de aktiver, der er registrerede efter § 219, stk. 1, straks overlades til administrationsboet. Administrationsboet ved administrator skal være berettiget til at råde over disse aktiver. Administrationsboets ret til at råde over fondsaktiver skal registreres i en værdipapircentral, og retten til at råde over fast ejendom skal registreres i tingbogen.

Stk. 2. Erklæres et forsikringsselskab, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, konkurs, oversender skifteretten straks aktiver nævnt i stk. 1 til administrator.

Stk. 3. Administrator skal lade de registrerede aktiver vurdere i overensstemmelse med de gældende værdiansættelsesregler.

§ 229. De enkelte forsikrede kan ikke gøre krav gældende mod selskabet. Derimod kan administrator på administrationsboets vegne afkræve selskabet, hvad der efter vurderingen af de overtagne aktiver mangler, jf. § 228, stk. 3, for at de forsikringsmæssige hensættelser til regnskab og anmeldte og forfaldne forsikringskrav efter beregningen nævnt i § 233 er dækket. Endvidere kan administrator på administrationsboets vegne kræve et beløb, der svarer til selskabets kapitalkrav opgjort ved administrationsboets begyndelse.

§ 230. Erklæres et forsikringsselskab, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, konkurs, efter at administrationen er begyndt, får konkursen ingen virkning for administrationsboet.

§ 231. Administrator skal forvalte de aktiver, der er modtaget fra selskabet, og kan hos selskabet, eventuelt ved fogedens hjælp, kræve alt til administrationen nødvendigt materiale udleveret.

Stk. 2. Administrator skal respektere aftaler om netting ved slutaftregning af finansielle kontrakter, jf. § 206 i lov om kapitalmarkeder, der kan indgå i gruppen af aktiver i medfør af § 219, stk. 1, 1. pkt.

§ 232. Når forsikringsbestanden er taget under administration, kan genkøb af forsikringer ikke finde sted.

§ 233. Administrator skal beregne de forsikringsmæssige hensættelser til regnskab og opgøre størrelsen af anmeldte

og forfaldne krav efter forsikringsaftalerne ved administrationens begyndelse.

Stk. 2. Forsikringskrav, som før administrationens begyndelse var forfaldne eller anmeldt, skal afgøres efter de gældende regler på forfalds- eller anmeldelsestidspunktet. Forsikringer, som forfalder senere, skal foreløbig kun udbetales med så stort et beløb, som administrator efter omstændighederne finder forsvareligt. Viser den endelige fastsættelse af forsikringsbeløbene, jf. stk. 4, at der på denne måde er udbetalt for meget, kan tilbagebetaling ikke kræves.

Stk. 3. De forsikringsmæssige hensættelser til regnskab beregnes under anvendelse af det beregningsgrundlag, der er anmeldt for selskabet, jf. § 29, medmindre administrator finder det nødvendigt at fastsætte et andet beregningsgrundlag, der anmeldes til Finanstilsynet.

Stk. 4. Fastsættelse af forsikringsbeløbene, herunder en eventuel nedsættelse heraf, jf. § 234, stk. 1, 4. pkt., eller § 235, stk. 1, 1. pkt., foretages i overensstemmelse med beregningsgrundlaget efter stk. 3 og efter en fordeling af selskabets aktiver, der i det enkelte tilfælde må anses for rimelig under hensyn til forholdene i forsikringsbestanden, herunder indholdet af forsikringsaftalerne.

§ 234. Administrator skal, snarest muligt efter at vurdering og beregning i henhold til § 228, stk. 3, og § 233 har fundet sted, søge hele forsikringsbestanden overtaget af et eller flere forsikringsselskaber. Indkommer der tilbud om en sådan overtagelse, skal administrator ansøge om erhvervsministerens tilladelse til overdragelsen. Ansøgningen om overdragelsen skal ledsages af den aftale, der er indgået mellem administrationsboet og det overtagende selskab, og af sådanne oplysninger om dette selskab, som erhvervsministeren finder nødvendige for at kunne bedømme, om overdragelsen er forsvarelig over for forsikringstagerne. Medfører aftalen nedsættelse af forsikringsbeløbene eller ændring af forsikringsvilkårene, herunder af bonusreglerne, skal dette angives.

Stk. 2. Finanstilsynet skal offentliggøre en redegørelse for den påtænkte overtagelse i Statstidende og i dagblade, medmindre erhvervsministeren på det foreliggende grundlag finder, at tilladelse til overdragelsen bør nægtes. Redegørelsen skal indeholde en opfordring til forsikringstagerne til inden en frist fastsat af Finanstilsynet, der ikke må være kortere end 1 måned, skriftligt at meddele Finanstilsynet, hvis de har indsigelser mod overdragelsen. Selskabet skal samtidig til de forsikringstagerne, hvis adresse er selskabet bekendt, udsende redegørelsen og forslaget.

Stk. 3. Efter udløbet af den i stk. 2 nævnte frist træffer erhvervsministeren under hensyntagen til de fremsatte indsigelser beslutning om, hvorvidt forsikringsbestanden kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag. Overdragelsen kan ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

Stk. 4. Er overdragelsen sket på en sådan måde, at ikke alle administrationsboets aktiver er medgået, skal administrator afgive det overskydende beløb til selskabet eller dets bo.

§ 235. Kan forsikringsbestanden ikke overdrages i henhold til § 234, skal administrator foretage den endelige fastsættelse af forsikringsbeløbene i henhold til den foretagne opgørelse samt eventuelle ændringer af forsikringsvilkårene, herunder af bonusreglerne, og sammenkalde en generalforsamling af forsikringstagerne til stiftelse af et gensidigt selskab med administrationsboet som stifter, jf. §§ 31-35 i denne lov og §§ 24 og 25 i selskabsloven. Til denne generalforsamling gives 2 måneders varsel. Indkaldelsen samt en redegørelse for stiftelsesdokumentets indhold og den af administrator beregnede fastsættelse af forsikringsbeløbene bekendtgøres på den måde, der er angivet i § 234, stk. 2.

Stk. 2. Ved registreringen indtræder det gensidige selskab i den i § 229 nævnte ret over for det tidligere selskab.

Stk. 3. Kan der ikke stiftes et nyt selskab, fortsættes administrationen, og administrator tager stilling til, om yderligere forsøg på at overføre forsikringerne til et nyt eller et andet selskab skal foretages.

Afsnit VIII

Særlige regler

Kapitel 21

Forsikringsselskaber med særlige regler

Selskabslovens anvendelsesområde i forhold til gensidige forsikringsselskaber

§ 236. Selskabslovens §§ 77 og 86-88, § 89, stk. 1 og 3, §§ 92 og 93, § 94, stk. 1, § 95, § 96, stk. 1, §§ 100 og 100 a, § 101, stk. 1-4 og 8, § 102, stk. 1-3, § 105, § 111, stk. 1, nr. 1, og stk. 2 og 4, §§ 112-115, § 117, stk. 1, §§ 118-122, 124-128, 131, 133 og 134, § 135, stk. 1-3 og 5, og §§ 136-141 og 143 finder med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af denne lovs bestemmelser, tilsvarende anvendelse på gensidige selskaber.

Stk. 2. De bestemmelser, der er nævnt i stk. 1, og som vedrører aktionærer, finder anvendelse på garantanter, og bestemmelser om aktiekapital og aktier finder anvendelse på garantikapital og garantiandele med fornødne tilpasninger.

Stk. 3. Selskabslovens § 76, stk. 2, 3 og 5, § 80, stk. 1-4, § 81, § 90, stk. 1 og 2, §§ 91, 98 og 99, § 101, stk. 1, 2 og 4, § 102, stk. 1-3, og §§ 108, 109, 125 og 126 finder ligeledes med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af denne lovs bestemmelser, tilsvarende anvendelse på gensidige selskaber.

Stk. 4. De bestemmelser, der er nævnt i stk. 3, og som vedrører aktionærer, finder anvendelse på alle de stemmeberettigede ved det gensidige selskabs generalforsamling.

Stk. 5. § 180, stk. 1, og § 194 i selskabsloven om udbetaling til aktionærer finder tilsvarende anvendelse på rente til garantanter og udbetaling til medlemmer i gensidige selskaber.

Gensidige selskabers medlemmer og disses hæftelse for selskabets forpligtelser

§ 237. Medlemmer af et gensidigt selskab er selskabets forsikringstager og kun disse.

Stk. 2. Skal medlemmerne hæfte for selskabets forpligtelser, skal omfanget heraf fastsættes i vedtægterne.

Stk. 3. Medlemmernes hæftelse for selskabets forpligtelser kan kun gøres gældende af selskabet.

Stk. 4. Selskabets krav mod medlemmer til opfyldelse af hæftelsen for selskabets forpligtelser kan ikke overdrages eller pantsættes.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte regler for gensidige selskaber vedrørende hæftelse for medlemmer og garantanter, tilbagebetaling af garantikapital og betingelser for uddeling til medlemmerne af selskabets midler.

§ 238. Tegner et gensidigt selskab genforsikring i et gensidigt selskab, kan det med hjemmel i vedtægterne aftales, at det skal være fritaget for medlemsansvar.

Stk. 2. For livsforsikringer må det samlede beløb af sådanne genforsikringer for egen regning ikke overstige 10 pct. af det overtagende selskabs samlede forsikringssum. For livrenteforsikring skal denne beregning af forsikringssummen regnes lig ti gange det årlige rentebeløb.

Stk. 3. For skadesforsikring må præmien af sådanne genforsikringer ikke uden Finanstilsynets tilladelse overstige 10 pct. af selskabets samlede præmieindtægt.

Indbetaling af garantiandele m.v. i gensidige selskaber

§ 239. Et gensidigt selskab må ikke mod vederlag erhverve egne garantiandele til eje eller pant.

Stk. 2. Et gensidigt selskabs datterselskaber må ikke mod vederlag erhverve garantiandele i moderselskabet til eje eller pant.

§ 240. I gensidige selskaber skal der føres en fortegnelse over garantiandelene med angivelse af garanternes navn, stilling og bopæl. Noteringen af garantiandelen skal påtegnes.

Beslutninger på generalforsamlinger i gensidige selskaber

§ 241. Medlemmers og garanters ret til at træffe beslutning i et gensidigt selskab udøves på generalforsamlingen, hvor ethvert medlem skal have mindst en stemme, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. I vedtægterne kan det bestemmes, at generalforsamlingen består af delegerede, som er valgt af medlemmerne og garantanterne eller stedfortrædere for disse.

Vedtægter i gensidige selskaber

§ 242. Gensidige selskabers vedtægter skal ud over det, der er anført i §§ 28 og 29 i selskabsloven, indeholde bestemmelser om

- 1) medlemmers og garanters ansvar for selskabets forpligtelser og om medlemmers og garanters indbyrdes hæftelse, jf. § 237, stk. 2,
- 2) hvorvidt selskabet skal kunne overtage genforsikring uden gensidigt ansvar, og
- 3) hvorvidt garantikapitalen skal forrentes, og i givet fald efter hvilke regler.

Ændring af vedtægter i gensidige selskaber

§ 243. Generalforsamlingen træffer beslutning om ændring af vedtægterne, jf. dog § 102, stk. 3, i selskabslo-

ven. Beslutningen er kun gyldig, hvis den tiltrædes af mindst to tredjedele af de afgivne stemmer. Beslutningen skal i øvrigt opfylde vedtægterne i sin helhed.

Stk. 2. Væsentlige ændringer i et gensidigt selskabs formål kan, medmindre andet er bestemt i vedtægterne, kun vedtages, når der opnås tilslutning hertil fra tre fjerdedele af garantierne og tre fjerdedele af medlemmerne eller, hvis generalforsamlingen består af delegerede, fra tre fjerdedele af disse. Meddelelse til garantierne om sådanne ændringer skal gives senest 8 dage efter beslutningen på generalforsamlingen. Garantier, der modsætter sig sådanne ændringer, kan, når de senest 1 måned efter generalforsamlingen fremsætter begæring derom, forlange, at de andre garantier skal overtage deres garantiandele.

Generalforsamling i gensidige selskaber

§ 244. En stemmeberettiget, et medlem af bestyrelsen eller en direktør kan anlægge søgsmål vedrørende en generalforsamlingsbeslutning, som ikke er blevet til på lovlig måde, eller som er stridende mod denne lov eller det gensidige selskabs vedtægter.

Stk. 2. Søgsmål skal være anlagt senest 3 måneder efter beslutningen, jf. dog stk. 3. Sker dette ikke, anses beslutningen for gyldig.

Stk. 3. Tidsfristen efter stk. 2 finder ikke anvendelse, når

- 1) beslutningen ikke lovligt kunne tages selv med samtlige stemmeberettigedes samtykke,
- 2) der ifølge selskabets vedtægter kræves samtykke til beslutningen af alle eller visse medlemmer, garantier eller stemmeberettigede og et sådant samtykke ikke er givet,
- 3) indkaldelse til generalforsamlingen ikke er sket eller de for selskabet gældende regler for indkaldelse væsentligt er tilsidesat eller
- 4) den, der har rejst sagen efter udløbet af søgsmålsfristen i stk. 2, men dog senest 2 år efter beslutningen, har haft rimelig grund til forsinkelsen og retten på grund heraf og under hensyntagen til omstændighederne i øvrigt finder, at det vil være åbenbart urimeligt at anvende bestemmelserne i stk. 2.

Stk. 4. Finder retten, at generalforsamlingsbeslutningen ikke er blevet til på lovlig måde eller er stridende mod denne lov eller selskabets vedtægter, jf. stk. 1, skal den ved dom kendes ugyldig eller ændres. En ændring af generalforsamlingsbeslutningen kan dog kun ske, hvis der nedlægges påstand derom og retten er i stand til at fastslå, hvilket indhold beslutningen rettelig skulle have haft. Rettens afgørelse har gyldighed for samtlige medlemmer og garantier.

Særlige regler for tværgående pensionskasser

§ 245. Bestyrelsen i en pensionskasse skal bestå af en formand og et lige antal bestyrelsesmedlemmer, hvoraf mindst halvdelen skal vælges af og blandt medlemmerne i pensionskassen. Erhvervsministeren kan dog under hensyn til pensionskassens forhold tillade en anden sammensætning.

Stk. 2. I vedtægterne kan det fastsættes, at valg af bestyrelsen og ændring af vedtægterne foretages af pensionskassens medlemmer ved urafstemning.

§ 246. Bestemmelserne for gensidige selskaber i § 236 finder tilsvarende anvendelse for tværgående pensionskasser, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 120, stk. 1 og 3, i selskabsloven finder ikke anvendelse for tværgående pensionskasser.

Tværgående pensionskasser

§ 247. Ved tværgående pensionskasser forstås foreninger eller sammenslutninger, hvis medlemmer er

- 1) uddannet inden for bestemte uddannelsesområder eller er ansat i virksomheder af en bestemt art, og som har til formål som led i ansættelsesvilkårene eller som led i en anden tilknytning til en virksomhed at sikre pension efter ensartede regler for alle medlemmerne, eller
- 2) selvstændige erhvervsdrivende inden for samme branche, og som har til formål at sikre pension efter ensartede regler for alle medlemmer.

§ 248. Bestemmelserne for gensidige selskaber finder tilsvarende anvendelse for tværgående pensionskasser bortset fra § 237, stk. 2-4.

§ 249. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om afgrænsning af de tværgående pensionskassers medlemskreds og aktiviteter.

Arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber

§ 250. Ved et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab forstås et livsforsikringsaktieselskab, der

- 1) direkte eller indirekte fuldt ud ejes af forsikringstagerens faglige organisationer, eventuelt i fællesskab med de relevante branchers arbejdsgiverorganisationer,
- 2) er etableret som følge af en overenskomstmæssig aftale og
- 3) ifølge vedtægterne ikke udbetaler udbytte til ejerne.

Stk. 2. Af selskabets vedtægter skal ud over det i stk. 1, nr. 3, nævnte fremgå,

- 1) at selskabet er et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab,
- 2) hvorledes der skal forholdes med selskabets formue, når der ikke længere er forsikringsmæssige krav mod selskabet, og
- 3) at den skattefrit opsparede del af egenkapitalen skal anvendes til almenyttige eller velgørende formål.

Stk. 3. Afståelse af aktier i selskabet til andre end den i stk. 1, nr. 1, nævnte kreds eller ændring af selskabets vedtægter vedrørende de i stk. 1, nr. 3, og stk. 2 nævnte forhold kan ikke ske uden Finanstilsynets godkendelse. Finanstilsynets godkendelse kan alene meddeles, såfremt afståelsen eller vedtægtsændringen skønnes at være i de forsikredes interesse.

Stk. 4. Overdrager selskabet sin forsikringsbestand, skal selskabet anvende den skattefrit opsparede del af egenkapitalen til fordel for de forsikrede. I tilfælde af overdragelse af en bestemt del af forsikringsbestanden er det alene den forholdsmæssige andel af den skattefrit opsparede del af egenkapitalen, der skal anvendes til fordel for de forsikrede.

Særlige regler for visse gensidige selskaber, der har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed, med begrænset formål

§ 251. Bestemmelserne i §§ 252-257 omfatter gensidige selskaber, der har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed, hvis vedtægter indeholder angivelse

- 1) af, at selskabets formål er begrænset til at tegne forsikringer mod ulykke og sygdom med den virkning, at de forsikrede tillige er forsikringstagere, eller til at tegne forsikringer for husdyr,
- 2) af, at selskabet kun driver virksomhed her i landet,
- 3) af, at selskabet ikke tegner forsikringer for længere perioder end 1 år ad gangen,
- 4) af, at selskabet kun tegner direkte forsikringer,
- 5) af det højeste beløb, som selskabet uden genforsikring kan overtage på enkelt risiko, eller bestemmelse om, at regler herom fastsættes af Finanstilsynet i forbindelse med udstedelse af tilladelse, og
- 6) af mulighed for opkrævning af ekstrabidrag eller nedsættelse af ydelserne.

Stk. 2. Et gensidigt selskab, der har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed, omfattes dog ikke af bestemmelserne i §§ 252-257, hvis

- 1) den årlige præmieindtægt overstiger et beløb fastsat af Finanstilsynet eller
- 2) mindre end halvdelen af den årlige præmieindtægt stammer fra fysiske personer, der er medlemmer af selskabet.

§ 252. Det kan i vedtægterne bestemmes, at der ikke skal ansættes en direktion.

Stk. 2. Har selskabet ingen direktion, udføres de hverv, der i lovgivningen er henlagt til direktionen, af bestyrelsen.

§ 253. Bestemmelserne i § 242, nr. 2, og § 156, stk. 2, finder ikke anvendelse ved stiftelse af gensidige selskaber, der har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed, med begrænset formål, jf. § 251.

§ 254. Indtegning af medlemmer eller garanter kan ikke finde sted, inden udkast til vedtægter er affattet. Udkastet skal fremlægges ved indtegningen.

§ 255. Gensidige selskaber, der har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed, der omfattes af § 251, stk. 1, og som kun driver virksomhed inden for et snævert begrænset landområde, omfattes ikke af denne lovs bestemmelser, jf. dog stk. 2 og 3, hvis de indtegnede forsikringer tilsammen ikke overstiger 3 mio. kr.

Stk. 2. Selskaber, der omfattes af stk. 1, skal dog betegne sig som gensidige, jf. § 38, stk. 2, som finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Er et gensidigt selskab, der har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed, undergivet tilsyn i medfør af denne lov, forbliver selskabet under tilsyn, selv om det siden hen opfylder betingelserne for fritagelse efter stk. 1. Finanstilsynet kan dog fritage selskabet for tilsyn, hvis selskabet fremsætter anmodning herom i henhold til en generalforsamlingsbeslutning.

§ 256. Finanstilsynet kan fritage et gensidigt selskab, der har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed, og som omfattes af § 251, stk. 1, fra denne lovs bestemmelser, hvis

- 1) de samlede forsikringer ikke overstiger 6 mio. kr. og selskabets risiko på en enkelt forsikring ikke overstiger 3 pct. af selskabets samlede årlige præmieindtægt eller
- 2) selskabet kun tegner forsikringer inden for et begrænset landområde og alene for en enkelt forsikringsgren.

Stk. 2. Ved anvendelsen af stk. 1, nr. 1, tages ikke hensyn til, i hvilket omfang selskabet har afdækket sin risiko ved genforsikring.

Stk. 3. Finanstilsynet kan anvende bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, selv om selskabet tegner forsikringer, som ikke er omfattet af § 251, stk. 1, nr. 1, når selskabet dog ikke tegner ansvarsforsikring, arbejdsskade- og motorkøretøjsforsikring, kautionsforsikring eller kreditforsikring.

Stk. 4. Et selskabs anmodning om fritagelse i henhold til stk. 1 skal være godkendt af generalforsamlingen.

§ 257. Fremsætter et gensidigt selskab, der har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed, og som ikke er underlagt tilsyn efter reglerne i §§ 255 og 256, anmodning om at være underlagt denne lov i henhold til en generalforsamlingsbeslutning, kan Finanstilsynet bestemme, at selskabet skal være underlagt denne lov.

Stk. 2. Når en beslutning er truffet efter stk. 1, finder §§ 252-256 og stk. 1 anvendelse på ny, hvis Finanstilsynet tillader det.

ISPV

§ 258. Juridiske personer, der udøver virksomhed som ISPV, skal have tilladelse som ISPV.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte regler om ISPV'er, herunder om muligheden for at inddrage tilladelsen til at udøve virksomhed som ISPV.

Afsnit IX

Tilsyn-, kontrol- og offentliggørelsesregler m.v.

Kapitel 22

Tilsyn, kontrol m.v.

Tilsyn

§ 259. Finanstilsynet påser overholdelse af denne lov og regler udstedt i medfør af loven undtagen § 24, § 111, stk. 1 og 2, og §§ 137 og 242.

Stk. 2. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af følgende:

- 1) Forsikringsselskabers overholdelse af § 32, stk. 4, nr. 1, i revisorloven, jf. § 32, stk. 7, i revisorloven.
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1286/2014/EU af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).
- 3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel

ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering.

- 4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt).
- 5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og regler udstedt i medfør heraf (Disclosureforordningen).
- 6) Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og regler udstedt i medfør heraf.
- 7) Forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).
- 8) Forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/97/EU af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution.
- 9) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og regler udstedt i medfør heraf.
- 10) Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og regler udstedt i medfør heraf.
- 11) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed, og regler udstedt i medfør heraf.

§ 260. Finanstilsynet skal tilrettelægge den sædvanlige tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til forsikringsselskaber og de finansielle markeder samt at varetage beskyttelsen af forsikringstagerens interesser. Finanstilsynet skal i sin tilsynsvirksomhed lægge vægt på holdbarheden af de enkelte forsikringsselskabers forretningsmodel. Tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden skal ske ud fra et væsentlighedshensyn, hvor den tilsynsmæssige indsats står i forhold til de potentielle risici eller skadesvirkninger. Finanstilsynets direktion har ansvaret for tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse.

Stk. 2. Finanstilsynet skal i tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden med forsikringsselskaber overveje de potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Det gælder navnlig i forbindelse med krisesituationer. For forsikringsselskaber, der både har tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed og skadesforsikringsvirksomhed i sam-

me selskab, skal Finanstilsynet lægge vægt på holdbarheden af den samlede virksomhed og holdbarheden af livsforsikringsvirksomheden og skadesforsikringsvirksomheden hver for sig. For filialer her i landet af forsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre forsikringsvirksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet overvåge filialerne og bistå i tilsynet med filialerne.

Stk. 3. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde anvende fremmed bistand i forbindelse med Finanstilsynets tilsynsvirksomhed.

§ 261. Erhvervsstyrelsen påser overholdelsen af § 24 og § 242.

§ 261 a. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf undtagen § 189, stk. 4, eller en af følgende forordninger:

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt).
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.

Stk. 2. Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.

Regnskabskontrol

§ 262. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 178 og 181-187 a og i regler udstedt i medfør af § 190 er overholdt for forsikringsselskaber eller forsikringsholdingvirksomheder, som har udstedt omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

§ 263. Finanstilsynet kan efter anmodning fra tilsynsmyndigheden i hjemlandet forbyde følgende udenlandske forsikringsselskaber at råde over deres aktiver her i landet eller begrænse deres rådighed herover:

- 1) Forsikringsselskaber, der er omfattet af bestemmelserne i § 49, stk. 1, og § 52, stk. 1.
- 2) Forsikringsselskaber, der har aktiver her i landet, men som ikke er omfattet af bestemmelserne i § 49, stk. 1, og § 52, stk. 1, når forsikringsselskabet er meddelt koncession i et af Den Europæiske Unions medlemslande eller i lande, der har gennemført Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009

om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

§ 264. Finanstilsynet kan efter de procedurer, der er fastsat i EU-retlige regler herom, forbyde et udenlandsk forsikringsselskab omfattet af § 49, stk. 1, og § 52, stk. 1, med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, at udøve virksomhed her i landet gennem en filial eller ved at yde tjenesteydelser her i landet.

Stk. 2. Finanstilsynet kan nedlægge forbud efter stk. 1, hvis forsikringsselskabet groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser i denne lov, regler udstedt i medfør af loven eller anden lovgivning, der retter sig mod forsikringsselskabet, og det ikke ved påbud eller sanktioner efter denne lov har været muligt at bringe overtrædelsen til ophør.

Stk. 3. Vedrører forbud udstedt efter stk. 1 og 2 et forsikringsselskab, som har tegnet arbejdsulykkesforsikringer her i landet, træffer Finanstilsynet beslutning om, hvorvidt selskabets arbejdsulykkesforsikringsbestand skal tages under administration af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

§ 265. Modtager Finanstilsynet meddelelse fra værtslandets tilsynsmyndigheder om, at et forsikringsselskab, der udøver forsikringsvirksomhed efter § 61, stk. 1, eller § 63, stk. 1, i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, ikke efterkommer de krav, som værtslandets tilsynsmyndigheder pålægger forsikringsselskabet, skal Finanstilsynet snarest muligt træffe alle nødvendige foranstaltninger, med henblik på at det pågældende forsikringsselskab bringer de ulovlige forhold til ophør.

Stk. 2. Finanstilsynet skal meddele værtslandets tilsynsmyndigheder om foranstaltninger truffet efter stk. 1.

Finanstilsynets bestyrelse

§ 266. Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder efter § 259, stk. 1, § 260, stk. 1 og 2, og §§ 261, 262, 267 og 268 med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 2. § 285, stk. 1, gælder for medlemmer af bestyrelsen, observatøren og medlemmer af ekspertpanelet.

Inspektioner og indberetninger

§ 267. Finanstilsynet skal undersøge forsikringsselskabers og forsikringsholdingvirksomheders forhold, herunder ved gennemgang af løbende indberetninger og ved inspektioner i den enkelte virksomhed.

Stk. 2. Finanstilsynet skal efter en inspektion i et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed afholde et møde med deltagelse af virksomhedens bestyrelse og direktion, den ansvarshavende aktuar, den eksterne revisor og den interne revisionschef, medmindre inspektionen alene vedrører afgrænsede aktivitetsområder i virksomheden. På mødet skal Finanstilsynet meddele sine konklusioner vedrørende inspektionen.

Stk. 3. Finanstilsynet skal efter et inspektionsbesøg fremsende væsentlige konklusioner i form af en skriftlig rapport til virksomhedens bestyrelse, direktion, den ansvarshavende aktuar, den eksterne revisor og den interne revisionschef.

§ 268. Tilsynsmyndighederne i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan efter forudgående meddelelse herom til Finanstilsynet foretage inspektion i de her i landet beliggende filialer af udenlandske forsikringsselskaber med hjemsted i det pågældende land. Finanstilsynet deltager i den inspektion, der er nævnt i 1. pkt., eller foretager i særlige tilfælde og efter anmodning fra tilsynsmyndigheden i filialens hjemland på dennes vegne inspektionen af filialen alene.

Stk. 2. Tilsynsmyndighederne i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan med Finanstilsynets tilladelse foretage verifikation af oplysninger afgivet af de her i landet beliggende forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder, der er underlagt supplerende tilsyn af den pågældende tilsynsmyndighed efter bestemmelser fastsat i direktiver på det finansielle område.

Indhentelse af oplysninger

§ 269. Forsikringsselskaber, forsikringsholdingvirksomheder, leverandører og underleverandører skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed.

Stk. 2. Oplysninger afgivet efter stk. 1 skal hurtigst muligt berigtiges over for Finanstilsynet, hvis virksomheden efterfølgende konstaterer følgende:

- 1) Oplysningerne har ikke været korrekte på tidspunktet for afgivelsen.
- 2) Oplysningerne er på et senere tidspunkt blevet misvisende.

§ 270. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til et forretningslokale tilhørende et forsikringsselskab og dets filialer eller en forsikringsholdingvirksomhed med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner.

Stk. 2. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til de virksomheder, med hvilke forsikringsselskabet eller forsikringsholdingvirksomheden har særlig direkte eller indirekte forbindelse, i det omfang det er nødvendigt for bedømmelse af et forsikringsselskabs eller en forsikringsholdingvirksomheds økonomiske stilling.

Stk. 3. Finanstilsynet kan kræve alle oplysninger, herunder regnskaber og regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for Finanstilsynets virksomhed eller til afgørelse af, om en fysisk eller juridisk person er omfattet af bestemmelserne i denne lov.

Stk. 4. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til forretningslokaler tilhørende en leverandør eller underleverandør med henblik på indhentelse af oplysninger om den outsourcete aktivitet.

Stk. 5. Finanstilsynet kan kun henvende sig direkte til en virksomhed, der ikke er et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed, men som indgår i en koncern eller gruppe underlagt koncerntilsyn efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), for at indhente de oplysninger, der er nødvendige for tilsynet med koncernen eller gruppen, når den virksomhed, der er ansvarlig efter reglerne om koncerntilsyn, allerede er blevet anmodet om disse oplysninger, men ikke har leveret dem inden for en passende tidsfrist.

§ 271. Finanstilsynet kan indhente oplysninger efter § 269, stk. 1, og § 270, stk. 1-3, til brug for de myndigheder og organer, der er nævnt i § 289, stk. 1, nr. 3-12.

Tvangsbøder

§ 272. Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen kan som tvangsmiddel pålægge et forsikringsselskabs bestyrelse, direktion, eksterne revisor, interne revisionschef, ansvarshavende aktuar, likvidator, generalagent, filialbestyrer eller repræsentantskab daglige eller ugentlige tvangsbøder, hvis de ikke i rette tid efterkommer de pligter, der efter denne lov, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/35 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) eller regler udstedt i medfør af denne lov eller forordninger påhviler dem over for henholdsvis Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan som tvangsmiddel pålægge en fysisk eller juridisk person eller den person, der er ansvarlig for den juridiske person, daglige eller ugentlige tvangsbøder, når personen undlader at opfylde de pligter, som følger af § 270, stk. 2 og 3.

Stk. 3. Finanstilsynet kan som tvangsmiddel pålægge et forsikringsselskab daglige eller ugentlige tvangsbøder, hvis selskabet ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af § 280, stk. 1, 3 og 4.

Beføjelser

§ 273. Finanstilsynet kan påbyde et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed at lade foretage og afholde udgifterne til en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i forsikringsselskabet eller forsikringsholdingvirksomheden, såfremt Finanstilsynet vurderer, at dette er af væsentlig betydning for tilsynet med virksomheden, og der ikke er tale om en for Finanstilsynet sædvanlig forekommende undersøgelse. Resultatet af den uvildige undersøgelse skal afgives i en skriftlig rapport, som skal foreligge inden for et af Finanstilsynet fastsat tidspunkt. Finanstilsynet kan bestemme, at de sagkyndige personer, jf. stk. 2-6, løbende skal foretage afrapportering til Finanstilsynet om forhold i forbindelse med undersøgelsen.

Stk. 2. Den uvildige undersøgelse skal foretages af en eller flere sagkyndige personer. Forsikringsselskabet eller forsikringsholdingvirksomheden udpeger de sagkyndige

personer inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Finanstilsynet skal godkende de foreslåede sagkyndige personer.

Stk. 3. Forsikringsselskabet eller forsikringsholdingvirksomheden skal give de sagkyndige personer de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af den uvildige undersøgelse.

Stk. 4. De sagkyndige personer skal udlevere en kopi af den skriftlige rapport om undersøgelsen til Finanstilsynet, senest samtidig med at rapporten udleveres til forsikringsselskabet eller forsikringsholdingvirksomheden.

Stk. 5. De sagkyndige personer skal straks give Finanstilsynet oplysninger om forhold, de bliver opmærksomme på i forbindelse med den uvildige undersøgelse, såfremt oplysningerne er af væsentlig betydning for et forsikringsselskabs eller en forsikringsholdingvirksomheds risikoprofil eller forretningsmodel, som kan medføre en ikke uvæsentlig risiko for, at disse forhold kan udvikle sig således, at virksomheden vil miste sin tilladelse.

Stk. 6. Kan den sagkyndige person på grund af dennes særlige forhold ikke videregive oplysningerne i henhold til stk. 4 og 5 til Finanstilsynet, kan underretning af Finanstilsynet ske af andre end den sagkyndige person, herunder af forsikringsselskabet eller forsikringsholdingvirksomheden.

§ 274. Finanstilsynet kan påbyde et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed at lade en eller flere sagkyndige personer følge virksomheden i en periode på op til 12 måneder med henblik på at varetage Finanstilsynets virksomhed, når Finanstilsynet vurderer, at der er væsentlige forhold, som giver anledning hertil. Finanstilsynet kan fastsætte udpegningsperioden, jf. 1. pkt., til op til 3 år, når formålet herved er at følge virksomhedens opfyldelse af forpligtelser, som virksomheden er blevet pålagt af en myndighed i et andet land. Finanstilsynet kan forny udpegningsperioden, jf. 1. og 2. pkt., med op til 12 måneder ad gangen, hvis Finanstilsynet vurderer, at der er behov herfor. Det samme gælder for filialer omfattet af § 3.

Stk. 2. En virksomhed, der har modtaget et påbud efter stk. 1, skal give de sagkyndige personer de oplysninger og den adgang til møder, der er nødvendige for, at de sagkyndige kan følge den daglige drift i virksomheden, herunder bestyrelsesmøder, direktionsmøder og generalforsamlinger, og dens filialer med henblik på indhentelse af oplysninger.

Stk. 3. De sagkyndige personer skal i forbindelse med observationen af den daglige drift i virksomheden orientere Finanstilsynet om forhold af væsentlig betydning for Finanstilsynets virksomhed. Finanstilsynet kan fastsætte vilkår for orienteringen.

Stk. 4. De sagkyndige personer udpeges af Finanstilsynet. Udgifterne til de sagkyndige personer kan foreløbigt udredes af Finanstilsynet, men afholdes endeligt af virksomheden. Finanstilsynet kan kræve forudgående eller løbende betaling eller sikkerhedsstillelse fra virksomheden.

Stk. 5. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de sagkyndige personer, herunder om udpegning og honorering.

§ 275. Finanstilsynet kan give påbud om berigtigelse af forhold, der er i strid med §§ 67 og 72.

§ 276. Finanstilsynet kan påbyde et forsikringsselskabs ledelse at lade udarbejde en redegørelse og plan for virksomhedens økonomiske stilling og fremtidsudsigter. Forsikringsselskabets bestyrelse, direktion, den ansvarshavende aktuar, den eksterne revisor og den interne revisionschef skal ved underskrift på påbuddet over for Finanstilsynet bekræfte at være gjort bekendt med indholdet af Finanstilsynets påbud.

Stk. 2. Redegørelsen skal

- 1) være vedlagt en udtalelse fra forsikringsselskabets eksterne revisor, medmindre redegørelsen som helhed er udarbejdet af denne,
- 2) forelægges selskabets bestyrelse til godkendelse og
- 3) sendes i kopi til Finanstilsynet.

§ 277. Finanstilsynet kan påbyde et forsikringsselskab inden for en frist fastsat af Finanstilsynet at foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis

- 1) virksomhedens økonomiske stilling er således forringet, at de forsikredes eller øvrige investorers interesser er udsat for fare, eller
- 2) der er en ikke uvæsentlig risiko for, at virksomhedens økonomiske stilling på grund af indre eller ydre forhold udvikler sig således, at virksomheden vil miste sin tillidelse.

Stk. 2. Finanstilsynet kan inddrage virksomhedens tillidelse, hvis de påbudte foranstaltninger, jf. stk. 1, ikke er foretaget inden for den fastsatte frist.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for en koncern, hvor modervirksomheden er en forsikringsholding-virksomhed eller et forsikringsselskab, hvis der er betydelig risiko for, at koncernens økonomiske stilling udvikler sig således, at koncernen ikke vil overholde kapitalkravet til koncernen.

§ 278. Finanstilsynet fastsætter et krav om et kapitaltillæg til solvenskapitalkravet for et gruppe 1-forsikringsselskab, hvis Finanstilsynet vurderer, at

- 1) selskabets risikoprofil afviger væsentligt fra forudsætningerne i standardformlen eller en anvendt godkendt intern model til opgørelse af solvenskapitalkravet, jf. § 154, stk. 2,
- 2) selskabets virksomhedsstyring afviger væsentligt fra § 132 eller
- 3) selskabets risikoprofil afviger væsentligt fra forudsætningerne for anvendelsen af en matchtilpasning, jf. § 158, stk. 2, eller en volatilitetsjustering, jf. § 158, stk. 3.

Stk. 2. Vurderingen af, om der foreligger en væsentlig afvigelse efter stk. 1, foretages i henhold til nærmere regler herom fastsat af Europa-Kommissionen i medfør af artikel 37, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Stk. 3. Opfyldes betingelsen i stk. 1, nr. 1, opgøres kapitaltillægget i overensstemmelse med solvenskapitalkravet, jf. § 154.

Stk. 4. Vurderer Finanstilsynet, at et gruppe 1-forsikringsselskabs risikoprofil afviger væsentligt fra forudsætningerne i en koncernintern model, der er godkendt for koncernen af den koncerntilsynsførende, kan Finanstilsynet, så længe selskabet ikke har fundet en passende løsning på de mangler, som Finanstilsynet har påpeget, fastsætte et krav om kapitaltillæg, jf. stk. 1, nr. 1. Skønner Finanstilsynet, at et kapitaltillæg ikke er hensigtsmæssigt, kan Finanstilsynet undtagelsesvis kræve, at selskabet beregner solvenskapitalkravet på grundlag af standardformlen, jf. § 154, stk. 2. Finanstilsynet kan i overensstemmelse med stk. 1, nr. 1 og 2, fastsætte et krav om kapitaltillæg til dette solvenskapitalkrav.

Stk. 5. Finanstilsynet tager kravet om et kapitaltillæg op til revision mindst en gang årligt, og kravet ophæves, når selskabet har rettet op på de forhold, der har foranlediget det.

Stk. 6. Fastsætter Finanstilsynet et kapitaltillæg efter stk. 1, udgør solvenskapitalkravet, jf. § 154, sammen med kapitaltillægget det nye solvenskapitalkrav. Opfylder gruppe 1-forsikringsselskabet ikke det nye solvenskapitalkrav efter 1. pkt., finder § 223 tilsvarende anvendelse.

§ 279. Udsteder et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, og opfylder virksomheden ikke sine forpligtelser efter bestemmelserne i §§ 178 og 181-187 eller bestemmelser fastsat i medfør af § 190, kan Finanstilsynet give den pågældende virksomhed påbud om ændring af forholdet, herunder påbud om offentliggørelse af ændrede eller supplerende oplysninger.

Stk. 2. Finanstilsynet kan, når det skønnes hensigtsmæssigt, offentliggøre de pågældende oplysninger eller påbuddet. Finanstilsynet kan desuden suspendere eller slette de berørte omsættelige værdipapirer fra handel på et reguleret marked, når det skønnes hensigtsmæssigt.

§ 280. Finanstilsynet kan påbyde et forsikringsselskab at afsætte en direktør i virksomheden inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis denne efter § 105, stk. 1, eller § 106 ikke kan bestride stillingen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i et forsikringsselskab at nedlægge sit hverv inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis denne efter § 105, stk. 1, § 106 eller § 109, stk. 1, ikke kan bestride hvervet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde et gruppe 1-forsikringsselskab at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 127, stk. 1, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis vedkommende efter § 105, stk. 1, jf. § 127, stk. 3, ikke kan bestride stillingen.

Stk. 4. Finanstilsynet kan påbyde et forsikringsselskab at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at direktøren ikke opfylder kravene i § 105, stk. 1, nr. 3. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af bestyrelsen eller en ansat, der er nøgleperson, eller bestyrelsesmedlemmet i et gruppe 1-for-

skringsselskab at nedlægge sit hverv i medfør af § 105, stk. 1, nr. 3, jf. § 127, stk. 1 og 3. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 5. Varigheden af et påbud meddelt efter stk. 1, 2 eller 4 på baggrund af § 105, stk. 1, nr. 2-5, eller § 109, stk. 1, eller efter stk. 3 skal fremgå af påbuddet.

Stk. 6. Påbud meddelt i henhold til stk. 1-4 kan af forsikringsselskabet og af den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for påbuddet, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende direktør eller det pågældende bestyrelsesmedlem under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller sin stilling. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 7. Finanstilsynet kan af egen drift eller efter ansøgning tilbagekalde et påbud meddelt efter stk. 2 eller 3 eller stk. 4, 3. pkt., når der er tale om et bestyrelsesmedlem. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afslaget er meddelt den pågældende. Anmodning om domstolsprøvelse kan dog kun fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset og der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet, eller mindst 2 år efter at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

Stk. 8. Har forsikringsselskabet ikke afsat direktøren, eller har gruppe 1-forsikringsselskabet ikke afsat en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 127, stk. 1, inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 199, stk. 1, nr. 2. Finanstilsynet kan endvidere inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 199, stk. 1, nr. 2, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af stk. 2, 3 og 5.

Stk. 9. Afgørelser i sager efter § 105, stk. 1, og § 127, stk. 3, som træffes efter § 105, stk. 2, kan af forsikringsselskabet og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om forhåndsgodkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

§ 281. Finanstilsynet kan selvstændigt eller i samarbejde med andre myndigheder foretage undersøgelser, der er egnede til at fremme gennemsigtigheden på det finansielle marked, og offentliggøre resultaterne af disse.

§ 282. I tilfælde, hvor et forsikringsselskab er erklæret konkurs, hvor størstedelen af forsikringsselskabets drift er ophørt eller overdraget, eller hvor et forsikringsselskabs forsikringsbestand er taget under administration, udarbejder

Finanstilsynet en redegørelse for årsagerne hertil, hvis et af nedennævnte forhold er indtruffet i forbindelse med eller i en kortere periode forud for virksomhedens konkurs m.v.:

- 1) Staten har lidt tab på ejerbeviser, som staten har erhvervet som led i konverteringen af sådan kapital.
- 2) Staten i øvrigt har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for virksomheden, dens kreditorer eller en erhverver af hele eller dele af virksomheden.

Stk. 2. Finanstilsynet skal offentliggøre redegørelsen efter stk. 1. I forbindelse med offentliggørelsen finder § 285 ikke anvendelse, medmindre oplysningerne vedrører kunde-forhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde det pågældende forsikringsselskab.

Stk. 3. Redegørelsen skal beskrive Finanstilsynets rolle under forløbet op til konkursen m.v.

Forbrugerombudsmanden

§ 283. Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag mod forsikringsselskabet og forsikringsholdingvirksomheder vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningsskik og god praksis, jf. § 67, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 67, stk. 2, herunder sag om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssigt opkrævede beløb.

Stk. 2. Forbrugerombudsmanden kan behandle sager vedrørende overtrædelse af straffelagte bestemmelser i regler udstedt i medfør af denne lovs § 67, stk. 3.

Stk. 3. Markedsføringslovens § 24, § 25, stk. 2, § 28, stk. 1, § 32, stk. 1, og §§ 33 og 34 finder tilsvarende anvendelse på sager, som Forbrugerombudsmanden ønsker at anlægge efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som gruppepræsentant i et gruppesøgsmål, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.

§ 284. Finanstilsynet underretter Forbrugerombudsmanden, hvis Finanstilsynet bliver bekendt med, at en virksomheds kunder kan have lidt tab, som følge af at virksomheden har overtrådt § 67, stk. 1, eller bestemmelser udstedt i medfør af § 67, stk. 2.

Stk. 2. Forbrugerombudsmanden har uanset §§ 285, 287 og 290 adgang til samtlige oplysninger i Finanstilsynets sager omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Forbrugerombudsmanden er underlagt tavshedspligt efter § 285, stk. 1.

Kapitel 23

Tavshedspligt

Tavshedspligt

§ 285. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, og eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. 1.-3. pkt. finder tillige anvendelse på ansatte i Erhvervsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem opgave-

løsningen efter § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke de personer, der er nævnt i stk. 1, til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på oplysninger i sager om god skik, prisoplysning og kontraktforhold, jf. §§ 67-81 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken den enkelte virksomhed eller dens kunder kan identificeres.

Stk. 5. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når et forsikringsselskab er erklæret konkurs eller trådt i likvidation, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde virksomheden.

§ 286. Er en sag om god skik m.v. omfattet af Finanstilsynets bestyrelses beslutningskompetence efter § 345, stk. 12, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, er følgende dokumenter undtaget fra aktindsigt efter lov om offentlighed i forvaltningen, indtil bestyrelsen har truffet sin beslutning:

- 1) Finanstilsynets udkast til afgørelse af en sag eller udkast til beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning.
- 2) Udtalelser afgivet af parten til Finanstilsynets udkast til afgørelse af en sag eller udkast til beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning.
- 3) Supplerende korrespondance mellem Finanstilsynet og parten vedrørende udkastet til afgørelse af en sag eller udkastet til beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning.

§ 287. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 284, stk. 2, eller § 288, stk. 1.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger, der vedrører en kunde, videregives til et forsikringsselskab i forbindelse med sager omfattet af § 285, stk. 3, eller i sager om overtrædelse af kapitel 9, når kunden har givet udtrykkeligt samtykke til videregivelsen.

Stk. 4. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet tavshedspligten i stk. 1.

Undtagelser til tavshedspligten

§ 288. § 285, stk. 1, er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til følgende:

- 1) Det Systemiske Risikoråd.
- 2) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

- 3) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn, jf. dog § 289, stk. 5.
- 4) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.
- 5) Folketingets Ombudsmand.
- 6) Beskæftigelsesministeren i tilfælde af underretning i medfør af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og lov om arbejdsskadesikring.
- 7) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget, jf. grundlovens § 51, jf. dog § 289, stk. 4 og 5.
- 8) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner og granskningskommissioner, jf. dog § 289, stk. 4 og 5.
- 9) Folketingets stående udvalg vedrørende en finansiell virksomheds generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af forsikringsselskaber, når der træffes beslutning om, hvorvidt staten skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.
- 10) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.
- 11) Interessenter, herunder myndigheder, involveret i forsøg på at redde et nødlidende forsikringsselskab, når Finanstilsynet har modtaget et mandat fra erhvervsministeren, jf. dog § 289, stk. 5.
- 12) De af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer udpegede revisorer efter § 144, stk. 5, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed.
- 13) Skifteretten, jf. dog § 289, stk. 4, andre myndigheder, der medvirker ved forsikringsselskabets likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og kurator samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabets regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.
- 14) Institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.
- 15) Udvalg, grupper m.v. nedsat af erhvervsministeren, der har til formål at drøfte og koordinere indsatsen for at sikre den finansielle stabilitet.
- 16) Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog § 289, stk. 4, Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers regnskaber, jf. dog § 289, stk. 4, og Erhvervsstyrelsen, når oplysningerne vedrører en fond eller forening omfattet af § 197. Videregivelse efter 1. pkt. kan kun ske, under forudsætning af at modtagerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.
- 17) Sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger,

med udførelsen af deres tilsynsopgaver, under forudsætning af at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog § 289, stk. 4 og 5.

- 18) Den færøske landsstyremand for finansanliggender som led i ansvaret for den økonomiske stabilitet på Færøerne og til brug for krisehåndtering af forsikringsselskaber på Færøerne.
- 19) Det grønlandske landsstyremedlem for erhverv og arbejdsmarked som led i ansvaret for den økonomiske stabilitet i Grønland og til brug for krisehåndtering af forsikringsselskaber i Grønland.
- 20) Færøernes Lagtings stående udvalg vedrørende en færøsk forsikringsvirksomheds generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af færøske forsikringsselskaber, når der træffes beslutning om, hvorvidt Færøernes landsstyre skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.
- 21) Inatsisartuts stående udvalg vedrørende et grønlandsk forsikringsselskabs generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af grønlandske forsikringsselskaber, når der træffes beslutning om, hvorvidt Grønlands landsstyre skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.
- 22) Færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område, under forudsætning af at modtagerne er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der mindst svarer til tavshedspligten i medfør af § 285, stk. 1, og at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver, jf. dog § 289, stk. 4.
- 23) Center for Cybersikkerhed, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for centeret til at opfylde dets lovbestemte opgaver som nationalt centralt kontaktpunkt eller som CSIRT.
- 24) Datatilsynet som uafhængig tilsynsmyndighed for efterlevelse af databeskyttelsesreglerne, under forudsætning af at Datatilsynet har behov for oplysningerne til varetagelsen af sine opgaver, jf. dog § 289, stk. 4.
- 25) Den Internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken med henblik på vurderinger som led i programmet til vurdering af den finansielle sektor efter en udtrykkelig anmodning, og under forudsætning af at Den Internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver.
- 26) Den Internationale Betalingsbank (BIS) med henblik på kvantitative konsekvensanalyser efter en udtrykkelig anmodning, og under forudsætning af at Den Internationale Betalingsbank (BIS) har behov for oplysningerne til varetagelsen af sine opgaver.
- 27) Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) med henblik på dets tilsynsfunktion efter en udtrykkelig anmodning, og under forudsætning af at Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) har behov for oplysningerne til varetagelsen af sine opgaver.

- 28) Finansiell Stabilitet, under forudsætning af at Finansiell Stabilitet har behov for oplysningerne til varetagelsen af sine opgaver.

Stk. 2. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Stk. 3. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i henhold til stk. 1, nr. 9, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 16. september 1995. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Færøernes Lagtings stående udvalg i henhold til stk. 1, nr. 20, og til Inatsisartuts stående udvalg i henhold til stk. 1, nr. 21, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 1. januar 2006.

Stk. 4. Har en skyldner, kautionist eller investor betydelige forpligtelser over for flere forsikringsselskaber, kan Finanstilsynet give de pågældende virksomheder underretning herom.

§ 289. § 285, stk. 1, er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til følgende:

- 1) Danmarks Nationalbank, centralbanker i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed samt offentlige myndigheder, som overvåger betalingssystemerne i Danmark og andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for dem til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver, herunder udførelse af pengepolitik, overvågning af betalings- og værdipapirhåndteringssystemer og varetagelse af det finansielle systems stabilitet.
- 2) En institution, der forestår clearing af finansielle instrumenter eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearing, jf. dog stk. 5.
- 3) Finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med forsikringsselskaber eller med de finansielle markeder, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder og organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, eller organer, der medvirker ved forsikringsselskabers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af

- oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.
- 4) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved forsikringsselskabers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 4.
 - 5) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 4.
 - 6) Sagkyndige, som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved forsikringsselskabers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger, jf. dog stk. 4.
 - 7) Ministre med ansvar for den finansielle lovgivning i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, i forbindelse med krisehåndtering af et forsikringsselskab.
 - 8) Undersøgelsesudvalg nedsat af Europa-Parlamentet i henhold til artikel 226 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
 - 9) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og organer etableret af disse, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.
 - 10) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med forsikringsselskaber eller med de finansielle markeder, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder og organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller organer, der medvirker ved forsikringsselskabers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers regnskaber, jf. dog stk. 3 og 4.
 - 11) Organer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved forsikringsselskabers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers regnskaber, jf. dog stk. 3 og 4.
 - 12) Organer i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 3 og 4.
 - 13) Sagkyndige, som bistår myndigheder i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved forsikringsselskabers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers regnskaber, jf. dog stk. 3 og 4.
 - 14) Myndigheder, der varetager opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for disse myndigheders varetagelse af opgaver i henhold til forordningen.
- Stk. 2.* Fortrolige oplysninger modtaget i medfør af stk. 1, nr. 9, kan uanset tavshedspligten som nævnt i § 290 udveksles direkte mellem på den ene side Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og organer etableret af disse og på den anden side Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici.
- Stk. 3.* Videregivelse efter stk. 1, nr. 10-13, kan alene ske
- 1) på baggrund af en international samarbejdsaftale, og
 - 2) under forudsætning af at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.
- Stk. 4.* Videregivelse efter stk. 1, nr. 4-6 og 10-13, og § 288, stk. 1, nr. 7, 8, 13, 16, 17, 22 og 23, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 1, nr. 6 og 13, og § 288, stk. 1, nr. 17, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige oplysningerne vil blive videresendt til, med angivelse af de sagkyndiges befojelser.
- Stk. 5.* Videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af stk. 1, nr. 2, og § 288, stk. 1, nr. 3, 7, 8, 11 og 17, kan alene ske, hvis de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat,

hvor kontrolbesøget eller inspektionen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse og oplysningerne er modtaget fra en af følgende myndigheder m.v.:

- 1) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og organer etableret under disse og i henhold til denne lov, bestemmelser udstedt i medfør af denne lov, artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici og artikel 31 og 36 i forordning (EU) nr. 1095/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed).
- 2) Myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med forsikringsselskaber og de finansielle markeder.
- 3) Myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde det finansielle systems stabilitet gennem anvendelse af makroprudentielle regler.
- 4) Myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger.
- 5) Institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger.
- 6) Organer, der medvirker ved forsikringsselskabers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer.
- 7) Personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabets regnskaber, eller hvor oplysninger er tilvejebragt ved kontrolbesøg eller undersøgelse efter § 268, stk. 1.

§ 290. Alle, der i henhold til § 285, stk. 5, § 288, stk. 1, og § 289, stk. 1, modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i § 285, stk. 1, omhandlede tavshedspligt.

Kapitel 24

Offentliggørelse

Finanstilsynets offentliggørelse

§ 291. Finanstilsynet skal med angivelse af virksomhedens navn offentliggøre følgende på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog §§ 296 og 297:

- 1) Reaktioner givet efter § 266, stk. 1, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn.
- 2) Reaktioner givet efter § 266, stk. 1, jf. § 345, stk. 12, nr. 4 og 6, i lov om finansiell virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn.
- 3) Beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.
- 4) Overtrædelser af forbuddet mod at udøve forsikringsvirksomhed uden tilladelse, jf. §§ 14-18.

Stk. 2. Finanstilsynet skal offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 105, stk. 1, nr. 1. Redegørelsen skal offentliggøres minimum en gang årligt.

§ 292. Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af §§ 67, 68, 70-74 og 76-81 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

§ 293. Finanstilsynet offentliggør på sin hjemmeside i sager om overtrædelse af § 87, stk. 1, §§ 91 og 92, § 105, stk. 1, og § 106, jf. dog § 297, påtaler, påbud eller tvangsbøder meddelt i henhold til § 259 og navnet på virksomheden eller personen. Det samme gælder for påtaler, påbud og tvangsbøder truffet af Finanstilsynets bestyrelse i de nævnte sager.

§ 294. Indbringes en reaktion m.v., der offentliggøres i henhold til § 291, stk. 1, nr. 1 og 2, eller § 293, for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Status og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

§ 295. Er en sag overgivet til politimæssig efterforskning, og er der faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller er en sag afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bodevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog § 296. Er dommen ikke endelig, eller er den anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen.

Stk. 2. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter § 291, stk. 1, nr. 3, og stk. 1 og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller endeligt tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

Begrænsninger for Finanstilsynets offentliggørelse

§ 296. Offentliggørelse efter § 291, stk. 1, nr. 1-3, og §§ 293 og 295 kan ikke ske, hvis

- 1) det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden,
- 2) det vil bringe de finansielle markeders stabilitet i fare eller
- 3) efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Stk. 2. Offentliggørelsen efter § 291, stk. 1, nr. 1-3, og §§ 293 og 295 må ikke indeholde

- 1) fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen eller
- 2) fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 3. Er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 1, skal der ske offentliggørelse efter § 291, stk. 1, nr. 1-3, eller § 295, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for reaktionen.

Stk. 4. Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter § 291, stk. 1, nr. 1 og 2, om kravene i § 105, stk. 1, stk. 7, jf. stk. 1, eller stk. 8, jf. stk. 1, § 127, stk. 3, jf. § 105, stk. 1, § 106 eller § 109, stk. 1.

§ 297. Offentliggørelse efter § 293 skal ske i anonymiseret form i følgende tilfælde:

- 1) Offentliggørelsen i ikkeanonymiseret form vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller personen.
- 2) Efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse i ikkeanonymiseret form.
- 3) Offentliggørelsen i ikkeanonymiseret form vil true den finansielle stabilitet.
- 4) Samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse af en persons navn må vurderes ikke at være proportionale med hensynet til personen.

Tidspunkt for og varigheden af Finanstilsynets offentliggørelse

§ 298. Offentliggørelse efter dette kapitel skal ske, hurtigst muligt efter at personen eller virksomheden er underrettet om reaktionen eller beslutningen. Hvis Finanstilsynet ikke kan underrette den pågældende, kan der alligevel ske offentliggørelse.

Stk. 2. Det offentliggjorte skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside i mindst 5 år fra offentliggørelsen. Offentliggørelse, som vedrører personer, skal dog kun fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.

Virksomheders offentliggørelse

§ 299. Er en reaktion m.v. rettet mod en virksomhed under tilsyn offentliggjort i medfør af § 291, eller er en dom eller bødevedtagelse rettet mod eller vedtaget af en virksomhed under tilsyn offentliggjort i medfør af § 295, skal virksomheden offentliggøre den pågældende reaktion m.v., dom eller bødevedtagelse på sin hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme. Offentliggørelse, som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.

Stk. 2. Virksomheden skal offentliggøre en reaktion m.v. som nævnt i stk. 1 hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget reaktionen m.v., eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre en dom eller bødevedtagelse som nævnt i stk. 1 hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Stk. 4. Samtidig med virksomhedens offentliggørelse efter stk. 1-3 skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen m.v., dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde. Det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet, en dom eller en bødevedtagelse. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

Stk. 5. Kommentarer til virksomhedens reaktion m.v., dommen, bødevedtagelsen eller resuméet efter stk. 1-3, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen m.v., dommen, bødevedtagelsen eller resuméet.

Stk. 6. Virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen efter stk. 1, hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside.

§ 300. Har et forsikringsselskab videregivet oplysninger om forsikringsselskabet, og er disse kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende informationer inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis

- 1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende og
- 2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, indskydere, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller finansielle instrumenter udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

Stk. 2. Finanstilsynet kan offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1, hvis virksomheden ikke berigtiger informationerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for fristen fastsat af Finanstilsynet.

Bemyndigelse

§ 301. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om forsikringsselskabers, finansielle holdingvirksomheders og

forsikringsholdingvirksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne for virksomheden.

Kapitel 25

Parter

§ 302. Som part i forhold til Finanstilsynet anses forsikringsselskabet, forsikringsholdingvirksomheden, det udenlandske forsikringsselskab eller den udenlandske forsikringsholdingvirksomhed, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for i medfør af denne lov, forskrifter fastsat i medfør af denne lov og forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og regler udstedt i medfør heraf og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og regler udstedt i medfør heraf, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. I nedennævnte tilfælde anses en anden end virksomheden tillige som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende:

- 1) Modervirksomheden, hvor denne er en forsikringsholdingvirksomhed eller et forsikringsselskab.
- 2) Virksomheder, med hvilke et forsikringsselskab har en særlig direkte eller indirekte forbindelse, og hvor Finanstilsynet kan indhente oplysninger og foretage inspektionsbesøg, jf. § 270, stk. 2.
- 3) En fysisk eller juridisk person, som Finanstilsynet kræver oplysninger af til afgørelse af, om denne er omfattet af bestemmelserne i denne lov, jf. § 270, stk. 3.
- 4) Den påtænkte erhverver eller besidderen af en kvalificeret andel, når Finanstilsynet behandler sager om godkendelse af erhvervelse, jf. §§ 87, 90 og 91, samt når Finanstilsynet reagerer som følge af manglende underretning om en andel eller ophæver stemmeretten, som er knyttet til den pågældende ejers andel, jf. § 93, stk. 1-3.
- 5) Revisor i et forsikringsselskab, når Finanstilsynet fratrækker denne certificeringen i henhold til § 193, stk. 5, eller påbyder denne at give oplysninger om virksomhedens forhold, og i sager vedrørende forbud mod, at en revisor har lån m.v. i det forsikringsselskab, som revisor reviderer, jf. § 193, stk. 5-8 og 10.
- 6) En virksomhed, som ansøger om tilladelse til at drive forsikrings- eller livsforsikringsvirksomhed, jf. § 14, stk. 1, og §§ 19-23, eller hvis ansøgning suspenderes, jf. § 22.
- 7) Et medlem af et forsikringsselskabs bestyrelse eller direktion eller en kapitalejer, når tilsynet nægter et forsikringsselskab tilladelse eller inddrager denne helt eller delvis, jf. § 19, stk. 1, nr. 1 og 3, og §§ 20 og 199.
- 8) Virksomheder, som tilsynet finder har snævre forbindelser til et forsikringsselskab, når tilladelse nægtes eller inddrages efter § 19, stk. 1, nr. 4 og 5, og § 199.
- 9) Den, som overtræder lovens forbud mod i en virksomheds navn eller betegnelse af virksomheden at benytte ord, der er omfattet af forsikringsselskabers eneret til navn, jf. § 37.
- 10) Den, der overtræder lovens forbud mod at drive virksomhed omfattet af § 14, stk. 1, uden tilladelse.
- 11) Den ansvarshavende aktuar, når denne ikke har opfyldt sin oplysningsforpligtelse over for Finanstilsynet, jf. § 139, stk. 4, 1. pkt.

Stk. 3. Som part anses i øvrigt et bestyrelsesmedlem, en ansvarshavende aktuar, en revisor, en direktør eller andre ledende medarbejdere i et forsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed, et udenlandsk forsikringsselskab eller en udenlandsk forsikringsholdingvirksomhed, hvis Finanstilsynets afgørelse er rettet direkte mod den pågældende. Det samme gælder for en likvidator og en administrator af en livsforsikringsbestand.

Stk. 4. Partsstatus og partsbeføjelser efter stk. 2 og 3 er begrænset til forhold, hvor Finanstilsynets afgørelser er truffet efter den 8. oktober 1998. For så vidt angår videregivelse af fortrolige oplysninger, jf. kapitel 9, er partsstatus og partsbeføjelser begrænset til forhold, hvor Finanstilsynets afgørelser er truffet efter den 1. januar 2004.

Stk. 5. Finanstilsynet kan, når Finanstilsynet tager en sag op om videregivelse af fortrolige oplysninger, jf. kapitel 9, give visse partsbeføjelser til andre fysiske eller juridiske personer end dem, der er nævnt i stk. 2 og 3. Partsbeføjelser kan alene gives, for så vidt angår den del af sagen, som har direkte og væsentlig betydning for den pågældende. Partsbeføjelser skal gives under hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger om de virksomheder, der er under tilsyn. Partsbeføjelserne er begrænset til forhold, hvor Finanstilsynets afgørelser er truffet efter den 1. januar 2004.

§ 303. Som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både det berørte forsikringsselskab og det bestyrelsesmedlem, den direktør eller den nøgleperson, som afgørelsen omhandler. Det samme gælder Finanstilsynets afgørelser efter §§ 106, 109 og 280.

Stk. 2. Som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser truffet som led i Finanstilsynets kontrol af regnskaber aflagt efter reglerne i denne lovs kapitel 17 og de regler, der er udstedt i medfør af § 190, og af koncernregnskaber omfattet af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandards, anses i øvrigt enhver, som Finanstilsynet anser som part i sagen.

Stk. 3. Partsstatus og partsbeføjelser efter stk. 1 er begrænset til forhold, hvor Finanstilsynets afgørelse er truffet efter den 1. juli 2009.

Kapitel 26

Frister

§ 304. De frister, der er fastsat i eller i henhold til denne lov, begynder at løbe fra og med dagen efter den dag, hvor den begivenhed, som udløser fristen, finder sted. Dette gælder ved beregning af såvel dags- som uge-, måneds- og årsfrister.

Stk. 2. Er fristen angivet i uger, udløber fristen, jf. stk. 1, på ugedagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Stk. 3. Er fristen angivet i måneder, udløber fristen, jf. stk. 1, på månedsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted. Er den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted, den sidste dag i en måned, eller udløber fristen på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset dens længde.

Stk. 4. Er fristen angivet i år, udløber fristen, jf. stk. 1, på årsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Stk. 5. Udløber en frist i en weekend eller på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag.

Kapitel 27

*Kommunikation**Skriftlig og digital kommunikation*

§ 305. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Finanstilsynet, erhvervsministeren og Erhvervsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Digital meddelelse

§ 306. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Underskriftskrav

§ 307. Hvor det i denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end en myndighed, jf. § 305, stk. 1, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Afsnit X

Straffe-, ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

Kapitel 28

Generelle bemyndigelsesbestemmelser

§ 308. Henlægger erhvervsministeren sine beføjelser efter loven til Finanstilsynet, kan erhvervsministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder om, at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 309. Afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende i henhold til følgende:

- 1) Denne lov og regler udstedt i medfør heraf.
- 2) Forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).
- 3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og regler udstedt i medfør heraf.
- 4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og regler udstedt i medfør heraf.
- 5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1238 af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt) og regler udstedt i medfør heraf.
- 6) Forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution og regler udstedt i medfør heraf.
- 7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) og regler udstedt i medfør heraf.
- 8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og regler udstedt i medfør heraf.
- 9) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Omgøres en af Finanstilsynet truffet afgørelse, der går ud på, at et forsikringsselskab skal træde i likvidation, eller at dets livsforsikringsbestand tages under administration, skal Erhvervsstyrelsen straks registrere dette. Finanstilsynet skal, hvis selskabet ejer faste ejendomme, drage omsorg for fornøden tinglysning.

Stk. 3. Fælles beslutninger truffet af Finanstilsynet, Finansiell Stabilitet, de kompetente myndigheder, der er en del af tilsynskollegiet, eller andre myndigheder i medfør af denne

lov kan uanset stk. 1 ikke indbringes for Erhvervsankenævnet.

§ 310. Erhvervsministeren kan fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af følgende:

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.
- 3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer.
- 4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF.
- 5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010, for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed).
- 6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.
- 7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.
- 8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt).
- 9) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og regler udstedt i medfør heraf.

Kapitel 29

Afgift

§ 311. Virksomheder under tilsyn efter denne lov skal betale afgift til Finanstilsynet efter kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed.

Kapitel 30

Straffebestemmelser

Strafbelagte bestemmelser i denne lov

§ 312. Med bøde straffes overtrædelse af følgende bestemmelser, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning:

- 1) 1) § 32, stk. 3, § 33, § 34, stk. 1, § 61, stk. 1, nr. 7, § 85, stk. 1, § 86, § 95, stk. 1-5, § 100, stk. 1, nr. 1 og 2,

§ 105, stk. 6, §§ 107 og 108, § 110, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 111, stk. 1 og 2, §§ 112-116 og 121, § 122, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 124, § 126, stk. 1-7, § 127, stk. 1, 2 og 4-6, § 132, stk. 1, § 133, stk. 1, § 134, stk. 2 og 3, § 135, stk. 1, § 136, stk. 1, § 137, stk. 1, § 139, stk. 1-4, § 140, stk. 1, § 141, stk. 1 og 2, §§ 142-144, § 145, stk. 1 og 2, § 146, stk. 1-6, § 147, § 151, stk. 1 og 3-6, § 153, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., § 154, stk. 5, § 155, stk. 4 og 6, § 164, stk. 1-4, § 166, stk. 1, 2, 4 og 9, § 176, stk. 9 og 10, § 177, stk. 5 og 6, § 180, stk. 4, § 181, stk. 1, § 182, stk. 1, 3 og 4, § 183, § 184, stk. 1-3, § 185, stk. 1, jf. § 181, stk. 2, § 185, stk. 2, 1. pkt., § 186, jf. § 181, stk. 2, § 187, 1. pkt., § 187 a, stk. 1 og 2, § 192, § 193, stk. 3, 1. pkt., og stk. 7, § 204, stk. 1-4, § 219, stk. 1, 2 og 4, § 273, stk. 3 og 6, § 274, stk. 2, § 299, stk. 1, 1. pkt., stk. 2-5 og stk. 6, 1. pkt., § 331, stk. 4, § 332, stk. 5, og § 333, stk. 3.

- 2) Artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder og artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer, artikel 5, stk. 1, artikel 6 og 7, artikel 8, stk. 1-3, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 13, stk. 1, 3 og 4, og artikel 14 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) og artikel 3, artikel 4, stk. 1-5, artikel 5 og 6, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2 a, artikel 9, stk. 1-4 a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-2, artikel 12 og artikel 13, stk. 1, og stk. 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.
- 3) Artikel 5, stk. 1-3, artikel 6, stk. 1-8, artikel 7, stk. 1, artikel 8, stk. 1-7, artikel 9, stk. 1-3, artikel 10, stk. 1-4, artikel 11, stk. 1-10, artikel 12, stk. 1-4, 6 og 7, artikel 13, stk. 1-7, artikel 14, stk. 1-3, artikel 16, stk. 1 og 2, artikel 17, stk. 1-3, artikel 18, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1, 3 og 4, artikel 24, stk. 1-6, artikel 25, stk. 1 og 3, artikel 28, stk. 1-4, 7 og 8, artikel 29, stk. 1 og 2, og artikel 30, stk. 1-3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor.

Stk. 2. Med bøde eller fængsel indtil 4 måneder straffes overtrædelse af følgende bestemmelser, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning:

- 1) § 14, stk. 1, § 37, 2. pkt., § 38, stk. 1-4, § 47, 2. pkt., § 54, stk. 1 og 2, § 61, stk. 1, 5 og 6, § 62, 1. pkt., § 63, stk. 1, §§ 64 og 82, § 84, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 87, stk. 1, §§ 91 og 92, § 94, stk. 1, 2 og 4, § 96, stk. 1, § 97, stk. 1-4, § 98, stk. 1 og 2, § 99, § 101, stk. 1, § 105, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 105, stk. 3, § 106, § 117, stk. 1 og 5, §§ 118-120 og 125, § 127, stk. 3, jf. § 105, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 138, § 154, stk. 1-3, §

155, stk. 1, § 156, stk. 1 og 4, § 158, stk. 1, § 159, stk. 1, § 160, stk. 1, § 165, stk. 1, § 173, stk. 1 og 2, § 188, § 189, stk. 1 og 2, § 194, § 195, stk. 1, § 200, stk. 1, § 223, stk. 1 og 4, § 224, stk. 1, § 225, stk. 1, § 258, stk. 1, § 269, stk. 2, og § 333, stk. 1, 2 og 4.

- 2) Artikel 6, 7, 9, 18-26 og 26 b-26 e, artikel 27, stk. 1 og 4, og artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering.
- 3) Artikel 5-7, 18-30, 33-42, 44-46, 48, 50 og 52-56 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1238 af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt.

§ 313. Med bøde straffes et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed, der ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 46, stk. 2, § 59, § 154, stk. 4, § 159, § 273, stk. 1, 1. pkt., § 274, stk. 1, § 275, eller § 277, stk. 1, eller som overtræder § 112, stk. 1, i selskabsloven.

Stk. 2. Med bøde straffes den, der ikke efterkommer et påbud givet i medfør af § 280, stk. 2, og stk. 4, 3. pkt.

Stk. 3. Med bøde straffes herudover den, som overtræder et forbud eller en begrænsning eller restriktion meddelt i henhold til artikel 16 eller 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 15. maj 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) eller artikel 40-42 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 4. Med bøde straffes et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed, som har udstedt omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, og som ikke efterlever et påbud fra Finanstilsynet i medfør af § 280.

Særlige strafbare forhold, herunder for fysiske personer

§ 314. Med bøde eller fængsel indtil 2 år straffes et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed, der undlader at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af tab eller nærliggende fare for tab af væsentlig størrelse, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Med bøde eller fængsel indtil 2 år straffes virksomheder og personer, der er knyttet til et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed, og som gør sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse eller skødesløshed, der kan medføre tab for virksomheden eller indskyderne, de forsikrede eller obligationsejerne eller andre investorer i forsikringsselskabet, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Straf for afgivelse af urigtige oplysninger

§ 315. Med bøde eller fængsel indtil 2 år straffes virksomheder og personer, der er knyttet til et forsikringsselskab

eller en forsikringsholdingvirksomhed, og som giver urigtige eller vildledende oplysninger om forhold vedrørende virksomheden til offentlige myndigheder, til offentligheden, til et selskabsorgan eller til indskydere, de forsikrede eller obligationsejerne eller andre investorer i selskabet, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Generelle bestemmelser om straf

§ 316. Der kan fastsættes straf i form af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser udstedt i medfør af denne lov og i regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/35 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte regler om straf i form af bøde for overtrædelse af bestemmelser indeholdt i den Europæiske Unions forordninger, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010, for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed).

§ 317. Ved udmåling af bøder lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges i den forbindelse vægt på forsikringsselskabets eller forsikringsholdingvirksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. For overtrædelser begået af fysiske personer lægges vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet.

Stk. 2. Der udmåles en skærpet bøde for overtrædelser, der indebærer

- 1) en risiko for et forsikringsselskabs fortsatte drift,
- 2) drift af et forsikringsselskab uden lovpligtig tilladelse eller
- 3) grov eller gentagen tilsidesættelse af virksomheders oplysningspligter over for Finanstilsynet under skærpende omstændigheder.

Stk. 3. Er der ved en overtrædelse opnået en økonomisk fordel, konfiskeres denne efter reglerne i straffelovens 9. kapitel. Kan der ikke ske konfiskation, skal der tages særskilt hensyn hertil ved udmåling af en bøde.

§ 318. Gør et medlem af et forsikringsselskabs eller en forsikringsholdingvirksomheds bestyrelse eller direktion eller en ansat, der i det daglige er en del af den faktiske ledelse, sig skyldig i grove eller oftere gentagne ledelses-

svigt, der medfører tab eller risiko for tab for virksomheden, forsikrede eller investorer i forsikringsselskabet, straffes vedkommende med bøde eller fængsel indtil 2 år, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter straffelovens § 290 b, stk. 1, eller den øvrige lovgivning. Det samme gælder, hvis ledelsessvigtet medfører væsentlig øget risiko for, at forsikringsselskabet udsættes for eller anvendes som led i kriminalitet.

Stk. 2. Personer, der er knyttet til et forsikringsselskab uden at være medlem af bestyrelsen eller direktionen eller i det daglige en del af den faktiske ledelse, som gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed, der medfører tab eller risiko for tab for forsikringsselskabet, forsikrede eller investorer i forsikringsselskabet, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Det samme gælder for ansatte med ansvar for en nøglefunktion, hvis forsømmelsen eller skødesløsheden medfører væsentlig øget risiko for, at forsikringsselskabet udsættes for eller anvendes som led i kriminalitet.

Stk. 3. Forsikringsselskaber og personer, der er knyttet til forsikringsselskaber, og som giver urigtige eller vildledende oplysninger om forhold vedrørende forsikringsselskabet til offentlige myndigheder, offentligheden, et selskabsorgan, forsikrede eller investorer i forsikringsselskabet, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter straffelovens § 290 b, stk. 1, eller den øvrige lovgivning.

§ 319. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 2. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser, bestemmelser i forordninger, hvor der i denne lov er fastsat regler om strafansvar, eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Forældelsesfristen er 10 år for overtrædelse af § 14, stk. 1, § 95, stk. 1-4, § 117, stk. 1 og 5, §§ 118-120, 132 og 138, § 139, stk. 1-3, og stk. 4, 1. pkt., § 153, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., § 154, stk. 1 og 5, § 155, stk. 1, § 156, stk. 1, § 158, stk. 1, § 159, stk. 1, § 173, stk. 1 og 2, § 180, stk. 4, §§ 183 og 184, § 185, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., § 187, 1. pkt., § 193, stk. 3 og 7, § 219, stk. 1, 2 og 4, § 223, stk. 1 og 4, § 224, stk. 1, § 225, stk. 1, § 269, stk. 2, § 273, stk. 3 og 6, § 332, stk. 5, eller artikel 6, stk. 1, artikel 10, stk. 1, artikel 14, stk. 1, og artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1286/2014/EU af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).

Bødeforelæg

§ 320. Erhvervsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at Finanstilsynet i nærmere angivne sager om overtrædelser af denne lov og regler udstedt i medfør af denne lov, der ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og

erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Stk. 2. Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg.

Stk. 3. Vedtages bøden, bortfalder videre forfølgning.

Kapitel 31

Ikrafttræden m.v.

Ikrafttræden

§ 321. Loven træder i kraft den 1. januar 2024.

§ 322. Regler fastsat i medfør af § 1, stk. 3, 2. pkt., § 6, § 13, stk. 6, § 18, stk. 1 og 3, § 19, stk. 2, § 20, stk. 3, § 21, stk. 6, §§ 37 og 42, § 43, stk. 2, 3, 7 og 9, § 56, § 56 a, § 60, stk. 4, § 60 a, stk. 2, § 61, stk. 9, § 64 b, stk. 4, § 65, stk. 2, § 70, stk. 6, § 71, stk. 2, § 72 b, stk. 6, § 77 i, § 108, stk. 6, § 126 b, stk. 5, § 126 c, stk. 6, § 126 e, stk. 5 og 6, § 126 g, stk. 2, § 128, stk. 2 og 3, § 128 a, § 143, stk. 1, nr. 1-3, § 167, stk. 6, § 175 b, stk. 10, § 181, stk. 1, § 183, stk. 6, § 188, stk. 3, § 192, 2. pkt., § 195, stk. 3, § 196, § 199, stk. 12 og 13, §§ 205 og 242, § 248, stk. 2, § 248 a, stk. 5, § 248 b, stk. 3, § 283, stk. 3, §§ 347 a, 371 og 372 a, § 373, stk. 4, 5 og 13, § 373 a, stk. 1, og § 417 b, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 3, § 20, stk. 2, § 27, stk. 3, § 29, stk. 4, § 30, stk. 7, , §§ 60 og 66, § 67, stk. 2-4, § 70, stk. 2, § 71 a, § 74, stk. 4, § 77, stk. 2, § 87, stk. 2, § 95, stk. 6, § 96, stk. 2, § 109, stk. 5, § 132, stk. 2, § 134, stk. 6, § 139, stk. 5, § 152, § 153, stk. 5, § 154, stk. 6, § 155, stk. 7, § 157, stk. 2, § 158, stk. 4 og 5, § 160, stk. 2, § 161, § 162, nr. 1-3, § 164, stk. 3, § 166, stk. 10, § 172, stk. 1, § 185, stk. 3, § 189, stk. 4, § 190, § 193, stk. 13 og 14, §§ 196 og 218, § 219, stk. 6, § 223, stk. 5, § 224, stk. 3, § 225, stk. 2, §§ 301, 305 og 308, § 320, stk. 1, og § 332, stk. 6.

Overgangsbestemmelser

§ 323. For ansatte, der inden den 1. januar 2016, varetog en stilling i et gruppe 1-forsikringsselskab, som indebærer, at den ansatte skal identificeres som nøgleperson i medfør af § 127, stk. 1, finder § 105, stk. 1 og 2, alene anvendelse på forhold, der er opstået den 1. januar 2016 eller senere.

§ 324. For bestyrelsesmedlemmer, som er indtrådt i bestyrelsen i et forsikringsselskab inden den 1. januar 2017, finder § 109 ikke anvendelse.

§ 325. Retningslinjer, som er aftalt i medfør af § 29 i markedsføringsloven inden den 1. januar 2004, finder fortsat anvendelse for forsikringsselskaber, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt af erhvervsministeren i medfør af § 43, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed eller § 67, stk. 2, i denne lov.

§ 326. § 148, § 149, stk. 2-5, og § 150 finder anvendelse på aftaler om fratrædelsesordninger til et medlem af direktionen i et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed, som endnu ikke er aktualiseret på lovens ikrafttrædelsestidspunkt, jf. § 321.

Stk. 2. § 149, stk. 1, finder anvendelse på aftaler om fratrædelsesgodtgørelser til et medlem af direktionen i et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. § 145 finder alene anvendelse på aftaler, der indgås, genforhandles, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

§ 327. Forsikringsselskaber, der den 1. oktober 1981 ikke havde en fuldt indbetalt selskabskapital, kan opretholde denne ordning.

Stk. 2. I de af stk. 1 omfattede forsikringsselskaber må en aktionær eller garant ikke hæfte for indbetaling på aktier eller garantiandele til et større samlet beløb end 5 pct. af aktie- eller garantikapitalen eller for større beløb end 50.000 kr., medmindre der stilles en af Finanstilsynet godkendt sikkerhed for beløb herudover.

Stk. 3. Finanstilsynet kan undtage fra reglen i stk. 2.

Stk. 4. Overdragelsen af en ikke fuldt indbetalt aktie eller garantiandel i forsikringsselskaber omfattet af stk. 1 kan kun finde sted med bestyrelsens godkendelse. Sådan godkendelse må ikke meddeles, medmindre det må antages, at erhververen vil være i stand til at erlægge de fremtidige indbetalinger, eller medmindre betryggende sikkerhed stilles. Stilles betryggende sikkerhed, kan godkendelse ikke nægtes, medmindre den ønskede overdragelse strider imod andre gyldigt fastsatte regler om indskrænkning i aktiernes eller garantiandelens omsættelighed.

Stk. 5. Når bestyrelsen har godkendt overdragelsen og erhververen har udstedt forskrivning for det ikke indbetalte beløb, bortfalder overdragerens forpligtelser.

Stk. 6. Foretager en aktionær eller garant i forsikringsselskaber omfattet af stk. 1 ikke i rette tid en aktionæren eller garanten påhvilende indbetaling, er aktionæren eller garanten, såfremt vedtægterne ikke bestemmer andet, pligtig fra forfaldsdagen at betale en årlig rente af det skyldige beløb svarende til den rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, i renteloven.

Stk. 7. Selskabet skal, hvis betaling efter stk. 6 ikke sker rettidigt, uden ugrundet ophold søge sig fyldestgjort for det skyldige beløb enten ved et søgsmål eller ved for aktionærens eller garantens regning og så vidt muligt efter 4 ugers varsel til aktionæren eller garanten at søge aktien eller garantiandelen afhændet med forpligtelse for erhververen til at yde de manglende indbetalinger med påløbne renter. Afhændelsen skal ske gennem et børsrådgiverselskab, et kreditinstitut, der har særlig tilladelse, et pengeinstitut eller ved offentlig auktion. Medfører afhændelsen udstedelse af nyt aktiebrev eller interimsbevis, skal aktiebrevet eller interimsbeviset foruden at angive sit øjemed gengive indholdet af det gamle aktiebrev eller interimsbeviset og underskrives af bestyrelsen. Dog kan interimsbeviser underskrives af en af bestyrelsen befuldmægtiget.

Stk. 8. Viser det sig, at det skyldige beløb ikke kan inddrives på nogen af de anførte måder, skal aktien eller garantiandelen annulleres, og kapitalen anses da for nedsat med et til aktiens eller garantiandelens pålydende svarende

beløb. Det beløb, der er indbetalt, henlægges til en fond, som ikke uden Finanstilsynets samtykke må formindskes.

Stk. 9. Kapitalens nedsættelse skal anmeldes til Erhvervsstyrelsen. Endvidere skal der til Finanstilsynet indsendes bevis for, at betingelserne for aktiens eller garantiandelens annullation har været til stede.

§ 328. Eksponeringer og sikkerhedsstillelser, der den 1. januar 1998 var lovligt påtaget eller indgået mellem den valgte revision eller en intern revisions- eller vicerevisionschef eller ansatte i Arbejdsmarkedets Tillægspension eller Lønmodtagernes Dyrtidsfond og det forsikringsselskab, pengeinstitut eller realkreditinstitut, den værdipapirhandler, det fondsmæglerselskab eller Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvor vedkommende person er ansat, kan fortsætte til den oprindelig aftalte udløbsdato.

Stk. 2. Interne revisions- og vicerevisionschefer kan uanset forbuddet i § 116 opretholde og udnytte økonomiske interesser, som vedkommende ejer ved lovens ikrafttræden.

§ 329. Personer, der den 1. januar 2004 ikke var omfattet af forbuddet i § 19, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 660 af 7. august 2002, kan uanset bestemmelserne i § 113 i denne lov og § 425, nr. 15, og § 426, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed opretholde dispositioner foretaget inden den 1. januar 2004.

§ 330. Personer omfattet af § 121, der den 1. juli 2001 havde hverv i medfør af § 24 i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 660 af 7. august 2002, kan uden bestyrelsens tilladelse fortsætte hermed, såfremt det pågældende hverv er anmeldt til Finanstilsynet inden den 30. juni 2004. Havde forsikringsselskabet den 1. januar 2004 engagement med den virksomhed, hvori hvervet bestrides, kan den pr. 1. januar 2004 påtagede eksponering uanset § 123, stk. 1, fortsætte til den oprindelig aftalte udløbsdato.

Stk. 2. Personer omfattet af § 122, stk. 1, der ved lovens ikrafttræden havde hverv i medfør af § 24 i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 660 af 7. august 2002, eller som ved lovens ikrafttræden ikke var omfattet af § 24 i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 660 af 7. august 2002, kan uden direktionens tilladelse fortsætte hermed, såfremt det pågældende hverv er anmeldt til Finanstilsynet inden den 30. juni 2004. Havde den finansielle virksomhed den 1. januar 2004 eksponering mod den virksomhed, hvori hvervet bestrides, kan den pr. 1. januar 2004 påtagede eksponering uanset § 123, stk. 1, fortsætte til den oprindelig aftalte udløbsdato.

Stk. 3. Med virksomheder, hvori personer omfattet af § 121 og § 122, stk. 1, ved lovens ikrafttræden havde hverv i medfør af §§ 28, 29, 34 og 35 i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 660 af 7. august 2002, som forsikringsselskabet den 1. januar 2004 havde eksponering mod, kan den pr. 1. januar 2004 påtagede eksponering uanset § 123, stk. 1, fortsætte til den oprindelig aftalte udløbsdato.

Stk. 4. Stk. 1-3 gælder tilsvarende for personer omfattet af § 425, nr. 5, og § 426, nr. 11, i lov om finansiel virksomhed.

§ 331. Et gruppe 1-forsikringsselskab, som ikke anvender en matchtilpasning til den risikofrie rentekurve efter § 158, stk. 2, på forsikringsforpligtelserne, kan få tilladelse fra Finanstilsynet til at anvende en justeret rentekurve opgjort efter stk. 2 indtil den 1. januar 2032 for forsikringsforpligtelser i henhold til aftaler, der blev indgået før den 1. januar 2016, og aftaler, der fornyes efter den 31. december 2015. Gruppe 1-forsikringsselskaber, der har fået tilladelse efter 1. pkt., kan ikke opnå tilladelse efter § 332.

Stk. 2. Den justerede rentekurve opgøres for hver enkelt valuta ved udgangen af hvert år som en andel af forskellen mellem renten som fastsat efter diskonteringsrentekurven pr. 31. december 2015 og den årlige effektive rente som fastsat efter den risikofrie rentekurve, jf. § 158, stk. 1 og 3. Andelen opgøres som et lineært fald fra 100 pct. til 0 pct. i perioden fra den 1. januar 2016 til den 1. januar 2032.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte et kapitaltillæg i overensstemmelse med § 278, hvis Finanstilsynet vurderer, at et gruppe 1-forsikringsselskab, der anvender den justerede rentekurve, har en risikoprofil, der afviger væsentligt fra forudsætningerne, der ligger til grund for anvendelsen heraf.

Stk. 4. Gruppe 1-forsikringsselskaber, der har fået tilladelse efter stk. 1, skal i den rapport om selskabets solvens og finansielle situation, som selskabet skal offentliggøre, jf. § 164, oplyse om, at selskabet anvender en justeret rentekurve, og angive den beløbsmæssige effekt af ikke at anvende denne justerede rentekurve på størrelsen af de forsikringsmæssige hensættelser til solvens, solvenskapitalkravet, minimumskapitalkravet, basiskapitalgrundlaget, det kapitalgrundlag, der kan anvendes til at dække solvenskapitalkravet, og det basiskapitalgrundlag, der kan anvendes til at dække minimumskapitalkravet.

§ 332. Et gruppe 1-forsikringsselskab kan indtil den 1. januar 2032 få tilladelse fra Finanstilsynet til at anvende et fradrag i de forsikringsmæssige hensættelser til solvens opgjort efter stk. 2. Gruppe 1-forsikringsselskaber, der har fået tilladelse efter 1. pkt., kan ikke opnå tilladelse efter § 331.

Stk. 2. Fradraget opgøres som en andel, der opgøres som et lineært fald fra 100 pct. til 0 pct. i perioden fra den 1. januar 2016 til den 1. januar 2032, af forskellen mellem

- 1) de forsikringsmæssige hensættelser til solvens efter fradrag af beløb, der kan kræves tilbagebetalt i henhold til genforsikringsaftaler, og opgjort i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 158, stk. 5, for så vidt angår gruppe 1-forsikringsselskabers værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser til solvens den 1. januar 2016, og
- 2) de forsikringsmæssige hensættelser til solvens efter fradrag af beløb, der kan kræves tilbagebetalt i henhold til genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er, og opgjort i overensstemmelse med bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser den 31. december 2015.

Stk. 3. Fradraget opgøres én gang for hele perioden fra den 1. januar 2016 til den 1. januar 2032. Finanstilsynet kan dog påbyde eller give tilladelse til, at et gruppe 1-forsik-

ringsselskab, hvis risikoprofil i perioden fra den 1. januar 2016 til den 1. januar 2032 ændrer sig væsentligt, opgør de forsikringsmæssige hensættelser til solvens efter stk. 2, herunder volatilitetsjusteringen, jf. § 158, stk. 3, hvert andet år eller oftere.

Stk. 4. Finanstilsynet kan begrænse fradraget opgjort efter stk. 2, hvis anvendelsen heraf medfører, at solvenskapitalkravet, jf. § 154, er mindre end det største af summen af de nedenfor i nr. 1-5 nævnte beløb og det største af det for selskabet relevante beløb i nr. 6-9:

- 1) 4 pct. af de risikovægtede poster for livsforsikringshensættelser tillagt 0,3 pct. af de risikovægtede poster for risikosummen for livsforsikringsvirksomhed i forsikringsklasserne I-IV og VI, jf. bilag 2, hvor virksomheden har en investeringsrisiko.
- 2) 1 pct. af de risikovægtede poster for livsforsikringshensættelser tillagt 0,3 pct. af de risikovægtede poster for risikosummen for livsforsikringsvirksomhed i forsikringsklasse V, jf. bilag 2, og i forsikringsklasse III, jf. bilag 2, hvor virksomheden ikke har en investeringsrisiko, og hvor det beløb, der skal dække de i forsikringsaftalen fastsatte driftsomkostninger, fastsættes for en periode på over 5 år.
- 3) 25 pct. af det seneste regnskabsårs forsikringsmæssige administrationsomkostninger tillagt 0,3 pct. af de risikovægtede poster for risikosummen for livsforsikringsvirksomhed i forsikringsklasse III, hvor virksomheden ikke har en investeringsrisiko, og hvor det beløb, der skal dække de i forsikringsaftalen fastsatte driftsomkostninger, ikke fastsættes for en periode på over 5 år.
- 4) Det største beløb i skadesforsikringsvirksomhed af
 - a) 18 pct. af de risikovægtede poster for det maksimale af bruttopræmier og bruttopræmieindtægter op til 61,3 mio. euro tillagt 16 pct. af beløb derudover og
 - b) det årlige gennemsnit af 26 pct. af de risikovægtede poster for bruttoerstatningsudgifterne for beløb op til 42,9 mio. euro og 23 pct. af beløb derudover i de seneste 3 regnskabsår.
- 5) 4 mio. euro for forsikringsselskaber, der udøver livsforsikringsvirksomhed.
- 6) 2,7 mio. euro for forsikringsselskaber, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne 1-9 og 16-18, jf. bilag 1.
- 7) 4 mio. euro for forsikringsselskaber, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne 10-15, jf. bilag 1.
- 8) 3,9 mio. euro for forsikringsselskaber, der udøver genforsikringsvirksomhed.
- 9) 1,3 mio. euro for captivegenforsikringsselskaber.

Stk. 5. Gruppe 1-forsikringsselskaber, der har fået tilladelse efter stk. 1, skal i den rapport om selskabets solvens og finansielle situation, som selskabet skal offentliggøre, jf. § 143, oplyse om, at selskabet anvender fradraget, og angive den beløbsmæssige effekt af ikke at anvende dette fradrag på størrelsen af de forsikringsmæssige hensættelser til solvens, solvenskapitalkravet, minimumskapitalkravet, basiskapitalgrundlaget, det kapitalgrundlag, der kan anvendes til

at dække solvenskapitalkravet, og det basiskapitalgrundlag, der kan anvendes til at dække minimumskapitalkravet.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for opgørelsen af de risikovægtede poster efter stk. 4, nr. 1-3 og 5.

§ 333. Et gruppe 1-forsikringsselskab, der anvender den justerede rentekurve efter § 331 eller fradraget efter § 322, skal straks underrette Finanstilsynet, hvis selskabet ikke vil opfylde solvenskapitalkravet opgjort efter § 154, hvis selskabet ikke anvendte den justerede rentekurve eller fradraget.

Stk. 2. Senest 2 måneder efter at have konstateret, at solvenskapitalkravet ikke kan opfyldes uden anvendelse af den justerede rentekurve eller fradraget, skal gruppe 1-forsikringsselskabet indsende en redegørelse til Finanstilsynet, der angiver de planlagte foranstaltninger med henblik på at sikre opfyldelsen af solvenskapitalkravet den 1. januar 2032. Ændrer selskabet de planlagte foranstaltninger i løbet af overgangsperioden efter 1. pkt., skal selskabet straks orientere Finanstilsynet om ændringerne.

Stk. 3. Gruppe 1-forsikringsselskabet skal hvert år ved udgangen af første kvartal indsende en rapport til Finanstilsynet med angivelse af de hidtidige foranstaltninger og fremskridt med henblik på at sikre opfyldelsen af solvenskapitalkravet den 1. januar 2032.

Stk. 4. Gruppe 1-forsikringsselskabet skal den 1. januar 2032 opfylde solvenskapitalkravet, jf. § 154, uden at anvende den justerede rentekurve efter § 331 eller fradraget efter § 322.

Stk. 5. Finanstilsynet tilbagekalder tilladelsen efter § 331 eller § 322, hvis Finanstilsynet på baggrund af rapporten efter stk. 3 vurderer, at det ikke er sandsynligt, at gruppe 1-forsikringsselskabet kan opfylde solvenskapitalkravet den 1. januar 2032.

§ 334. Kravene i artikel 254-257 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) finder udelukkende anvendelse for investeringer i securitiseringspositioner, som blev udstedt før den 1. januar 2011, hvis den underliggende eksponering er ændret efter den 31. december 2014.

Kapitel 32

Ændringer i anden lovgivning

Konsekvensændringer i anden lovgivning

§ 335. (Udelades)

Konsekvensændringer i andre love end lov om finansiel virksomhed

§§ 336-354. (Udelades)

Færøerne og Grønland

§ 355. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan med undtagelse af §§ 336 og 343-354 ved kongelig

anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 2. §§ 335 og 341 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Lov nr. 1546 af 12. december 2023 (Realkreditbelåning af havvindmøller, styrkelse af Finanstilsynets tilsynsbeføjelser og dækning af motoransvarsforsikringer hos Garantifonden for skadesforsikringsselskaber m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 15

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2024, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-4. (Udelades)

Lov nr. 480 af 22. maj 2024 (Gennemførelse af EU-direktiv om virksomheders bæredygtighedsrapportering og EU-direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser i regnskabsdirektivet m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2024, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2-7. (Udelades)

Stk. 8. Regler fastsat i medfør af § 189, stk. 3, i lov nr. 718 af 13. juni 2023 om forsikringsvirksomhed i tværgående pensionskasser, livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber m.v. forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 189, stk. 4, i lov om forsikringsvirksomhed i tværgående pensionskasser, livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber m.v., jf. denne lovs § 11, nr. 9.

Lov nr. 481 af 22. maj 2024 (Tilsyn efter forordning om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og forordning om markeder for kryptoaktiver, regler for udpegelse af administrationsselskab for Garantifonden og aflønningsregler for firmapensionskasser) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2024, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. § 1, nr. 3, 7, 18 og 25, afsnit IX c i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 26, og § 1, nr. 27 og 37, § 3, nr. 2, 3, 17, 20 og 21, § 8, nr. 1, 3-8, 13 og 14, og § 16 træder i kraft den 18. oktober 2024.

Stk. 4. (Udelades)

Stk. 5. § 1, nr. 6, 8 og 9, § 2, nr. 1-3 og 5-18, § 3, nr. 5-9 og 12-14, § 211, stk. 2, nr. 16, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 18, § 251 c i lov om kapitalmarkeder som affattet ved denne lovs § 3, nr. 24, § 4, nr. 1 og 4, § 275, stk. 1, nr. 10, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter som affattet ved denne lovs § 4, nr. 16, § 5, nr. 1 og 3, § 6, nr. 9, § 8, nr. 17 og 19-23, og §§ 9 og 11-13 træder i kraft den 17. januar 2025.

Stk. 6-16. (Udelades)

Lov nr. 639 af 11. juni 2024 (Bedre vilkår for demokratiske virksomheder samt regler om frakendelse af retten til at være ledelsesmedlem som følge af digitaliseringsdirektivet) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 6

Loven træder i kraft den 1. juli 2024.

Lov nr. 1602 af 17. december 2024 om kønsfordeling blandt ledelsesmedlemmer i visse store børsnoterede aktieselskaber (kønsbalanceloven) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangbestemmelser:

§ 16. Loven træder i kraft den 28. december 2024.

Stk. 2. Loven har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2025 eller senere.

Stk. 3. (Udelades)

Lov nr. 1666 af 30. december 2024 (Adgang til en basal erhvervskonto for erhvervsdrivende og foreninger, tilsyn efter forordning om europæiske grønne obligationer og årsmålsansættelse for direktionen i Danmarks Nationalbank m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 18

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2025, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2-10. (Udelades)

Lov nr. 1668 af 30. december 2024 (Ændring af visse love og bestemmelser på Erhvervsministeriets område som følge af opgavebortfald) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2025, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-6. (Udelades)

Lov nr. 52 af 28. januar 2025 om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 66. Loven træder i kraft den 1. februar 2025, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2-10. (Udelades)

Lov nr. 711 af 20. juni 2025 (Tværgående pensionskassers og forsikringsselskabers adgang til at eje og drive skov, vilkår for adgang til betalingssystemer for udbydere af betalingstjenester og etablering af statsgaranti på en del af ejendomskreditaftalerne i landdistrikterne m.v.)²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2025, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 259, stk. 2, nr. 11, i lov om forsikringsvirksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, og § 2, nr. 7, træder i kraft den 1. marts 2026.

Stk. 3. § 1, nr. 15, 16 og 20, og § 2, nr. 18, 19 og 21, træder i kraft den 2. juli 2026.

Stk. 4. § 1, nr. 5-7 og 22, træder i kraft den 10. januar 2030.

§ 7

Stk. 1. Regler udstedt i medfør af § 127, stk. 7, § 164, stk. 3, og § 180, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 169 af 16. februar 2025, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 127, stk. 6, § 164, stk. 6, og § 180, stk. 5, i lov om forsikringsvirksomhed, jf. denne lovs § 1, nr. 4, 5 og 8.

Stk. 2. § 1, nr. 20, finder ikke anvendelse på overtrædelser af artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser, der finder sted før den 2. juli 2026. For sådanne overtrædelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. (Udelades)

Lov nr. 1636 af 16. december 2025 (Udskydelse af virksomheders pligt til rapportering om bæredygtighed og afregistrering af revisorer eller uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering)³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 31. december 2025, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 3.

Lov nr. 1638 af 16. december 2025 (Ophævelse af national prospektgrænse, delvis ophævelse af forbud mod aktieklasser i finansielle virksomheder, forsikringsselskaber

og fondsmæglerselskaber, ændring af offentliggørelseskrav ved optagelse til handel på en multilateral handelsfacilitet, styrkelse af Finanstilsynets uafhængighed m.v.)⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 15

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2026, jf. dog stk. 2-13.

Stk. 2-9. (Udelades)

Stk. 10. § 1, nr. 3, 5, 9 og 10, § 2, nr. 1 og 3-6, § 4, nr. 3, og § 5, nr. 2, 3 og 6, træder i kraft den 5. december 2026.

Stk. 11-14. (Udelades)

Finanstilsynet, den 26. april 2026

LOUISE MOGENSEN

/ Karina Vilhof Ankergrøn

-
- ²⁾ Lovændringen vedrører fodnoten til lovens titel, § 2, stk. 3, § 46, stk. 5, § 127, stk. 6, § 180, stk. 2 og 3, § 191, § 259, stk. 2, nr. 10 og 11, § 261 a, § 288, stk. 1, nr. 28, § 292, § 296, stk. 4, § 312, stk. 1, nr. 1 og 2, og § 319, stk. 3.
- ³⁾ Lovændringen vedrører efter § 187 b.
- ⁴⁾ Lovændringen vedrører fodnoten til lovens titel, § 132, stk. 1, nr. 8, § 168, 1. pkt., § 169, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2.

Bilag 1**Forsikringsvirksomhed – skade**

Klassifikation af risici ved hjælp af forsikringsklasser.

- 1) Ulykker (herunder arbejdsulykker og erhvervssygdomme): summaforsikring, erstatning af økonomiske tab, kombinationer heraf og personbefordring.
- 2) Sygdom: summaforsikring, erstatning af økonomiske tab og kombinationer heraf.
- 3) Kaskoforsikring for landkøretøjer (bortset fra jernbaners rullende materiel): alle skader på motordrevne landkøretøjer og ikkemotordrevne landkøretøjer.
- 4) Kaskoforsikring for jernbanekøretøjer: alle skader på jernbanekøretøjer.
- 5) Kaskoforsikring for luftfartøjer: alle skader på luftfartøjer.
- 6) Kaskoforsikring for fartøjer til sejlads på have, indsøer og floder: alle skader på flodfartøjer, indsejlfartøjer og havfartøjer.
- 7) Godstransport (herunder varer, bagage og alt andet gods): alle skader på transporterede varer eller bagage uanset arten af transportmidlet.
- 8) Brand og naturkræfter: alle skader på ejendom (bortset fra ejendom omfattet af klasserne 3-7), når de er forårsaget af brand, eksplosion, storm, naturkræfter (bortset fra storm), kerneenergi og jordskred.
- 9) Andre skader på ejendom: alle skader på ejendom (bortset fra ejendom omfattet af klasserne 3-7), når disse skader skyldes hagl eller frost eller har andre årsager af enhver art, f.eks. tyveri, undtagen dem, der er anført under nr. 8.
- 10) Ansvarsforsikring for motordrevne landkøretøjer: ethvert ansvar hidrørende fra brugen af motordrevne landkøretøjer (herunder førerens ansvar).
- 11) Ansvarsforsikring for luftfartøjer: ethvert ansvar hidrørende fra brugen af luftfartøjer (herunder førerens ansvar).
- 12) Ansvarsforsikring for fartøjer til sejlads på have, indsøer og floder: ethvert ansvar hidrørende fra anvendelsen af flod-, indsejlf- og havfartøjer (herunder førerens ansvar).
- 13) Almindelig ansvarsforsikring: ethvert ansvar, der ikke er anført under klasserne 10-12.
- 14) Kredit: almindelig insolvens, eksportkredit, salg på afbetaling, hypotekforsikring og landbrugsforsikring.
- 15) Kautio: direkte kautio og indirekte kautio.
- 16) Diverse økonomiske tab: arbejdsløshedsrisici, inkassotab (almindeligt), dårligt vejr, tab af fortjeneste, fortsatte generalomkostninger, uforudsete handelsudgifter, tab af salgsværdi, husleje- eller indtægtsstab, indirekte handelstab bortset fra de ovenfor nævnte, ikkeforretningsmæssige økonomiske tab og andre økonomiske tab.

- 17) Retshjælpforsikring: retshjælpforsikring.
- 18) Assistance: assistance til personer, der kommer i vanskeligheder under befordring eller under fravær fra bopælen eller det faste opholdssted.

Bilag 2**Forsikringsvirksomhed – liv**

Klassifikation af risici ved hjælp af forsikringsklasser.

I. Almindelig livsforsikring:

- a) livsforsikring (navnlig livsbetinget kapitalforsikring, ophørende eller livsvarig livsforsikring, livsforsikring med udbetaling i levende live og livsforsikring med tilbagebetaling af præmier),
- b) renteforsikring,
- c) komplementære forsikringer tegnet i tilknytning til livsforsikring (navnlig forsikring mod legemsbeskadigelse, herunder erhvervsudygtighed, og forsikring mod dødsfald som følge af ulykkestilfælde eller forsikring mod invaliditet som følge af ulykkestilfælde eller sygdom).

II. Ægteskabs- og fødselsforsikring:

- a) forsikring, der kommer til udbetaling ved ægteskab,
- b) forsikring, der kommer til udbetaling ved fødsel.

III. Forsikring, der er tilknyttet investeringsfonde:

- a) livsforsikring (navnlig livsbetinget kapitalforsikring, ophørende eller livsvarig livsforsikring, livsforsikring med udbetaling i levende live, livsforsikring med tilbagebetaling af præmier, forsikring, der kommer til udbetaling ved ægteskab, og forsikring, der kommer til udbetaling ved fødsel),
- b) renteforsikring.

IV. Permanent health insurance (langvarig sygeforsikring): sygeforsikring, som indgås for en lang periode og er uopsigelig fra selskabets side i hele perioden.

V. Tontinevirksomhed: virksomhed, der indebærer oprettelse af medlemssammenslutninger med henblik på fælles kapitalisering af bidragene og udbetaling af den herved opståede formue enten til de overlevende eller til de afdødes arvinger eller begunstigede.

VI. Kapitaliseringsvirksomhed: virksomhed, der er baseret på aktuarberegninger, og som omfatter forpligtelser af en nærmere fastsat varighed og beløbsstørrelse mod erlæggelse af et engangsbeløb eller forud fastsatte regelmæssige indbetalinger.